

[2nd July 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I do not grant the premises of the hon. Member.”

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ ఈ కమిటీ రాసు వేంద్రావు కమిటీ రిపోర్టును ప్రకటించవలసిందిగా సూచించింది. ఇదివరకు ఒకసారి ఆ రిపోర్టును అవసరమైతే ప్రకటిస్తామని ప్రభుత్వం వారు చెప్పిఉన్నారు. కనుక ఆ రిపోర్టును సభ్యులకు అందజేస్తారా. లేక ప్రకటిస్తారా ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ It was answered already. I do not know whether copies are available. The Government will, however, consider the hon. Member's request.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ May I know whether the Government have received reports regarding the evictions following the publication of the report of that Committee or not? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I would like to have notice.”

MR. SPEAKER :—“ Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT MOTION.

VOTE OF CONFIDENCE IN THE COUNCIL OF MINISTERS (DISCUSSION CONTINUED).

MR. SPEAKER :—“ The next item on the agenda is the discussion on the Confidence Motion. The hon. Member Sri Govinda Rao may continue his speech.”

* SRI K. GOVINDA RAO :—“ అధ్యక్షా, సన్నటి రోజున నేను చెరుకు పండించే రైతులపట్ల ఈ ప్రభుత్వం ఎంత నిర్దయగా వర్తిస్తున్నదో చూచి చేతుకున్నాను. ధూన్యాములు పెట్టుబడిదారు ఈ ప్రభుత్వానికి స్నేహవర్ణంలా వారని అనుటకు ఎంతమాత్రం సందేహంలేదు. ఫాక్టరీ యజమానులవద్ద డబ్బు లేదంటే జాలినదే ఈ ప్రభుత్వం రైతాంగం దగ్గర మాత్రం డబ్బు ఉందో లేదో గుర్తించదు. వారికి కావలసినదల్లా ధూన్యాము, పెట్టుబడిదారు సౌఖ్యముగా తిండి తింటున్నారా లేదా అనే విషయమే. యుద్ధకాలంలో ఈ ఫాక్టరీ యజమానులు ఎంతెంత డబ్బు సంపాదించారో, పంచదారను దొంగ మార్కెటులో అమ్మి ఆక్రమంగా ఎంత లాభాలు గడించారో గ్రహించగోరుతాను. షుగర్ కంప్రైజు ఆర్డరుకు వ్యతిరేకంగా మిల్లు యజమానులు ప్రవర్తించినా వారిని ప్రభుత్వము ఎందుకు శిక్షించదు అని అడుగుతున్నాను. రైతులు ముందుగానే చెరుకును ఫాక్టరీ యజమానులకు ఇవ్వాలి. కాని ఫాక్టరీ యజమానులు తమకు వీరైనప్పుడు తమకు గిట్టుబాటు అవుతుందని నోచిన ధర్మ కట్టి రైతులకు ఇస్తారట. ఎక్స్ వ్యయప్రయాసలకు ఓర్చి రైతు జీవించటానికి పండిస్తున్నాడు కాని, అతడు ఎంత పెట్టుబడి పెట్టాడు, ఎంత కష్టపడ్డాడు, అనే విషయం ప్రభుత్వానికి ఆక్కరలేదు. కావలసినదల్లా ఫాక్టరీ యజమానులకు ఎంత వెల అయితే గిట్టుబాటు అవుతుంది అనేదే? ఈ

2nd July 1952] [Sri K. Govinda Rao]

అధికారమును పైనే ఆధారపడి చెరుకు ధర పెరగిపోతుంది. డబ్బు ఇచ్చినా, ఇవ్వకపోయినా రైతు తన చెరుకును మిల్లు యజమానులకు ఇచ్చి తీరాలి. ఇదేనా న్యాయం? ఇదేనా ధర్మం? మా జిల్లాలోని తుమ్మపాల, బొబ్బిలి పాక్లరీలకు రైతులు జనవరి, ఫిబ్రవరి మాసాలలో చెరుకు ఇచ్చారు. ఈనాటికి ఆపట్టే ఆరు మాసములు అయినది. ఇంతవరకూ వారికి డబ్బు ఇవ్వలేదు. ఈ పరిస్థితులూ రైతు వివిధంగా వచ్చే సంవత్సరం వంట పండించగలడో అర్థం కావడం లేదు. ఇప్పుడేనా మా డబ్బు మాకు ఇవ్వండియ్యా, అంటే, ఎప్పుడో రెండు వాయిదాలలో ఇస్తామంటున్నారు. ఇటీవల కేంద్రప్రభుత్వం, దాని అణగారినా మద్రాసు ప్రభుత్వం ఏప్రిల్ 24 తర్వాత స్థాయిచేసిన చెరుకును రెండు వాయిదాలలో చెల్లించమని అర్జుల జారీ చేసింది. కేంద్ర ప్రభుత్వానికి మద్రాసు రాష్ట్రంలో చెరుకు వంట ఎప్పుడు crush చేస్తారో విమీ తెలియదనుకుంటాను. ఏ.ఎం.టి. శావర్, ఏ.పీ.హెచ్. లావో చెరుకు crushing season గమనించి దానిని త్వరితగతినే అంటికి వారు అర్జుల ప్యాను చేస్తారు. మన రాష్ట్రంలో చెరుకు సీజన్ నవంబరులో ప్రారంభమై మార్చి అఖిరువరకు ఉంటుందని వారికి తెలియదు కాబోలు. ఇంతవరకూ రైతులకు డబ్బు ఇవ్వకపోతే వారు వివిధంగా చాడలు పడుతుంటారో, ఆపట్టెలుటకు ఏ ఇబ్బందులుపడుతూ ఉంటారో, కేంద్ర ప్రభుత్వంగాని, రాష్ట్ర ప్రభుత్వంగానీ గుర్తించినట్లు లేదు. ఈ విషయమై ఎన్ని రిప్రజెంటేషన్లు చేసినప్పటికీ ఫలితం లేకుండా ఉన్నది. ఈ విధంగా రైతులను నష్టకరపడం భావ్యమా అని నేను శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని అడుగుతున్నాను.

“ఇక పన్నులు విధించే విషయం గమనించండి. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు అధికారంలోకి వచ్చినారంటేనే సామాన్య ప్రజానీకమంతా భయపడ్డారు. ఆయనకు పేదవారిపై అధిక పన్ను భారంవేయడం మూత్రమే తెలుసు. మన దేశంలోని రైతాంగంలో చాలాభాగం పేదవారు. యాభై రూపాయలు శిశుు చెల్లించే రైతుపై హెచ్చు పన్నులు విధింపదలచారు. వంటలాది ఎకరములభూమి ఉన్నవారిపై అధికంగా పన్నులు విధిస్తే చెల్లించుకోగలరు. కాని వది ఎకరముల లోపు భూమి ఉన్న వానిపై పన్ను విధిస్తే అతడు వివిధంగా చెల్లించుకోగలడో ఆయన గుర్తించినట్లు లేదు. వేలాది ఎకరాల భూమిలో కాఫీ లోబలు, టీ లోబలు వేసుకొని కూలీలను పిల్చి అందు మూలంగా లక్షలాది, కోట్లాది లాభాలు సంపాదించి, ఆ లాభాలను ప్రాశస్త్యదేశాలకు తరలించుకోనిపోతున్న విదేశీయులపై అలా ప్రభుత్వం ఎందుకు అధికంగా పన్నులు విధించదు? గిట్టుబాటు కాని వ్యవసాయాన్ని వేరు జీవనాధారం లేక కొనసాగిస్తున్న పేద రైతుపై సరిచార్జి విధించటానికి ఈ ప్రభుత్వం ఎన్నడూ వెనుకాడదు. కాని ప్రాశస్త్య పెట్టుబడిదారులంటే భయపడుతుంది. పెద్ద భూస్వాములంటే, పెద్ద పారిశ్రామికులంటే ఈ ప్రభుత్వానికిగల స్నేహభావమే దీనికి కారణం. యీ పెట్టుబడిదారులంటే ప్రభుత్వమునకు భయం. వాగైతే పన్ను విధిస్తే విమీ విమర్శలు వస్తాయో అనే జంతు. యిక చిన్నరైతులు యీ ప్రభుత్వానికి మొరపెట్టుకున్నా ఆలకించరు. వారి మొరలు, ఇబ్బందులు చి పులికలు ప్రకటించవు. ఎవరైనా పేదవారు భాగపడుతున్నారయ్యా అంటే ఆ విధంగా చెప్పేవారందరినీ యీ ప్రభుత్వం కమ్యూనిస్టులని నిందిస్తుంది. కమ్యూనిస్టు భయోగాస్తాన్ని కల్పించడం, కమ్యూనిస్టుల వేరుకో సామాన్య రైతాంగాన్ని నానా యిబ్బందుల పాలుచేయడం, ఈ ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానం. యిదే విధంగా రైతులపై బెటర్మెంటుటాక్సు అని పన్ను విధిస్తున్నారు. ఈ పన్ను యొక్క అంతర్యం విమీటి? రైతువైన మాయలేనంతభారం వేయబడుతుంది. చివరకు రైతు తన పొలాన్ని తానే కొనుక్కున్నట్లు పరిస్థితులు

[Sri K. Govinda Rao]

[2nd July 1952]

మారుతాయి. వేలాది ఎకరాల భూవసతి ఉన్న భూస్వాములు ఎంత వస్తేనా చెల్లించుకోగలరు. కాని సన్నకారు రైతు ఎక్కడనుంచి ఇంత హెచ్చు మొత్తం తెచ్చి యివ్వగలడు? ఈ బెటర్మెంటు టాక్సు అనేది రైతులు నీటివసతి కలుగజేయ మని అడుగకుండా ఎత్తుమాత్రమే. ఎవరైనా నీటివసతులు కల్పించమని అడిగితే మీరు ఇంత హెచ్చు మొత్తం చెల్లించుకొండి, అప్పుడే యీ వసతులు చేయగలుగుతాం, అని చెప్పి రైతులను నిరుత్సాహపరచి ఇక ఎన్నడు నీటి వసతులు ఏర్పరచవలసిందని అడుగకుండా చేయుటకే యీ విధానం అనుసరించబడుతోంది అదేవిధంగా బస్ ప్రయాణీకులపై కూడా హెచ్చు వస్తులు విధింపబడుతున్నాయి. బస్సులలో ప్రయాణించే నేవారు సాధారణంగా మధ్య తరగతికి, పేదవర్గానికి చెందినవారు. కాబట్టి సామాన్య ప్రజలపై కొత్తవస్తులు విధించడం విమంతుల భావ్యమే, ఆలోచించ గోరుతాను. దేశీ మాత్రం మైలుకు ఒక రైశా ఆధికం అని చెప్పబడే యీ వస్తు కొంచెమనే మనకు కనిపిస్తుంది కాని, ఆచరణలో చూచినట్లయితే యిప్పటి బస్సు చార్జీలు మాటికి యాభైవంతులు పెరిగి హెచ్చించబడతాయి. ఈ వస్తుమూలంగా బస్ ఓసర్లు యింకా హెచ్చురేట్లు వసూలుచేయడానికి పావకాశం ఉంది. ఎవరైనా రేట్లు హెచ్చుచేశారని అడిగితే యీ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వమే ఈ పని చేసింది, మమ్మలను ఏమీ చేయమంటారు అని చెబుతారు. ఈ వస్తు సాకుతో బస్ యజమానులు ఆధికలాభాలు సంపాదించుకోవటానికి ఎంతో చిలుంది. ప్రజాసామాన్యంపై ఈ వస్తులన్నీ వేయటానికి కారణం ఏమిటి? దీనికంతకు ఒక సమాధానం శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు చెబుతారు. మధ్యపాన నిషేధం అమలు చేశాం, 17, 18 కోట్ల రూపాయలు ఆదాయంలో లోటు వచ్చింది. ఆ లోటు భర్తీ చేసుకోవటానికి వస్తులు వేస్తున్నాం అని ఆయన సమాధానం ఇస్తాడు. మధ్యపాన నిషేధం వల్ల బాగుపడినవారు? మధ్యపాన నిషేధంవల్ల విలున్నా ఉపయోగం కలుగుతున్నదా? అన్న విషయాన్ని ఆయన గుర్తించడు. దేశంలో మద్య పానాన్ని రూపుమాపుతాం అని ప్రగల్భాలు చెప్పేటంతవరకే యీ విధానం. మధ్యపానమనేది యీ ప్రభుత్వం కాదుగదా, మరే ప్రభుత్వమైన శాసనం మూలంగా ఏర్పాటైందే. ఈ నాడు మా విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం పట్టణాలు లీసుకొనండి. ఎన్నో వేల కేసులు పట్టుకున్నామని ప్రభుత్వోద్యోగులు అంటున్నారు. వాని పట్టుకున్నవారి సంఖ్యకు వందల రెట్టలా దొంగతనంగా సారాయి తయారుచేయబడుతోంది. ఇది మంచి లాభసాటియైన గృహపరిశ్రమగా మారిపోయింది. ఇదివరకు ఏ చాటుకో చాటుకో త్రాగేవారు. ఈ నాడు సర్వే సర్వత్ర, వృద్ధులు, స్త్రీలు, పిల్లలుకూడా ఈ పని చేస్తున్నారు. యిదొక మంచి వ్యాపారమైపోయింది. ఈ వర్గకాన్ని భాగ్యవంతులైన పెట్టుబడిదార్లు నడుపుతున్నారు. ప్రజా సామాన్యంయొక్క ఆర్థిక స్థితిని బాగుపరచి, మధ్యపానం మంచిది కాదని ప్రచారం జరిపించి ఈ దురల్యాటును మాన్పించుటకు ప్రభుత్వం ప్రయత్నించాలి. కాని శాసన రూపంలో దానిని ఆరికట్టటానికి ప్రయత్నిస్తే ఎన్నడూ ఆది కొన సాగదు. ప్రజలలో మద్యపాన నిషేధంవల్ల అనుకూల వాతావరణం వేడు. ఈ యదార్థ విషయాన్ని గుర్తించాలి. నిజంగా జయప్రదంకాని యీ మద్యపాన నిషేధ వట్టాన్ని అమలు జరుపుటకుగాను ఖర్చు చేస్తున్న మొత్తంతో మా జిల్లాలో ఎన్నో మైనర్ ఇరిగేషన్ వసతులు చేయించవచ్చు. తరుగు జిల్లాలైన విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం పట్టణాలలో ఈ ప్రభుత్వం ఎటువంటి నీటి వసతులు కల్పించలేదు. విమర్యా, అంటే మద్యపాన నిషేధంవల్ల ఆదాయంలో లోటు తీర్చింది, మేమేమీ చేయగలమని ప్రభుత్వం అంటుంది. మద్యపాన నిషేధాన్ని తొలగించి ముందు నీటి వసతులు కల్పించటానికి ప్రయత్నం చేయమని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను.

2nd July 1952] [Sri K. Govinda Rao]

“ఇక య్.జి.ఓ.ల విషయం చూడండి. జీవన వ్యయ ప్రమాణంలో ఎంతో హెచ్చుదల కనిపిస్తూ ప్రభుత్వం తన ఆఫీసర్ల జీతాలు, భత్యాలు అభివృద్ధిపరచడం లేదు. అసంతృప్తిపాటించిన ఉద్యోగులు ఏ విధంగా తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తూ ఉండగలరో ప్రభుత్వం గుర్తించాలి. ఒకే రకమైన పనికి ఒకే రకమైన జీతంయివ్వాలి, అనే స్ఫూర్తిని ఏర్పరుచుకుంది. రాజ్యాంగ చట్టంలో గొప్పగా చెప్పే సమానత్వానికి ఎక్కడ ఆస్కారముంది? ప్రభుత్వం నిశ్చయంగామైన మధ్యపాన నిషేధంవంటి కథకాలు ఆమలు జరిపి ఈ విధంగా తమ ఉద్యోగులకుకూడా సరియైన జీతాలివ్వలేక పోతున్నది. సంతృప్తి పడని తాబేదారులతో ప్రభుత్వం నిర్దుష్టంగా పరిపాలనను కొనసాగించగలదా అని అడుగుతున్నాను. తక్కువ జీతాలిచ్చి ఉద్యోగస్థులలో అవినీతిని పెంచుచేయడానికి ఈ ప్రభుత్వం దోహదమిస్తుంది, ఎందువలననే లంచ గొండి తనం పెరిగిపోతోంది. ప్రభుత్వోద్యోగులు లంచాలు తీసికొంటున్నారంటే ప్రభుత్వంకూడా కొంతవరకు బాధ్యత వహించాలి. పరిపాలనను యీ విధంగా ప్రజాభిప్రాయానికి వ్యతిరేకంగా కొనసాగించే భిక్షుత్వాన్ని ఏ విధంగా ప్రజలు విశ్వసింపగలరని అడుగుతున్నాను. 4) రాజగోపాలాచారిగారికి ప్రజలమీదగాని, ప్రజాభిప్రాయమీదగాని ఎటువంటి విశ్వాసంలేదని గట్టిగా చెప్పుతున్నాను. ఆయన విధానమంతా నియంతృత్వమే. ఆయన చెప్పిందే ప్రతివాడు ఒప్పుకొని తీరాలి. ప్రజలు ఈ విధంగా అనుకొంటున్నారయ్యా అంటే ఆయన విసుకు. ప్రజా ప్రతినిధుల చర్యలను విద్వేషపర్యలని మైగా నిందిస్తాడు. ఈ ప్రభుత్వం అర్థిశతాబ్దాల ద్వారాపన్నులు విధించి, పరిపాలన కొనసాగిస్తుంది. నిరంశ విధానమే 4) రాజగోపాలాచారికి ప్రభుత్వయోగ్య విశిష్ట లక్షణం. ఇటువంటి ప్రభుత్వం మీద ఏ విధంగా విశ్వాసం వుండని ప్రకటితమగుట. ఇప్పటికైనా ప్రభుత్వం పరిస్థితులను గుర్తించి సెలెబ్రిటీ కమిషన్ నిర్ణయించిన జీత భత్యాలు యివ్వవలసిందని కోరుతున్నాను.

“డి-కెంట్రాల్ చేశాం, ప్రజలకు యిబ్బందలు తొలగిపోతాయి అని 4) రాజగోపాలాచారిగారు అంటున్నారు. ఈ డి-కెంట్రాల్ ని లాభించేది ఎవరికి? తాత్కాలికంగా ప్రభుత్వాన్ని ప్రజలను మోసపుచ్చటానికి కొంతవంది వర్తకులు తక్కువ ధరలకు అమ్ముతూవుండవచ్చు. ఈ సరికే చాలా భాగ్యం వర్తకులొని నిలువచేతాయి. ఒకటి రెండు మాసాలలో భాగ్యం ఎక్కడా కనపడకుండా పోతుంది. అప్పుడు వర్తకులు చెప్పినంత ధర యిచ్చి కొనుక్కోవాలి. ధరలు నానాటికీ పెరిగి పోతాయి. ప్రజానీకం వర్తకుల దయదాక్షిణ్యాలమీద ఆధారపడికిందాలి. తరుగు జిల్లాల్లో డి-కెంట్రాల్ పర్యవసానం యిలాగే వుంటుంది. రాయలసీమలోవలె ప్రజలు గంజైనా దొరికక చాలా బాధపడవలసి వస్తుందేమోకూడా. జిల్లాల్లో తగినంత భాగ్యంలేదు. ప్రభుత్వంవారు ఈసరికే చాలాభాగ్యం ప్రాప్యార్ చేశారు. ఈ పరిస్థితుల్లో డి-కెంట్రాల్ చేసి పేద వాళ్లను వర్తకుల దయదాక్షిణ్యాలకు పదలివేయడంలో రాజనీతికైత ఏమో తెలియడంలేదు.

“ఇక ఆంధ్రరాష్ట్ర విషయం చూద్దాం. ఎంతోకాలంనుంచి ఆంధ్రులు రాష్ట్రాన్ని కోరుతున్నారు. కాని ఇంతవరకు క్యాంగ్రెసు ప్రభుత్వం ఏమీ చేస్తోంది. ఈనాడు రాయలసీమ అని, సర్కార్ అని విభేదాలు కల్పించడానికి 4) రాజగోపాలాచారిగారి ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. విభజించి పాలించడం అనేదానిలో 4) రాజగోపాలాచారిగారు బ్రిటిష్ వాళ్ల పాలిసీని తు. చ. తప్పకుండా అనుసరిస్తున్నారు. ఇటువంటి ప్రభుత్వంపై ఆంధ్రుడైన వాడు ఎవడైనా వివిధంగా విశ్వాసం చూపుతాడో నాకేమీ అర్థం కావడంలేదు. ఈ ప్రభుత్వంపై ఎందుకు విశ్వాసమంచాలని అడగు

[Sri K. Govinda Rao]

[2nd July 1952]

కున్నాను అంత రాష్ట్రం ఇవ్వడానికి ఈ ప్రభుత్వం సిద్ధంగా ఉన్నదా అని అడుగుతున్నాను. 4 రాజగోపాలాచారిగారు అందుకు అంకికరించడం నాకు తెలుసు. కారణం యిది ప్రజావ్యతిరేక ప్రభుత్వం. ప్రజాభిమతాన్ని త్రోసిపుచ్చే ప్రభుత్వం. ప్రజలను బలవంతంగా, సిద్ధాక్షిణ్యంగా పొంపించే ప్రభుత్వం.

“ఇక మంత్రులకు ఆయా శాఖలను యివ్వడంలోను వారి విధులను నిర్వచించడంలోనూ 4 రాజగోపాలాచారిగారు వివి విధానాలను ఆనుసరిస్తున్నారో గమనించవలసివుంది. విద్యాశాఖా మంత్రియైన కృష్ణారావుగారి శాఖ కార్యకలాపాలలో వేరొక మంత్రి జోక్యం కల్పించుకోవచ్చు. కారణమేమయ్యా అంటే తమిళ జిల్లాలకు సంబంధించిన విషయాలు కృష్ణ రావుగారికి తెలియకపోవచ్చుననే కారణంచేత వేరొక తమిళ మంత్రితో సలహా, సంప్రదింపులు చేయుటకై ఈ ఏర్పాటు అని చెప్పవచ్చును. అదే విధంగా అరవ మంత్రులకు తెలియని విషయాలపై తెలుగు మంత్రులు సలహా యివ్వటానికి ఏర్పాటు ఏమైనా చేశారా అని అడుగుతున్నాను. ఈ విషయాలన్నీ చూస్తే ఆంధ్రులపట్ల, ఆంధ్ర మంత్రులపట్ల, 4 రాజగోపాలాచారిగారికి ఎటువంటి అభిప్రాయమూ గమనించవచ్చు. ఆంధ్రులను అన్ని విధాలా అణగారోక్కునదే ఈ ప్రభుత్వం. ఇటువంటి ప్రభుత్వంపై ఎవరు విశ్వాసం ప్రకటించరు. ఈ ప్రభుత్వం తొలగించబడితేనే కాని ఆంధ్రులకు అభివృద్ధిలేదు. ఆంధ్రులపట్ల 4 రాజగోపాలాచారిగారికి విశ్వాసం లేదు. ఇక ఆంధ్రులు ఆయనను విశ్వసించరని గట్టిగా చెబుతున్నాను.”

MR. SPEAKER:—“I must tell the House that I have reduced the time-limit for speeches to ten minutes.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—“Mr. Speaker, Sir, I rise to oppose this Motion with great reluctance because though I am one of those who did not want a Congress Ministry, when it became inevitable that a Congress Ministry would be formed, I welcomed one under the leadership of the Hon. Mr. C. Rajagopalachari, for a known devil was always better than an unknown devil. There are other reasons also why I oppose this Motion with reluctance. We are asked to judge this Ministry's competence on the past record of the Congress and not on the present achievements of the Ministry. And if the past record is taken, I do not think there is anything to their credit. It is also admitted on all hands that the past Congress Ministries have blundered and we are in the present state of affairs because of their blunders.

“Then, Sir, the Hon. the Chief Minister is said to be a man of tact and talent, but that tact and talent are not used for the benefit of the nation but for the promotion of his pet schemes and theories which are based not on any well-known doctrines of economics or reason, but on the dictates of his inner voice and instinct. Because of these, he goes about the country like a school master with the proverbial cane in his hand teaching faith cure. Let us take up the Prohibition policy of the Government. The Hon. the Chief Minister said at Salem when some people approached him with a request to scrap Prohibition that he would consult the people, the Members of the Legislature and other interests and see if he could revise the policy. But when he went to Coimbatore, I find, he suddenly changed his opinion. When some local body presented him with an Address and suggested scrapping of Prohibition, he told them that they should not ask him to

2nd July 1952] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

give up Prohibition. This seems to be a peculiar democracy. Democracy that I have known requires that leaders should be responsive to public opinion. But here the Hon. Mr. C. Rajagopalachari asks the public to be responsive to his opinion. Therefore I believe that a Ministry under his leadership can never be a democratic one. Sir, on the day he was elected leader of the party which is in power, he declared that the Congress Government could not by itself function because there were only 152 members who did not constitute a majority, and so they had to think of a coalition with other parties. Now I do not know what the character of the present Ministry is. I find fourteen Members of the Government Party do not belong to the Congress but to another party and my esteemed Friend, Mr. Manickavelu Naicker is also sitting along with the Congress Members. Yet it is not called a Coalition Ministry. They persist in calling it a Congress Ministry.

“Then, Sir, he said that there would be no fresh taxes. Now we have a Budget presented to us by the Hon. the Leader of the House, Mr. C. Subramaniam, in which fresh taxes are envisaged. Not only that. The leader of the party goes about saying that even womenfolk must be prepared to sell their jewels and pay taxes. If, on these declarations, we vote for the Motion, I feel that more than half of the population of this State who are women will be against us and we will not enjoy their confidence. Further, every time he declares that he retires from active politics, it is a sure indication that he is coming back to power. In 1936, he declared that he was dissatisfied with his colleagues like Dr. T. S. S. Rajan and retired to his Ashram at Tiruchengode. But in 1937 he came back, became Premier and led the majority party, which rule was reputed to be very autocratic because of the large majority the party had behind it. Again in 1946 he tried to become Chief Minister but he was frustrated in his attempts. He became Governor of West Bengal and then Governor-General, and then returned here saying that he had retired for engaging himself in Tamil literature. But once again he went back to the Central Government and then returned saying that he would spend his retirement in peace and doing some literary work. We thought that we would have great literary works from him like ‘Vyasir Virundhu’. But we are disappointed. He does not act up to his declarations. He does not take the House into his confidence. He simply goes about saying, ‘Have faith in God and I will bring in the millennium’. How, Sir, is he going to bring it in? We do not know. His thoughts are too deep for poor mortals like us to understand. It was, however, expected that his leadership of the Government might bring about a change for the better in the administration. But unfortunately I find no change. The administration has not been toned up. The police atrocities are still there and the victims, so far as my constituency is concerned, are those who worked against the Congress candidate during the recent election. Sir, recently stones were pelted at a bus near a village called Pernambat. The Police came, entered the houses of persons who were known to

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [2nd July 1952]

have worked against the Congress candidate, and severely beat them. When complaints were made, they tried to compromise and no charges or countercharges were filed. Again, Prohibition is a very good weapon for the Police to wreak vengeance on these people. Wherever people are known to have worked against the Congress candidate, Prohibition cases are foisted upon them. Fortunately, such cases are proved to be foisted ones, once they are taken to courts. The only thing that has brought the Congress party to this plight is the atrocities committed by the local Congress party bosses.

11-15
a.m.

"I should refer to one important point before I finish. I was prepared to speak for half an hour. Sir, with regard to the administration of the Estates Abolition Act, I shall bring a few points to the notice of the House. After the abolition of the estates, they were taken over by the Government. The Revenue Department now goes about picking encroachment cases. When they came to the village Kangam which has not yet been surveyed, many people were found to be enjoying excess areas in their holdings, and especially on the banks of the Palar river they had planted trees, mostly coconut trees. The trees are more than 30 or 40 years old. Now I find the Revenue Department people going about saying that they are encroachments and levying penal assessment after the ryots have been enjoying the lands for over 30 or 40 years. This is working as a great hardship on the ryots though the Government claim that this Act was passed for the benefit of the ryots.

"Sir, the Leader of the House has been saying that he has given his party members freedom to vote. If this freedom is to be a real one it cannot be achieved unless voting by secret ballot is allowed. If the voting is to be taken only by saying 'yes' or 'no' this freedom to vote will only be a farce. In conclusion, I request the hon. Members of this House to vote against this Resolution."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, Sir, ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ പേരിൽ ഒരു വിശ്വാസപ്രമേയമാണ് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. അതു വാങ്ങുന്നതും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി എന്ന സംബന്ധിച്ചു കേന്ദ്രം, എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു കേന്ദ്രം അതിനെ ശക്തിയായി എന്തെങ്കിലും നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം നാലഞ്ചു കൊല്ലക്കാലമായി കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണം എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ജനങ്ങൾ നന്നായി അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുപ്പത്തിമൂന്നോളം പേരെ എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ വെടിവെച്ചും തല്ലിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അധിപത്തിനാലോളം വീടുകൾ കൈയടി നീവെച്ചിട്ടുണ്ട്; കട്ടി നിറത്തിട്ടുണ്ട്, എന്തൊരുമല്ല ഒരു അധ്യാപകൻ വീട്ടിൽ കിടന്നു ഉറങ്ങുന്ന സമയത്തു അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയും തല്ലിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു ശവം അജ്ഞാതമായ സ്ഥലത്തു മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വളരെ കാലത്തോളം ഈ അധ്യാപകൻ മരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞ് പോലീസ് വാറണ്ടും കൊണ്ട് നടന്നിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരു അധ്യാപകനെ മരത്തിൽ പിടിച്ചുകെട്ടി വെടിവെച്ചുകൊന്നു. പിറ്റേ ദിവസം പത്തുതിൽ കാണുന്നത് അദ്ദേഹം പോലീസിനെ അക്രമിച്ചുവെന്നും, പോലീസിനു അപ്പോൾ അങ്ങോട്ടു അക്രമം പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടി വന്നുവെന്നും. മരണത്തെ എണ്ണി എണ്ണി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തിൽ സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതത്തിന് രക്ഷയില്ലാത്ത നിലയിലാണ്. ഇന്നും ഈ നാട്ടിൽ കൊലകൾ ഉണ്ടായാൽ തെളിയില്ല. പണക്കാരൻ കൊലചെയ്താൽ പോലീസിന് തെളിയില്ലാത്ത നിലയിലാണ് കോൺഗ്രസ്സ് നാലഞ്ചു കൊല്ലമായി നാടു ഭരിച്ചിട്ടുള്ളത്. നീക്കിയായും ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കു പൊതുസമ്പത്തും എന്നാൽ എങ്ങോപോയി മറിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്; അതിന്റെ കണികപോലും ഇല്ല. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലാണ് സേലം ജയിൽ

2nd July 1952] [Sri K. Madhavan Nambiar]

നിന്നു വെടികൊണ്ടു മരിച്ച 22 പേരിൽ 11 പേരും, കോൺഗ്രസ് ഭരണത്തിന്റെ കെട്ടുതകർ കൂടുതൽ അനുഭവിച്ച ആളുകളാണ് എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലുള്ളവർ. പ്രധാന മന്ത്രി ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരി പറയുകയുണ്ടായി എതുപക്ഷത്തിലേ ഏതെങ്കിലും മെമ്പർ അയാളുടെ സ്ഥാനം കഴിഞ്ഞു തരികയാണെന്നു കർത്താവിന്റെ വോട്ടിനു നില്ക്കുന്നു. തെറ്റാണെന്നു. ഇതിനെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ജനങ്ങൾ ശ്രീമാൻ രാജഗോപാലാചാരിക്ക് കത്തു എഴുതിയെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു പ്രധാന മന്ത്രി നില്ക്കുന്നു. ഇവിടെ യല്ല വിശ്വാസപ്രമേയം കൊണ്ടുവരേണ്ടതു്. അദ്ദേഹം എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നില്ക്കട്ടെ, വോട്ടർമാരെ സജീവികളാക്കട്ടെ. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നില്ക്കുന്നമെന്നില്ല. നാലു കോൺഗ്രസ് എം. എൽ. എ. മാർ മലബാറിൽ നിന്നു ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ അരക്കിലും ഒരാൾ രാജിവെക്കട്ടെ, ഓരോ ശ്രീമാൻ രാജഗോപാലാചാരി തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു നില്ക്കട്ടെ. സീഷ്യായും ആരെങ്കിലും എത്രയും തെറ്റാണെന്നു്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ ശ്രീമാൻ രാജഗോപാലാചാരി തെറ്റാറുണ്ടോ എന്നാണ് ചോദിക്കുന്നതു്. ജനങ്ങൾ വിധി കല്പിക്കട്ടെ. എന്നിട്ടു പറയാനുള്ളതു കഴിഞ്ഞു നാലു കൊല്ലത്തെ കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണത്തിന്റെ പരാമ്പര്യമാണു് ഇന്നു കോൺഗ്രസ്സ് മന്ത്രിസഭ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതു എന്നാണ്. സേധം ജേതിലെ വെടിയെപ്പിന്നെ സംബന്ധിച്ച അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്താൻ നിയമിച്ചിട്ടുള്ള കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് ഇനിയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. തടവുകാരെ കുറയ്ക്കാൻ, ഗവണ്മെന്റാണ് കുറയ്ക്കാൻ എന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണു്. എന്നിട്ടു പോലും മരിച്ച തടവുകാരെ കടന്നുവരുന്നതു് ഇതുവരെ യാതൊരു ധനസഹായവും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇന്നും ചേലുകളിൽ അനേകം ജനങ്ങൾ നരകിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ തടവുകാരെ വിട്ടയക്കുവാനും കോൺഗ്രസ് ഗവണ്മെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച വാറണ്ടുകൾ പിൻവലിക്കുവാനും പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ മുമ്പാകെ കൊടുത്തു. ഇതുവരെ യാതൊരു മറുപടി പറയുകയോ കടന്നുവരുന്നതു് നരകിക്കുന്നതു് ചെയ്തിട്ടില്ല. പുതിയ ഇന്ത്യ ഭരണഘടനപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ഗവണ്മെന്റാണ് ഇന്നു നിലവിലുള്ളതു്. അതിനാൽ പൊതുസമരത്തും വീണ്ടെടുക്കുവാൻവേണ്ടി തടവുകാരെ വിട്ടയക്കേണ്ട കടമ ഈ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടു്. പക്ഷെ ഇതു സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ആ പഴയ നിലനിന്നിരുന്നു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിഭാഗത്തിന്റെ പേരിൽ ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റും കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതു്. അതു കൊണ്ടു രാജഗോപാലാചാരിയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളവും, ഈ ഗവണ്മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളവും, എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ മനോഹരൻ മാത്രമല്ല മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു തന്നെ വെറുപ്പാണ് ഉള്ളതു്. മറ്റൊരു സംഗതി ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ മന്ത്രി സഭയാണ് ചുരുക്കി നികുതിയും ഉണ്ടു് മത്സ്യ നികുതിയും കൊട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. ഇതിന്നു ശേഷം റൂറൽ റൂറൽ കണക്കിൽ നികുതികൾ ജനങ്ങളുടെമേൽവന്നു. ഇന്നിങ്ങനെയും യാതൊരു കാര്യം മേൽ നികുതി കൊട്ടിയിടുന്നു. ഇന്നത്തെ ചാർജ്ജ് തന്നെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ആ നിലയിൽ പുതിയ നികുതി വെച്ചുകൊടുക്കു എന്നുള്ളതിന്റെ അർത്ഥം ജനങ്ങളുടെ മേൽ പിന്നെയും പിന്നെയും കടമ വെച്ചുകൊടുക്കു എന്നല്ലേ? കാർഷിക ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില ഇടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ വന്ധി നിലയിൽ ആയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ പുതിയ നികുതി സാധാരണക്കാരന്റെ മേൽ കൊടുക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ജനങ്ങളുടെ ഇപ്പോൾ തന്നെ താങ്ങാൻ വയ്യാത്ത തരം കൂടുതൽ വെച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നുണ്ടു്. ജനങ്ങളുടെ നേരെ ഗവണ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതു് നമ്മുടെ സീഷ്യായം തെറ്റാണെന്നു്. നികുതി ആവശ്യമാണോ? പണം ആവശ്യമാണോ? എന്തുകൊണ്ടു് നാട്ടുകാരെ കൊള്ളിച്ചെന്നു വാർഷിക മുഖലമിരുത്തൽ മേൽ നികുതി ചുമത്തുന്നില്ല? കേരളം വെൽത്ത് മാന്റേജ്മെന്റിന്റെ മേൽ നികുതി കൊടുത്തില്ല? നാട്ടുകാരെ കൊള്ളിച്ചെന്നു് ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപ ലാഭം തട്ടി എടുക്കുന്ന വിഭാഗം തോട്ട മുതലാളികൾ നികുതി കൊടുക്കുന്നു. അതു ചെയ്യാതെ ജനങ്ങളുടെ മേൽ നികുതി കൊടുക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് രാജാജിയുടെ മന്ത്രിസഭയിൽ വിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മറ്റുതരം നിലനിൽക്കുന്നതു് എന്നാണ്; ജനങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു എതിരായി വോട്ടു ചെയ്യുക എന്നാണ്. ലോക സമാധാനത്തിന്നു എതിരായി വോട്ടു ചെയ്യുക എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഈ അസംബ്ലിയിലെ എല്ലാ മെമ്പർമാരോടും വിചിത്രമായി അപേക്ഷിക്കുന്നതു് ഈ പ്രമേയത്തെ ശക്തി മത്തായി എത്രക്കണക്കുമാണെന്നു്. ഹാൻ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഇവിടെ മറ്റു മെമ്പർമാർ വ്യക്തമാക്കിയതുകൊണ്ടു് ആൻ വീണ്ടും വിവരിക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഈ പ്രമേയത്തെ ആൻ അതി ശക്തിയായി എത്രക്കുന്നു."

SRI M. VENKATASUBBA REDDI:—"Mr. Speaker, Sir, this Confidence Motion being the first of its kind in the history

—[Sri M. Venkatasubba Reddi] [2nd July 1952]

of parliamentary democracy, it speaks of the vaingloriousness and the sense of egoism from which the Hon. the Chief Minister is suffering, because this is not opportune moment when he should introduce such a Motion, especially when the Budget for the whole financial year is before the House. The confidence reposed in him might as well have been established by the passing of the Budget. So it is an additional and unnecessary expense at this time to discuss a Confidence Motion of this type. Sir, this sense of egoism is characteristic of him and it has manifested itself on many occasions in his life. For example, I would like to take you back to the days of 1942, when the Congress High Command, Gandhiji including, was terribly opposed to the division of India. Our Chief Minister, then a Member of the Congress Working Committee, opposed that. He wanted that India should be divided. He went about the country advocating the division of India so that independence might be gained immediately or at an early date. Some nationalists and patriots opposed him saying: 'Do you feel that you are so great, or greater than Gandhiji, Pandit Nehru or Prasad or the Members of the Working Committee put together?'. Then he emphatically said: 'Of course, why not'. That is the sense of egoism and the superiority complex he always has. Now he recognizes only the Congress and the Communist Parties as the parties that exist in this House."

AN HON. MEMBER:—"On a point of order, Sir. Is a Member allowed to read a written speech. The hon. Member is reading a speech."

MR. SPEAKER:—"He is only referring to his notes. Let the hon. Member continue."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"May I beg of you, Sir, and through you the Members of the House not to raise such points because most of the Members speak here for the first time and we might wink at these things even if they happen?"

SRI M. VENKATASUBBA REDDI:—"I thank the Hon. the Chief Minister for the help he has rendered to me. Now, Sir, he said that there are only two parties, the Communist and the Congress, and that he is enemy No. 1 of the Communist Party. But in fact, I am sure, it is not so, because in 1942 when the Communist Party was working against the National Movement, and when the whole Congress was saying that the war was an imperialist war, the Communist Party went about saying that it was a people's war. Then our Rajaji was opposing the Congress and he was one with the Communists. When the Communists tried to re-enter the Congress he was trying to get them admitted into the Congress. When the Congress was trying to oppose tooth and nail the re-entry of the Communists, the Communists reposed the utmost confidence in Rajaji, and appointed him as one of their ambassadors to negotiate with the Congress. They asked him and Sarojini Devi to negotiate with the Congress and get admission for them in that organization. Because it suited him then he aligned himself with the Communist Party and he gained the

2nd July 1952] [Sri M. Venkatasubba Reddi]

confidence of the Communist Party so much that he wanted to exploit their support at the time he was opposing the Congress. He was one with them because it suited him then. To-day he says that he is opposed to the Communists and that that party is his enemy No. 1. The hon. Member Mr. Anthony Pillai said that a day might come when the Communist Party also might come out with its pro-capitalist policies and that it was bound to advocate such policies. Then, I suppose, he would be one with them.

11-30
a.m.

Then, Sir, it was evident even in the last session that the Chief Minister had an absolute majority in this House. Even before the Speaker's election, the Chief Minister had been elected leader of his Party by the unanimous support of 152 Members. In the Speaker's election, he could raise his strength from 152 to 206 Members. Therefore, there is absolutely no necessity for bringing forward this Motion at this time. Perhaps he wanted to show to the 'investing public', to put it in his own words, that he has absolute majority, even more than 206. That is the motive behind his idea of sponsoring this Motion at this moment. With due respect for his ingenuity and intellectual faculties, I may say that he is capable of doing anything and everything to get into power. He said at the time of accepting the Chief Ministership that in the interests of the State he was prepared to accept the Chief Ministership of a small State although he had held the highest position in India. Probably if to-morrow the Hosur Village Panchayat Board members say that the Panchayat Board will go to pieces if he does not accept the Presidentship of the Board, in the interests of the village he may go to the extent of accepting the Presidentship of the Hosur Village Panchayat Board.

In regard to the separation of the Legislature from the Executive, I think, Sir, he is advocating it keeping in view the mistakes committed by the previous Congress M.L.As. in interfering in the day-to-day administration, for the sake of licences, etc."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member has one minute more."

SRI M. VENKATASUBBA REDDI :—"I think, Sir, in his over-enthusiasm to work for the common good of the people, he has gone a long way to strengthen the hands of the district officers. For example, I went to see the Collector of Kurnool to represent the case of some ryots of Gilakalagudur in Nandyal taluk in connection with an irrigation project. The way in which the Collector received me and other legislators of the district is very ridiculous. The case is this. The K.C. Canal passes through Gilakalagudur village, and about 300 acres of land are irrigated by this canal. That canal is not properly . . ."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member Mr. K. Aranganathan will now speak."

* SRI K. ARANGANATHAN :—"மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே ! இப்போது கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கும் மந்திரிசபை மீது, நம்பிக்கை தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதாக,

[Sri K. Aranganathan] [2nd July 1952]

கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோருகிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு தான் தான் காரணமென்று சொன்னார் கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார். அஜெண்டாவையே மாற்றி இந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டுவருவதற்குக் காரணம், அரூபுக்கோட்டை தேர்தலில் நடந்த காங்கிரஸ் தோல்வி தான். காங்கிரஸ் மீது நம்பிக்கை இல்லையெனில், காங்கிரஸை நடுத்தவது மிகவும் சிரமம்; அதற்காகவே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரச் செய்தேன், என்கிறார் கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார். அதுமாதிரமல்ல, நிரந்தரமான ஒரு மெஜாரிட்டி தனக்கு வேண்டுமென்பதாகக் கோருகிறார் கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார். மந்திரி சபை அமைப்பதற்கு, முன் வந்த காலத்தில், காங்கிரஸ் ஒரு மைனாரிட்டி கட்சியாக இருந்தது என்பதை ராஜாஜி உணர்ந்திருந்தார். அதேசமயத்தில் எப்படியாவது மந்திரி சபை அமைக்கவேண்டும், சென்னை மாகாணத்தில் மைனாரிட்டி கட்சியாகி விட்ட காங்கிரஸை, செத்துக்கொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ், பலம் பொருந்திய கட்சியாக மாற்றவேண்டும் என்பதற்குத்தான் ராஜாஜி மந்திரி சபையை ஏற்றுக் கொண்டார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு காலத்தில் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சொன்ன ஒரு விஷயமானது இப்பொழுது என் லாபகத்திற்கு வருகிறது. 'வாழை மரத்தைப் போன்றது காங்கிரஸ் என்பது. பலன் கொடுத்த பிறகு வாழை மரம் அழிந்துவிடுவது போல சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு இந்த காங்கிரஸ் சபையானது இயங்குவதற்கு முடியாது அழிந்து போய்விடும்' என்று அவர் சொன்னது உண்மையாகத்தான் ஆயிற்று. சென்னை மாகாணத்திலுள்ளவர்கள் சுதந்திரம் வந்த பிறகு காங்கிரஸுக்கு பலம் இல்லாதபடி செய்து விட்டார்கள் தேர்தலில். அப்படிச் சொன்னவரே இன்று செத்துக் கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸுக்கு உயிர் கொடுப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறார் என்பதை நினைக்க மிக வெட்கமாகத்தான் இருக்கிறது.

“ நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தின் மீது தீர்ப்புக் கொடுக்கும்போது, அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுடைய உள்ளத்தில் உறைந்திருக்கும், ஆண்டவனின் கட்டளைப்படி செய்யவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டார் ராஜாஜி. கட்சியினுடைய கட்டுப்பாட்டையும், ஓரளவு மற்றது, உள்ளத்தில் தோன்றுவதையே செய்யவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டார். கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் எனக்கு ஒரு காலத்தில் அரசியல் குருவாக இருந்தவர். அவரிடம் எனக்கு அபாரமான மதிப்பு உண்டு. ஆனால் அந்தக் காலத்தில் அவர் எனது மதிப்புறகுரிய தலைவராக இருந்த போதிலும், நான், அவரது பழைய சிஷ்பனாக இருந்தபோதிலும் கூட, அவர் மீது இப்பொழுது நம்பிக்கை இல்லாத அளவுக்கு, சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டதற்காக வருந்துகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது தீர்ப்புக் கூறும்போது, இந்த மாகாணத்திலுள்ள 6 கோடி மக்களின் நலனையும், கேடிமத்தையும், கருத்தில் கொண்டே தீர்ப்புக் கூறும்படி ராஜாஜி கேட்டுக் கொண்டார். சென்ற 5 வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இந்த 6 கோடி மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டோது காங்கிரஸ் கட்சியார் ஆட்சி செய்தார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன்? சென்ற ஆண்டில், தென்னாற்காடு ஜில்லா, செஞ்சிக்கு அருகில் மீனம்பூர் கிராமத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் 9 முஸ்லீம் தோழர்கள் இறந்தார்கள். பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து வந்துக் கொண்டிருந்த மாணவன் ஒருவன் அதற்கு அந்த இடத்திலேயே பலியானான். துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தினால் காயமடைந்த இன்னும் பலர் அவ்விடத்திலேயே ரத்தம் சொட்டக் கீழே கிடந்தார்கள். மாட்டு வண்டிகளில் அவர்களை ஏற்றி, செஞ்சி ஆஸ்பத்திரிக்கு உறவினர்கள் தூக்கிச் சென்றார்கள். முதல் உதவி கொடுப்பதற்காக எடுத்துச் சென்றும், டாக்டரும், உதவி டாக்டரும் வெளியே போய்விட்டதின் காரணமாக, உடனே அவர்களுக்குச் சிகிச்சை கொடுக்க முடியவில்லை. இரண்டொருவரும் மாண்டார்கள். பாக்கியுள்ளவர்களை செஞ்சியிலிருந்து 17 மைலுக்குப் அப்பால் இருக்கும் திண்டிவனம் ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்ல பஸ்ஸில் ஏற்றினார்கள். அரசாங்க உத்தரவு அடிபட்டு கிடப்பவர்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடாது என்று இல்லா விட்டாலும் கூட, அங்கேயிருந்த போலீசார்கள் அவர்களுக்கு அம்மாதிரி உதவி செய்யக் கூடாது என்று பஸ்ஸில் ஏற்றியவர்களை கீழே இறக்கி விட்டு விட்டார்கள். அடிபட்டவர்கள் செஞ்சி சப்-

2nd July 1952]

[Sri K. Aranganathan]

ரிஜிஸ்டர் ஆபீஸ் வராந்தாவில் மறுநாள் பிற்பகல் 1½ மணி வரையில் முதல் உதவி எதுவும் செய்யப்படாமல் கிடந்ததால் இருவர் இறந்து விட்டார்கள் என்றால், அந்த கோரமான கொலையை நினைத்துப் பாருங்கள். அதை இன்று நினைத்தால் எனக்கு உடல் நடுங்குகிறது. 18 மணி நேரம் அடிபட்டு ரத்தம் சொட்டுக் கிடப்பவர்களுக்கு முதல் உதவி கொடுக்காமல் அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்றால், 6 கோடி மக்களின் நலனிக் கருதியா காங்கிரஸ் சென்ற 5 ஆண்டுகளாக ஆட்சி செய்து வந்தது என்று நான் கேட்கிறேன்? எனது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் கனம் ராஜாஜி அவர்களை நான் கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நடந்த அக்கிரமங்கள் எல்லாம் எவ்வளவு? இன்று மதுவிலக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு இப்போது திருட்டுத் தனமாக கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சி குடிப்பவர்கள் தான் அதிகமாகி விட்டார்களே தவிர மது விலக்குச் சட்டத்தை பூர்ணமாக அமுல் நடத்த முடிந்ததா? மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிற வழக்கம் கிடையாது. ஆனால் இப்பொழுது மதுவிலக்கு போலீசாரின் உதவியைக் கொண்டு, கள்ளத் தனமாக கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சும் வழக்கம் மிக அதிகமாகிவிட்டது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும், ஒவ்வொரு குடியிலும் அமோனியம் சல்பேட்டைக் கொண்டு சாராயம் காய்ச்சும் வழக்கம் மிக அதிகரித்து விட்டது. இது குடிசைத் தொழிலாக மாறிவிட்டது. அதனால் சென்ற வருஷத்தில் மாதத் திரம் ஐந்து ஆறுபேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். கள்ளத்தனமாக சாராயம் காய்ச்சும் இடங்களை போலீசாருக்குச் சொன்னாலும் கூட, அவர்கள் உடனே அதற் குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. கையும் களவுமாக நாங்களே பிடித்துத் தரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது சாத்தியமா? காய்ச்சும் இடத்தைத் தான் சொல்லுகிறோமே என்றால், “நீங்கள் சொல்லும் விராமங்களுக்கு போக வசதி கிடையாது; எங்களுக்கு ஒரே ஒரு லாரி தான் இருக்கிறது. செஞ்சி, திண்டிவனம், விழுப்புரம் இந்த மூன்று இடங்களுக்கும் ஒரே ஒரு லாரி இருந்தால், நாங்கள் என்ன செய்வது?” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் இது மாதிரி யான விஷயங்களிலெல்லாம் நல்ல கவனம் செலுத்தி மதுவிலக்குச் சட்டம், திறம்பட அமுல் செய்யும்படி, செய்யவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கத்தார் எந்தவிதமான அனுசூலங்களும் செய்து கொடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு சென்னை மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு அளிக்கக் கூடிய வசதி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்காக சென்ற மந்திரி சபையிலும் பல வேண்டுகோள்கள் கொடுத்தும், ஒன்றும் பலனில்லை. இன்றும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், கல்லூரிகளில் சேர்வதற்கு வசதியின்றி, தெருவில் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு சர்க்கார் என்ன நன்மையைச் செய்யப் போகிறது என்று தான் நான் கேட்கிறேன்?

“என். ஜி. ஓ. களுக்கு ஏதோ ஒரு பெரிய கல்விச்சலுகை அளித்து விட்டது போல கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் பேசுகிறார்கள். என்.ஜி.ஓ. க்களுடைய பிள்ளைகள் இப்போது கார்ப்பரேஷன் பள்ளிக் கூடங்களிலும், லோகல் போர்டு, டிஸ்திரிக்ட் போர்டு பள்ளிக்கூடங்களிலும் இலவசமாகத் தான் படித்து வருகின்றனர். அதனால் இந்தச் சலுகையினால் மூன்றாம் பாரம் வரையிலும் சம்பளம் இல்லாமல் படிக்கலாம் என்பதானது வெறும் மழுப்பலே தவிர, உண்மையான உதவியாகாது. இதை கனம் ஸ்ரீ ராஜ கோபாலாச்சாரியார் உணர்ந்து அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வ தற்காக உண்மையாகவே ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI R. KRISHNAN :—“ Mr. Speaker, Sir, ஐஓ ப்ரேமேயனை ஸாருவகி 11-45
 னிஷ்ணு மாலுஜு ஸ்கிவிஸ்தாய டாக்டர் ஹிஸ்க்கயாஸ் ஹெர்ன டுஸ்தை. a.m.
 ஸஹ் ஹெர்ன ஸபாஹ் ஸகிபூயம் மாலுஜு ஹெர்ன ஸாஸ்கிவ லக்கைளகிபுஜ்ஜ
 ஸுணஜுஹ் ஸகிபூயமாஸ். கபிணு ஸாஸ்கிவ கெலகாலமாயி கோஸ்மஸு
 ஸோஸ் ஹெர்ன ஸாஸ்கிவ ஸஹாநிபிடிஜ்ஜத் துகி கபிபிசுந், ஸாஸ்கிபுஜு,

[Sri R. Krishnan]

[2nd July 1952]

പാട്ടം വർദ്ധിപ്പിക്കുക, സാധനങ്ങളുടെ വിലയേറും, ജീവികൾക്കുള്ള വരുമാനമില്ലായ്മ എന്നിവയാണ്. രാജാജി മന്ത്രിസഭ ഇന്നു അധികാരത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം എന്റെ നാട്ടുകാരുടെ സ്ഥിതി കൂടുതൽ മോശമായിരിക്കുന്നു. ഒരു വിദ്യേജിന് 200 രൂപയ്ക്കു കടിയായാണു ജന്മികൾ കഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഒരൊറ്റ വീദ്യേജിക്ക് ആയിരത്തിൽ പരം നെയ്ത്തുതൊഴിലാളികൾ നാടുവിട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ നികുതിവർദ്ധനവ് അന്ധി മലബാറിലെ കൃഷിക്കാരെയാണ് ബാധിക്കുക. മലബാറിൽ കടിയായ നിയമം അനുസരിച്ച നികുതി പകുതിയും കുടിയാനാണ് കൊടുക്കേണ്ടത്. നികുതിവർദ്ധനവ് ജന്മിയെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ബസ്സ് ചാർജ് വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടും പുതിയ നികുതികൾ പുറത്തിട്ടും ജനങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ നാട്ടിലെ ചെത്തുതൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥിതി ദയനീയമാണ്. ചെത്തുകൾ ചക്കരയുടെ വില കുറവു കാരണം ചക്കരച്ചെത്തു വിട്ടു വയ്ക്കാനാകും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും പോയി ജോലി അന്വേഷിച്ചു നടക്കുകയാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ തീർക്കാനുള്ള ഒരു ഗവണ്മെണ്ടല്ല ഇന്നു നിലവിലുള്ളത്. ബഡ്ജറ്റ് ആണെങ്കിൽ കൂടുതൽ നികുതി കൊടുക്കുവാനും അങ്ങിനെ നാട്ടുകാരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അങ്ങേ അററം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടി മാത്രമാണ്. നാട്ടുകാരെ സഹായിക്കുവാനും, ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു പരിപാടി ഈ ഗവണ്മെന്റിന് ഇല്ലെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. മലബാറിൽ മലമ്പുഴ പദ്ധതി ഏററവും നല്ല ഒരു പദ്ധതി ആയിട്ടും കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം മുതൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തനം നിർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ എത്രയോ തൊഴിലാളികൾക്ക് പണി ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ട്. എത്രയോ സ്ഥലം acquire ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിചെയ്യാതെ നിർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. വെള്ളം തരൂപൻ സാധിക്കുന്നില്ല. കാരണം മലമ്പുഴ പദ്ധതി നിർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോൾത്തന്നെ എത്രയോ അധികരിച്ചിരിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരുടെയും കഷ്ടപ്പാടുകൾ കൂടികൂടി വരികയാണ്. മൂന്നു നികുതി ഉണ്ടായിരുന്ന പുകയിലക്കു ഇന്നു 14 ണ. ആയി വർദ്ധിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ആ വ്യവസായത്തിലെ തൊഴിലാളികൾക്ക് വലിയ കഷ്ടപ്പാടാണ് ഉള്ളത്. ഇത് ഒരു പരിഹാരമാണ് മാത്രമാണ്. പാലക്കാട് താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ വ്യക്തമായി തിരുമാനിച്ചിരിക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണം ആങ്ങൾക്കു വേണ്ടാണെന്നു. നാല് അസെംബ്ലി സീറ്റുകൾ മാത്രമാണ് മലബാറിൽ കോൺഗ്രസ്സിനു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. ഇതു തീർച്ചയായും കോൺഗ്രസ്സിനു ഒരു വമ്പിച്ച പരാജയമാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഒരു മുസ്ലീം ലീഗ് മെമ്പർ അവരുടെ നിലയെ ഇവിടെ പ്രഖ്യാപിച്ചതായി കേട്ടു. മുസ്ലീം ബഹുജനങ്ങളുടെ പിൻബലം മുസ്ലീം ലീഗിനാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് തെറ്റാ പറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ പതിനേഴായിരത്തിൽപരം മുസ്ലീം വോട്ടർമാരുണ്ട്. അവിടെ എനിക്കെതിരായ സ്വതന്ത്ര സ്ഥാനാർത്ഥിയെ മുസ്ലീം ലീഗ് സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എത്രയോ ആയിരം ഉറപ്പിക ചിലവുചെയ്തിട്ടും ഇവിടെ മെറാശി സിററിയിലെ ഒരു വൻകിട വ്യാപാരി, എന്റെ എതിർസ്ഥാനാർത്ഥിയായ സ്വതന്ത്രനായ മുസ്ലീം ലീഗിന്റെ സഹായം ഉണ്ടായിട്ടുകൂടി എനിക്കു കീട്ടിയതിന്റെ പകുതി വോട്ടുകൾ കൂടി അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കൂടുതൽ മുസ്ലീം സഹോദരന്മാരാണ് എനിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചത്. മതത്തിന്റേയും ദൈവത്തിന്റേയും പേരിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയേയും യു. ഡി. എഫ്. നേയും എതിർക്കുന്ന മുസ്ലീം ലീഗിനു മുസ്ലീമിങ്ങുടെ പ്രാതിനിധ്യം ഇല്ലെന്നാണ് കാണിക്കുന്നത്. മതത്തിന്റേയും ദൈവത്തിന്റേയും പേരിൽ ജനങ്ങളെ ഇല്ലെന്നാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഇവർ വ്യാമോഹിക്കുന്നത്. ശ്രീമാൻ രാജഗോപാലാചാരിയും ഇതുതന്നെയാണ് പറയുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു കാർമ്മികൾ, ദൈവമല്ല എന്നു അദ്ദേഹവും പറയുന്നു. എന്നാൽ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അധികൃതന് ഉന്നം അദ്ദേഹവും പറയുന്നു. വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള പരിശ്രമം ഗവണ്മെന്റിനല്ല. ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളും അവശതകളും ഉള്ള അവസരത്തിൽ അതിനു ഒരു പോംവഴി കാണാതെ ദൈവത്തെ കുറപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു എല്ലാം ദൈവത്തോടു ചോദിക്കാനാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ വോക്കറിൽ നിന്നു നികുതി ഇടാക്കുക, പോലീസ് ആക്ട് കൊണ്ടും 144 കൊണ്ടും ജനങ്ങളെ മട്ടിക്കുക, ഒരു പിടി ജന്മിമാരുടെയും നാട്ടു ആക്ട് കൊണ്ടും 144 കൊണ്ടും ജനങ്ങളെ മട്ടിക്കുക, ഒരു പിടി ജന്മിമാരുടെയും നാട്ടു വാഴിച്ചുകൊടുക്കുകയും വകാശത്തു ഏറ്റെടുത്തു രാജ്യത്തെ ഭരിക്കുക ഇതാണ് കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ പരിപാടി. എന്റെ സ്ഥലത്തും ഈ കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റ് ജനങ്ങൾക്ക് എതിരായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടും ഈ ഭരണം നിലനിൽക്കുന്നവേലർ അതിന്റെ ഫലം നാട്ടിനെ അധഃപതനത്തിലേക്കു ആണ് നയിക്കുക

2nd July 1952] [Sri R. Krishnan]

Decontrol அற்புத ஸாதாரண உயிரிதன்கூடும் இன்னதெனிய அறாணம். நிய நுளையியலிற் அருமையா ஸாயிக வியலாண் இன புரமெ கொடுக்கேண்டியவருளது. 70 பர நெய் 285 க. உண்டியிருந்த இப்பொரு 280 மூலக் 300 க.வரையாண். அரு மெகிய உகியிசுவாருஜ வரமொன் இன அருமையாகிய. இனன்கூடக் கீபிந் தோண்டி நிலநிலையாண் ஸாவதை மரு உகியிசுவாருகூட பரிமொன் காணவாண் கோஸ்முஸ் மவமேண்டி இன ஸாயுஜ்ய. இர வயர்ஜனில் ஸாதினாயி ஒரு விபுலாண். அருகொண்ட ஸாண் இர ப்ரமேயனெ ஸாதினெய காசியிக் அருதி க்கு. மவமொடிக்நிந் வநியுஜ் ஸு ஹிநலாருகூ அருகூ பரமொன் உஜ்ஜு இனமொருமொன், கோஸ்முஸ் கருளாணி மவமொருகூ ஸாசியிய ஸாசியிக் கரு ஸுபகி கொடுக்கியுண்ட. நாயு ஸுபகி மொருமொன் கோஸ்முஸ் கொடுக்கியுண்ட இவ்விச வநியுஜ்மொ விசாஸம் மொகிகூ. மவமொடிக் கரு பரமொருமொன் — “ ஸாண்டியில் மொருகூக் காசியுட்கூ ” அரு. இன அருமையாய் ஸாயுஜ்யனெய விபுலாண். அருகொண்ட இர ப்ரமேயனெ ஸாசியிய ஸாசியிக் அருதி க்கு ஸாண் மவமொடிக் மவமொருகூ அருமையுட்கூ ஸாண் இர ப்ரமேயனெ ஸாசியியாயி அருதிக்கூ.”

* Sri K. R. NALLASIVAM :— “ கனம் தலைவர் அவர்களே, தற்போது இச் சபையில் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் மீது நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில், அருப்புக் கோட்டையிலும், காகிநாடாலிலும், மற்றும் கோவையிலும் நடந்த தேர்தலை வைத்துக்கொண்டு இங்குள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடையே நம்பிக்கை கோரப்படுகிறது. ஆனால், அங்குள்ள மக்கள் எதை எதை எவ்வளவு வைத்துக் கொண்டு இவர்களுக்கு ஒட்டளித்தார்கள், எதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள் என்று புரியவில்லை. இரண்டரை மாத காலத்தில் ராஜாஜியும் அவருடைய மந்திரி சபையும் என்ன காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த முறையில் பார்த்தாலும் கூட மக்களின் நன்மைக்கு, விவசாயிகளுக்கு, நெசவாளர்களுக்கு எந்த விதமான ஒரு நல்ல காரியத்தையும் அவர்கள் சாதித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது, இந்த தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு காட்டும் அளவுக்கு என்ன காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

“ இன்று, கோவை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அது பெரும் பஞ்சப் பிரதேசம். கோயமுத்தூரில் காங்கிரஸ் ஜெயித்திருக்கலாம். கோய முத்தூரில் சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலில் பார்க்கலெண்டு தொகுதிக்கு காங்கிரஸ் ஜெயித்தவிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இன்றைய தினம் அங்குள்ள மக்கள் உண்மையிலேயே காங்கிரசை நேசிக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பெரும்பான்மையான விவசாயிகளும், ஆயிரக் கணக்கான மில் தொழிலாளிகளும் மின்சார வெட்டின் காரணமாக 40, 50 ஆயிரம் பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தினசரி கூலி 8 அணு கூட கிடைப்பதில்லையென்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது 40 ஆயிரம் மக்கள் வசிக்கக்கூடிய பிரதேசத்தில் தேர்தல் நடந்தது. இப்படி வேலையின்றி கஷ்டப்பட்டாக்கொண்டிருக்கும் 40 ஆயிரம் பேர்களும் காங்கிரசுக்குச் சாதகமாக போட்டு கொடுக்கிறோம் என்று போட்டு போட்டதாகத் தெரியவில்லை. வேறு இடத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் போட்டு போட்டார்கள். காகிநாடாலிலோ, அருப்புக் கோட்டையிலோ இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது நன்மை செய்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அல்லது, இந்த மாகாணம் பூராவிற்கும் ஏதாவது நன்மை செய்திருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கும்போது, பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், ஏதாவது முன்னேற்றமான காரியங்களைச் செய்தாவிட்டு, இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை இந்தச் சபையில் கொண்டு வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அதுதான் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். பழைய பாணியிலேயே, ஐந்தாறு வருஷமாக நடத்தப்பட்டு வந்த அதே போக்கில், அதைவிட மிக மோசமாக, ஜனங்கள் சட்டத்தை மதிக்கமுடியாத அளவுக்கு இருக்கக்கூடிய அரசாங்கம், இன்று

[Sri K. R. Nallasivam]

[2nd July 1952]

நம்பிக்கை வோட்டு கேட்கிறதென்று சொன்னால், அதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? அவர்களுக்கே ஓரளவு நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்பதே சந்தேகந்தான். எப்படி நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று சொல்லமுடியும்?

“காங்கிரஸ் காரர்கள் கோஷுலிஸ்டு கட்சியைப்பற்றி என்ன நினைக்கின்றார்கள்? அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள்: ‘கோஷுலிஸ்டுகள் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு ஆகாதவர்கள், ஆதலால், அவர்கள் நமக்கு வேண்டுமோடுப் போடுவார்கள்’ என்று. எங்களுடைய கொள்கை என்னவென்று எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். நாங்கள் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு ஆகாதவர்கள் என்று சொல்வதால், காங்கிரஸை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லமுடியாது. காங்கிரசிற்கு ஆகாதவர்கள் என்று சொல்வதால் கம்யூனிஸ்டுகளை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லமுடியாது. பொதுமக்களுடைய நலனுக்கு எந்த அளவு எந்தக்கட்சி ஆதரவு காட்டுகிறார்களோ அந்த அளவிற்கு நாங்கள் அந்தந்த கட்சிகளுடன் ஒத்துழைப்போம். அந்த வகையில், இன்று காங்கிரஸ் கட்சி பொதுமக்களுக்கு இந்த இரண்டரை மாத ஆட்சியிலே முன்னேற்றப் பாதையிலே ஏதாவது ஒரு அடி எடுத்து வைத்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒரு அடி கூட நகரவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

“கோவை ஜில்லாவில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் செய்யப்பட்டுவிட்டதாக பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், நேரில் அங்கு போய்ப் பார்த்தால்தான் நிலைமை நன்கு தெரியும். பஞ்ச நிவாரணம் செய்யப்பட்டுவிட்டதாகப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டும்கூட, மக்கள் பிழைப்புக்கு வழியில்லாமல், அவர்கள் இன்று வாழ முடியாததன் காரணமாக, சாராயம் காய்ச்சுவதைப் பல இடங்களில் பார்த்தேன். உண்மையில் சட்டத்தைக் காக்கவேண்டிய சட்டசபை அங்கத்தினர்களை ஆச்சரியமடையும் படியான முறையில் சாராயம் காய்ச்சப்படுவதைப் பார்த்தும் அவர்கள் பாராதவர்களேபோல் போய்விடுகிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களுக்கு பிழைப்புக்கு வழி இல்லாததுதான் காரணம்.

“கோயமுத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், குறைந்த அளவு நிலம் வைத்துக்கொண்டு பயிர் செய்பவன், மனை இல்லாததன் காரணமாக, பஞ்சம் காரணமாக, மற்றும் அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளும், நெசவாளர்களும் சாராயம் காய்ச்சுவதை ஒவ்வொருவரும் பார்க்கமுடியும். போலீசார் அதைக் கண்டும் காணாதவரேபோல் போகிறார்கள். இம்மாதிரி பல இடங்களில் நேரில் என்னால் பார்க்க முடிந்தது.

“ஒரு இடத்தில் ஒரு நெசவாளி நூல் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்தால், அதற்கு அரசாங்கத்தின் உதவியை நாடி, நீங்கள் நூல் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள், இல்லாவிட்டால் நாங்கள் சாராயம் காய்ச்சுகிறோம்; போலீசார் பிடித்தால் எங்களுக்கு பாதுகாப்பு நீங்கள் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டார். அவ்வாறு இருக்கும்படியான நிலையை இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள், எந்தக் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களை இருந்தாலும் சரி, மனிதத் தன்மையோடு பார்க்கவேண்டும். அங்குள்ள கஷ்டத்தைப் பார்த்தால் நீங்கள் என்ன பதில் சொல்ல முடியுமென்று பாருங்கள். இந்த நிலையில் பொதுமக்களுக்கு ஒன்றும் செய்யாமல், விவசாயிகளுக்கும், நெசவாளர்களுக்கும், எந்தத் துறையில் இருக்கக்கூடிய யாவருக்கும், ஒரு நன்மையும் செய்யாமல், இங்கே நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து இருக்கிற அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே ஒரு அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். ‘நாம் செய்வதெல்லாம் சரிதானா?’ என்ற அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனால்தான் இந்த நம்பிக்கை கோறும் தீர்மானத்தை இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன். அதாவது, இன்று இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தின்மீது அங்கத்தினர்கள் யாவரும், சுயேச்சையாக தங்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் வோட்டு கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார் ஸ்ரீ ராஜாஜி. காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் தங்கள் இஷ்டம்போல் வோட்டுக் கொடுக்கொள்ளலாம் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அவர்களெல்லோரும் இந்த நிலையை எண்ணிப்பார்த்து வோட்டளிக்கவேண்டும்.

2nd July 1952] [Sri K. R. Nallasivam]

“இன்று ராஜகோபாலாச்சாரியார் மீது நம்பிக்கையில்லையென்று சொல்லிவிட்டால், அவருக்கு அடுத்தபடியாக இருப்பவர்கள் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று சொல்லமுடியாது. காங்கிரசைவிட குறைவாகத் திட்டங்கள் உள்ளவர்கள் மீது நம்பிக்கை தெரிவிப்பதாகச் சொல்லமுடியாது. மக்களுக்கு ஒன்றும் நன்மை செய்யாதவர்களுக்கு நிச்சயமாக நாங்கள் ஒருக்காலும் போட்டுப் போடமுடியாது. அந்த நிலை அடுத்தபடியாகக் கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சனை.

“ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டு வருகிறது. அதாவது, இன்று காங்கிரஸ் கட்சி இல்லாவிட்டால், ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இல்லாவிட்டால், எப்படி இங்கே காரியங்கள் நடக்கும்? என்று ஒரு கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது. சாதாரணமாக இம்மாதிரியான ஒரு கேள்வியைச் சிலர் எழுப்புகிறார்கள். ராஜாஜி மந்திரி சபை போய்விட்டால், வேறு ஒரு மந்திரி சபையை இருக்காது. அரசாங்கமே நடக்காது. இம்மாதிரியான ஒரு எண்ணத்தையே ஏற்படுத்துவதன் மூலம், அவர்களுக்கு போட்டுப் போடுவதா என்ற திர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அதைப்பற்றி நன்றாகச் சிந்தித்து, சரியான முறையில் எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மக்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யாத அரசாங்கத்தின்மீது கொண்டுவந்திருக்கும் நம்பிக்கைப் பிரேரணைக்குச் சரியான பதில் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

*SRI M. CHADAYAN :— “Mr, Speaker, Sir, നമ്മുടെ സ്റ്റേറ്റിൻ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഖൊതു താല്പര്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഉറപ്പായവയേണ്ടത് അടിയന്തരമായി ആവശ്യമാണ്. എന്നാൽ ഈ ഗവണ്മെണ്ടു ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങളോടു് നീതിയും ന്യായവും പാലിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. ക്രിമൻ ഓജഹോ പാലാചാര്യരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഈ ഗവണ്മെണ്ടു എടുത്ത ഭക്ഷണനയത്തിൽ കാണിച്ചതായ ഈ പരിവർത്തനത്തിൽ സാധാരണ ജനങ്ങളായ കൂടിക്കാരും ഔദ്യോഗികികളും അഭിമാനത്തോടുകൂടി സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റിനെ ഞാൻ സാധാരണം ചെയ്യുന്നു. കാരണം ഈ ഭക്ഷണനയം കഴിഞ്ഞ ഗവണ്മെണ്ട് അടുത്ത കൊല്ലം മുയ്യതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സാധുക്കളായ കൂടിക്കാർ ജൂൺ 16-ാം-നു വരെ പണം ക്രുചിയായി കിട്ടിയിരുന്ന സ്ഥലത്തു 16-ാം തിയ്യതിയു മുതലും നെല്ല് ക്രുചിയായി മററുകയും അതുകൊണ്ടു കൂടിക്കാർ അഭിമാനത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുവാനുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയും വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം 75 ശതമാനം ജനങ്ങളും ഈ ഭക്ഷണനയത്തെ വിജയിപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

“സെർ, പക്ഷെ ഹരിജനങ്ങൾ ഇന്നും കഷ്ടപ്പാടില്ലാ ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാ ആണ് കഴിഞ്ഞുവന്നത്. ഈ കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു കൊല്ലത്തെ ഭരണം ജനങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയില്ല. മലബാറിലെ ഡെൽഫേർ ആഫീസറെ ഗസറഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥനാക്കിയതുകൊണ്ടു മാത്രം ഹരിജനങ്ങൾക്കു കേൾമെല്ല. അവർ അഭിമുഖി വന്നിട്ടില്ല. മുയ്യ ലേബർ ഓഫീസർമാർ ഡെപ്യൂട്ടി സെനീൽമാർമാരുടെ ഗ്രേഡിൽ ആയിരുന്നു. ഇന്നു അവരെ ഗസറഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാക്കിട്ട് ഹരിജനങ്ങൾക്കു മെച്ചമൊന്നുമില്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്കു നീതിസ്സായ കോടതികളിൽക്കൂടി രക്ഷ കിട്ടുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, പോലീസ്സു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറു ഹരിജനങ്ങളോടു നീതിയും ന്യായവും പാലിക്കുന്നില്ല. ഒരു പണക്കാരന്റെ പേരിലായിരിക്കും ഹരിജനങ്ങൾ കേസ് കൊണ്ടുപോകുക. അങ്ങിനെ പോലീസ് ശരിയായ അന്വേഷണം ചെയ്യാതെ അനവധി കേസുകൾ പോയിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ഹരിജനങ്ങളെ മർദ്ദിക്കുന്ന ജന്മിയുടെ മേൽ കേസ് കൊണ്ടുപോയാൽ പോലീസ് ജന്മി പണക്കാരനായതുകൊണ്ടു ശരിയായി അന്വേഷണം നടത്തുന്നില്ല. ഒരു വടക്കിലിനെവെച്ചു വാടിക്കുടാവാനുള്ള ധനസ്ഥിതിയില്ലാത്തതിനാൽ ചില കേസുകൾ കോടതികളിൽനിന്നു തെളിവിലൂടെ തള്ളിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ വാസ്തവത്തിൽ ഇന്ന് മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നല്ലപോലെ എന്നിരിക്കു റിയം, ഹരിജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല. ദൂരങ്ങളെപോലെയാണ് ഹരിജനങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നത്. മുഖാന്തര കൈകൂലി ഇപ്പോൾ മാറ്റിയിൻറ പേരിലാണ് നടക്കുന്നത്. എല്ലാ ഗവണ്മെണ്ടു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറുകളിലും മാറ്റമുള്ളതുകൊണ്ടു സാധു ഹരിജനങ്ങൾക്കു രക്ഷയില്ല. ആസ്ത്രീകളിലും ഹരിജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടതു വൈദ്യുതസഹായവും സൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ എല്ലാ തരുകളിലും ഹരിജനങ്ങൾക്കു കഷ്ടപ്പാടുകൾതന്നെയാണു ഈപ്പാഴും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നത്.

12 noon

[Sri M. Chadayan] [2nd July 1952]

കഴിഞ്ഞ ഗവണ്മെണ്ടു മലബാറിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനനിയമം പാസ്സാക്കിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും പറശ്ശിനിക്കടവു് ക്ഷേത്രത്തിലും കഞ്ഞിമംഗലം മല്ലിയോടു ക്ഷേത്രത്തിലും ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഇതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിട്ടും ഇതുവരെ യാതൊരു ആക്ഷേപം എടുത്തിട്ടില്ല. ഐത്തം ഇന്നും മലബാറിൽ പൂജത്തിപ്പോരുന്നതുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഐത്തം കററകരമാകുവാൻ ത്വൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഏറനാട്ടു് താലൂക്കിൽ എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഇലക്ടർ പ്രചാരവേലക്കു് പോയപ്പോൾ എന്നെക്കൂടി ഐത്തത്തിങ്കൽ പേരിൽ അകറ്റി നിർത്തിയിരുന്നു. ഇതു് പത്രത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഐത്തം നശിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ ഐത്തം നിയമപരമായി കററകരം ആകണമെന്നാണു് എനിക്കു ഗവണ്മെന്റിനോടുള്ള അപേക്ഷ. ക്ഷേത്രപ്രവേശന നിയമപോലും ശരിയായി നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തിട്ടില്ല. പോലീസ് ക്ഷേത്രഭാരവാഹികളുടെ കൈയിലാണു് ഉള്ളതു്. ജില്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ യാതൊരു ആക്ഷേപം എടുക്കുന്നില്ല. തൃക്കരിപ്പൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഹരിജനങ്ങളെ പ്രവേശിക്കുവാൻ ക്ഷേത്രഭാരവാഹികൾ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്കു് സെപ്പറേറ്റ് (separate) ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു് ഉള്ളതുകൊണ്ടു് യാതൊരു പ്രായാജനമില്ല. സുഖമായി ജീവിക്കേണ്ട ഒരു വിഭാഗം മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ മർദ്ദനം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു് ഇന്നും ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യ ഭരണത്തിന്നു് ശരിയൊന്നും എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുന്നു. സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും സുഖമായി ജീവിക്കുവാനും താമസിക്കുവാനും, വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവാനും ആണു് സൗകര്യങ്ങൾവേണ്ടതു്. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ മർദ്ദനം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു് കഷ്ടപ്പാടു് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു് ജീവിക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിന്നു് അയ്യ കൊല്ലത്തെ ഭരണത്തിന്നിടയിൽ ഗവണ്മെണ്ടു് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഹരിജനങ്ങൾക്കു് ഒരു separate department വേണമെന്നു് പുതിയ Constitution നിൽ നിയമിച്ചതു പറ്റു കൊല്ലമാണു്. അതിൽ അയ്യ കൊല്ലവും കഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ ആണെങ്കിൽ ഇരുപത്തിയഞ്ചു കൊല്ലമായാലും ഹരിജനങ്ങൾക്കു് മനുഷ്യന്മാരായി ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെണ്ടു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹകരണം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഹരിജനങ്ങൾക്കു് മനുഷ്യന്മാരായി ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു് അനുസരിച്ചുള്ള ഉദ്യോഗം ഗവണ്മെണ്ടു് ഹരിജനങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യു ഹരിജന യുവാക്കൾ ജോലിത്തേടി നടക്കേണ്ടതായി വരുന്നുണ്ടു്. എല്ലാ ഗവണ്മെണ്ടു് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലും ഹരിജനങ്ങൾക്കു 12½ ശതമാനം ഗവണ്മെണ്ടു് റിസർവ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ഹരിജനയുവാക്കൾക്കു് ഗവണ്മെണ്ടു് കാണിക്കുന്ന അനീതികൊണ്ടും പൊതുവെയുള്ള കഷ്ടപ്പാടു്കൊണ്ടുമാണു് ഹരിജനങ്ങൾ ഇന്നു കമ്യൂണിസ്റ്റ്കളായി മാറിപ്പോയതു്. ഇതിന്നു ഉത്തരവാദി ഗവണ്മെണ്ടുതന്നെയാണു്.

“സെർ, സാധ്യമായ ഹരിജനങ്ങൾക്കു് ക്ഷേമവും അഭിവൃദ്ധിയും വേണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു വെൽഫേർ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കാൻ പാടില്ല. ഒരു ഐത്തമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കാൻ പാടില്ല. സെർ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചതുകൊണ്ടാണു് ഹരിജനപ്രവർത്തനം ഒരു കച്ചവടവ്യവസായമായി മാറുവാൻ കാരണം. അന്നാഥരായ കുട്ടികൾക്കു് ഏതെങ്കിലും ആ കുട്ടികൾ ഇന്നു പാവങ്ങൾ എടുത്തു നഗരത്തിൽപോയി ഭിക്കു ഇരണകഴിഞ്ഞു കൂടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ രൂപ 14-ാം തിയ്യതി ഗവണ്മെണ്ടു് പാസ്സാക്കിയ ഓഡർ പ്രകാരം അന്നാഥരായ കുട്ടികൾക്കു് ബോഡിസ് ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള നിർദ്ദേശം ജില്ലാകലക്ടർമാർക്കു് കിട്ടിട്ടുണ്ടു്.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“On a point of information, I want to know, Mr. Speaker, whether we would be given a translated copy of the speeches just now delivered in view of the fact that we do not know either Tamil, Telugu or Malayalam.”

MR. SPEAKER :—“That is not possible.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“I think Mr. Speaker himself does not know . . . ?”

MR. SPEAKER :—“I do not know Malayalam.”

2nd July 1952]

Sri B. SANKARAYYA :—“అధ్యక్షా, ఈ సభలో ఇప్పుడు ఈ విశ్వాస తీర్మానాన్ని తీసుకురావడమనేది చాలా అసంగతమైపోయింది. అయితే, అది ఒక ఉపాధి కలెక్షన్ ప్రజలకు నామీద విశ్వాసమున్నదా లేదా అని ఈ ఎన్నికల ద్వారా పరిశీలించబడుతున్నది, ఈ ఎన్నికలలో కాంగ్రెసు కోటమీ నా కోటమీ అని ప్రధాన మంత్రిగారు చాలామంది చేసినారు. కాని అయితే ఒక ఎన్నికలలో అక్కడ ఉన్న ప్రజానీకమంతా ఈ చాలామందిని ఎదిరించి కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకంగా ఓటు చేశారు. అందుకే అక్కడి ప్రజలు వారిమీద అవిశ్వాసాన్ని తెలిపినప్పటికీ మరల ఈ తీర్మానాన్ని తీసుకురావడానికి కారణంగా ప్రధాన మంత్రిగారు లేకపోతే అధిక మంత్రిగారు ఏమీ చెప్పకున్నారంటే, అయితే ఒక ఎన్నికలలో ఓటు వేసేటప్పుడు కలెక్షన్ తీర్పుకాదని, కనుక అధిక సంఖ్యకులకు నామీద విశ్వాసమున్నదా లేదా, అని తెలుసుకొనుటకు ఈ తీర్మానాన్ని తీసుకువచ్చామని అంటున్నారు. అయితే, ఆ నాడు అయితే ఒక ఎన్నికల సందర్భములో అక్కడి ప్రజల నిర్ణయాన్ని ఒప్పుకుంటామని చెప్పి, ఆమెదరి ప్రజలు వారిని వ్యతిరేకించినప్పటికీ, మరల ఇప్పుడు నామీద అధిక సంఖ్యకు సభ్యులకు విశ్వాసమున్నదా, లేదా అని ఈ సభలో తీర్మానాన్ని తీసుకురావడమంటే ఇది వివిధంగానూ ఒక దానికొకటి సంబంధించినటువంటి విషయంకాదు. వారి వాగ్దానాన్ని వారే నిలుపుకోలేకుండా ఉన్నారనే చెప్పవలసి యున్నది. అసలు, మొదటి జనరల్ ఎన్నికలలోనే అసలు ఈ అయితే ఒక ఉపాధి కలెక్షన్ ముందుగానే, మన రాష్ట్రంలో ఉన్నటువంటి ప్రజానీకం, గత 5 సంవత్సరాలలోని కాంగ్రెసు పరిపాలనా అనుభవాన్ని బట్టి, రాజగోపాలాచారిగారి మంత్రివర్గంగాని, లేకపోతే ఇంకొక కాంగ్రెసు మంత్రివర్గంగాని, అసలు కాంగ్రెసు మంత్రివర్గమే మాకు పనికిరాదని, ఈ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం పోవాలని అదేదృష్టాంతంలోనే కాంగ్రెసుకు, వ్యతిరేకంగా ఓటుచేశారు. కాని, అదేమిటమంటే మొత్తం పరిపాలనా ఆసెంబ్లీ ప్రధాన మంత్రి, ప్రజలు కాంగ్రెసుకు ఓటుచేయలేదంటే, అందుకు కారణము, కమ్యూనిస్టులతో కూడుకొనినటువంటి యు.డి.యఫ్. గాని, ఇంకేదైనాగాని పరిపాలన చేయడానికి కాదని, వారు కాంగ్రెసుకు ఓటుచేయకుండా ఉండుటకు అనేక కారణాలు ఉన్నవని యు.డి.యఫ్. కేవలము కమ్యూనిస్టులయొక్క కార్యక్రమమేనని, వీరు ప్రజలకు నేరేయదానికి కాదు, ప్రజలను, రాష్ట్రాన్ని కలగొల్పవలసినదానికి ఇక్కడికి వచ్చారని అనేక వాదనలు చెప్పారు. వచ్చారు. వీరు ప్రజలకు నేరేయదానికి రాలేదని, రాష్ట్రములో ప్రజలను పరిస్థితులను కలగొల్పము చేయలే వారి ఉద్దేశమని, అశయమని, చెప్పారు వచ్చారు. ఈ విషయములో మరల మొన్న అయితే ఒక ఎన్నికల తీర్పు చెప్పాయి. అయితే ఒక ఎన్నికలలో కాంగ్రెసు ఓడినట్లయితే, మంత్రివర్గము ఓడిపోయినట్లైతే, చాలామంది కాంగ్రెసు ఓడిన వెంటనే రాజీనామా ఇవ్వటకు బదులు ప్రజానీకానికి వ్యతిరేకంగా మరల ఈ విధంగా Confidence Motion ను తీసుకురావడం అనేది వివిధంగాను సమంజసముగాదు. అయితే దీనికి కారణంగా అధిక మంత్రి చెప్పినదేమనగా, ఏదో ఒక నియోజకవర్గములో ఉన్నటువంటి ప్రజల తీర్పు అందరి ప్రజలపట్ల వర్తించదు. రాష్ట్రము మొత్తం మీద ప్రజల తీర్పు తీసుకొనవలసి యుంటుంది. మన రాష్ట్రంలో ఆరు కోట్ల ప్రజలుంటే ఈ ఒక్క నియోజకవర్గంలో ఏడు లక్షలమంది ప్రజలు మాత్రమే ఉండగా, వారి తీర్పునే రాష్ట్రములోని మొత్తము ప్రజలందరి తీర్పుగా ఎట్లు భావించగలమని తీర్పు లేవదీశారు. కాని రాష్ట్రంలోని ఆరుకోట్ల ప్రజలు ఇదివరకే తీర్పు చెప్పారు. కనుక అవిధంగా నిజముగా ప్రజాస్వామికానికి కట్టుబడే వారైతే 40 రాజగోపాలాచారిగారి మంత్రివర్గము ఉండాలా పోవాలా అని ఆరుకోట్ల ప్రజల అభిప్రాయము తీసుకొని వారి తీర్పుకు కట్టుబడవలసి యుంటుంది. ప్రజాస్వామికమంటే Abraham Lincoln

[Sri B. Sankarayya] [2nd July 1952]

ఈ క్రింది విధంగా చెప్పినాడు: ‘కేవలము ఎప్పుడో ఒకసారి ఓటు తీసుకోవడంకాదు. ప్రతి ముఖ్యమైనటువంటి విషయం వచ్చినప్పుడు ప్రజలయొక్క అభిప్రాయం తీసుకొని ప్రజల నిర్ణయం ప్రకారం నడుచుకోవడమే ప్రజాస్వామికమనీ’ చెప్పాడు. గత విడు సంతకర్తలములలోనే కాంగ్రెసు పరిపాలన ఎటువంటిది అని తేలిపోయింది. కాని మరల కాంగ్రెసులో నాయకుడైనటువంటి 49 రాజగోపాలాచారిగారు పదేపదే ప్రజాస్వామికాన్ని కాపాడడానికి తాను ప్రధాన మంత్రివైనానని చెప్పచున్నాడు. నేడు పొట్లరు బ్రతికి ఉన్నట్లైతే ప్రజాస్వామికముకొరకు పనిచేస్తున్నానని చెప్పేవాడు. ఈ వేళ ఇండో-చైనాలో బాముడై ప్రజాస్వామికమని అంటున్నాడు. మలయాలో సామ్రాజ్యవాదులు ప్రజాస్వామికమనే అంటున్నారు. వీరంతా ప్రజాస్వామికమనే పేరుతో వారి నియంతృత్వాన్నే కొనసాగిస్తుంటారు. అదేమిది విరో విధంగా ఇక్కడవూడా 49 రాజగోపాలాచారిగారు ప్రజాస్వామికం కోసమని వారి నియంతృత్వాన్ని కొనసాగిస్తామంటారు. నిజంగా, ప్రజాస్వామికానికే కట్టుబడిన వారైతే ప్రజల అభిప్రాయానికి వ్యతిరేకంగా పోనని వాగ్దానము చేసిన తరువాత మరల ఈ తీర్మానాన్ని ఇవ్వటం ప్రవేశపెట్టడంలో ఆర్థం లేదు. ఈ విషయంలో రాష్ట్రంలోని ఆరుకోట్లమంది ప్రజలయొక్క విశ్వాసాన్ని పొందవలసి ఉంటుంది గాని, ఈ శాసన సభలో ప్రజానీకానికి విరుద్ధంగా అనేక విధములైన ప్రయత్నాలలో మెజారిటీని సంపాదించి ఈ వేళ Confidence Motion పెట్టినట్లయితే దీనికి నిజంగా ఆరు కోట్ల మంది ప్రజలయొక్క విశ్వాసము ఉన్నదా లేదా అని తెలుసుకొనేటటువంటి విధానము కాదు. ప్రజలు వారి అభిప్రాయాన్ని తెలుపుటకు మాత్రముకూడా అవకాశము లేదు.

12-15
P.m.

“ప్రజాసేవ కులమగు మమ్మలను జైల్లో పెట్టి ఎన్నికలకు ఒక నెలరోజులముందు మాత్రమే విడుదల చేశారు. ఇంతవరకూ ఎన్నికలలో ఏ మాత్రము మేము ప్రచారము చేసుకొనుటకు వీలులేకుండా చేసినారు. అంతేకాకుండా కమ్యూనిస్టులను, ప్రజానీకాన్ని అల్లకల్లోలం చేసి అనేక కష్టాలకు గురిచేసేటటువంటివారిని ప్రభుత్వం ప్రచారం చేసింది. మా జిల్లాలోని 11 నియోజకవర్గాలలో పది నియోజక వర్గాలను తొరుమారు చేసి ప్రత్యర్థులకు ఏమాత్రము అవకాశమివ్వకుండా తలక్రిందుల చేయవలసిన ప్రయత్నించారు. కాని ఎన్నిక ఫలితాలే వారికి సరియైన జవాబు చెప్పాయి. నిజంగా వారి అయిదు సంతకర్తల పరిపాలనలో వారు చేసినటువంటి కృత్యాలు, అవరణలు ఆలోచించినట్లయితే, ప్రజలను కల్లోలపెట్టినది కమ్యూనిస్టులూ, లేక కాంగ్రెసు ప్రభుత్వమూ అనేది తెలుసుకోవచ్చు. కాంగ్రెసు ప్రభుత్వమేదని చెప్పక తప్పదు. మమ్మకు ఒక ఉదాహరణం చెప్పచున్నాను. తలమంచిలి గ్రామంలో గవర్న మెంటు పాలము ఒకటి ఉన్నది. దానిలో వెట్లు విశేషంగా ఉన్నాయి. ఆ వెట్లను అనుభవించేటటువంటి దేవిరెడ్డి వెంకారెడ్డి మొదలైన పెద్ద ఘాస్వాములు వారి ఇష్టము వచ్చినట్లు ఆ వెట్లను అనుభవిస్తూయండగా, ఎవరో ఇతర సామాన్య ప్రజలు ఒకటి రెండు మానులు కొట్టిగా ఈ నేరము మీద 120 మందిని అరెస్టు చేసి, వారి ఇండ్ల తలుపులు పగలగొట్టి అందులోని ధాన్యాన్ని అంతా కూడా కాజేశారు. ఈవిధంగా ఉదాహరణలు చెప్పవలసి వస్తే, ఎన్నో చెప్పవచ్చు. మరొక ఉదాహరణమేమనగా 1947 వ సం॥ నెవ్రెంబరు 1 వ తేదీన అఖిల భారత రైతు సంఘ దినోత్సవము యల్లపాలెంలో జరుపగా అక్కడ ఉన్నటువంటి ఘాస్వాములు ముఖ్యమైనటువంటి కాంగ్రెసు నాయకులు మొదలైనవారు అక్కడ సమావేశాలు జరుపకుండా కమ్యూనిస్టులను, ఇతర రైతులను పోలీసులు అరెస్టు చేశారు.”

2nd July 1952]

* SRI P. CHOCKALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களும், அவர்களைச் சார்ந்துள்ள மந்திரிகளும். அவர்கள் பேரில் நம்பிக்கை தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். முக்கியமாக இந்தியாவிலேயே காங்கிரஸ் வட்டாரங்களில் நல்ல முனை உள்ளவர் என்று பிரசித்தி பெற்றவரும் சாணக்கியர் என்று சொல்லக்கூடியவருமான ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இம்மாதிரியான தவறான காரியத்தில் பிரவேசித்தது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு அவர் இந்த விதமான தீர்மானத்தைத் துணிந்து கொண்டுவர முன் வரவேண்டாம் என்றுதான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். அதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமும். ஏனென்றால் கடந்த காலத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் சம்பவங்களுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று கூறுகிற அவர் கடந்த இந்த 2½ மாத காலத்தில் இந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் என்னென்ன காரியத்தை சாதித்து இருக்கிறது என்பதை கணக்கிட்டுப் பாக்கவேண்டும். அவ்விதம் கணக்கிட்டுப் பார்த்திருந்தால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அவ்விதம் எதுவும் செய்யவில்லை என்பதைத் தான் நான் சொல்லுவேன். அவ்விதம் நிலைமை இருக்கும்போது இந்தத் தீர்மானத்திற்கு தீர்ப்பு வேண்டுமா தீர்ப்பு கிடைக்குமா கிடைக்காதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதாவது என்னைப் போன்றவர்கள் இந்த தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்று சொல்வதற்கு சாத்தியமே இல்லை. ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இங்கிருக்கும் அனைவருக்கும் ஒரு விண்ணப்பத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக 1918-ம் ஆண்டிலிருந்து நான் இந்த தேச சேவையில் ஈடுபட்டிருந்தேன் என்பதைக் குறிப்பாக கூற விரும்புகிறேன். அந்தக் காலத்திலிருந்து 1946-ம் ஆண்டு வரையில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறேன். அதன்பிறகு காங்கிரஸ்காரர்கள் தேசத்திற்கு விரோதமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நன்றாக அறிந்துதான் அதைவிட்டு விலகி இருக்கிறேன், என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து அதை முறியடித்து விரைந்த உதவியாக இந்த காங்கிரஸ் இருந்தது. ஆனால் 1927-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் சட்டசபை பதவி ஏற்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிலிருந்து காங்கிரஸ்காரர்களில் பலர் தேசத்திற்கு விரோதமாகவும், மக்களுக்கு விரோதமாகவும், தேசபக்தி என்பது எந்த அளவிற்கு இருக்கவேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு இல்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் நன்றாக தெரிவிக்க முடியும். அவ்விதம் போய்க்கொண்டிருப்பதால் அதிலிருந்து என் மனம் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியாரை கொண்டு வந்ததெல்லாம் முக்கியமாக காங்கிரஸிலிருந்து இருக்கும் ஊழல்களைக் களைந்து எரிவதற்கு என்றுதான் சொன்னார்கள். வாஸ்தவமாக அந்த ஊழல்களை யெல்லாம் அவருடல் தடுக்கமுடியுமா என்றுதான் பார்க்கவேண்டும். தடுக்கமுடியாது என்றுதான் நான் கூறிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. வாஸ்தவமாக அவர் வந்தது இது காரணமாக இருக்குமானால் இதுவரையிலும் அவர் அவைகளை தடுத்திருக்கவேண்டும். நன்றாக பார்க்குமிடத்து நாட்டில் காங்கிரஸ்காரர்கள் மக்களுக்கு முன்னால் தவறு செய்திருக்கிறார்கள், மக்களுக்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். சுயநலத்திற்காகத்தான் பாடுபடுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு விசாரணை நடத்தவேண்டும். அவ்விதம் விசாரணை நடத்தியிருந்தாலும் அல்லது மக்கள் முன் விசாரித்திருந்தாலும் இன்றைக்கு நிச்சயமாக அருப்புக்கோட்டையில் வெற்றி அடைந்திருக்க முடியும். காலநிலைவாசியை நல்ல பெயர் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் பக்க மாணாக்கர்களில் காங்கிரஸ் பதவி ஏற்றிருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். நிலைமை அவ்விதம் இருக்கும்போது இன்றைக்கு நிலைமை இங்கு இவ்விதம் இருக்கவேண்டிய காரணம் என்ன என்பதை ஆராயவேண்டும். இன்றைக்கு சுயராஜ்யம் பெற்று விட்டோம் என்று இருக்கிறார்கள். பிறகு மக்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யவில்லை. பேசுகிறவர்கள் சரியில்லை. மக்களுக்கு என்னென்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைக் கூறுவதற்கு மனம் இல்லை. அங்கத்தினர்களுக்கு பொறுப்பு இல்லை என்று மக்கள் கூறுகிறார்கள். மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்ய வேண்டியதற்கு பதிலாக ராஜ்யத்தில் பெரிய பெரிய நிலச்

[Sri P. Chockalingam]

[2nd July 1952]

சுவாந்தார்களையும் முதலாளிகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஜமீன்தார்களுக்கு வாரி வாரிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சுயராஜ்யம் கிடைத்துவிட்டது என்றால் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. நாம் யாருக்கு சேவை செய்தோம்? இன்னும் நாம் யாருக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவர்களும், தெய்வ நம்பிக்கை உண்டு என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் மன சாட்சி கொண்டு இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் அனுதாபம் இருக்கவேண்டும். பேசுகிறவர்கள் ஏழைகளுக்கு என்ன சாதித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் யோசனை பண்ணி பார்க்கட்டும். 1937-ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் ஒரு கோடியிலிருந்து மற்றொரு கோடிக்கு ஒவ்வொரு விராமத்திலிருந்தும் 14, 15 மைல்கள் நடந்து வந்து மக்கள் மஞ்சள் பெட்டிக்கு வோட்டுப் போட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும். மறுபடியும் 1946-ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் காங்கிரஸ் எதிர்க்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. ஜனங்கள் ஏகோபித்து காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு வோட்டுப்போட்டார்கள். இன்றைக்கு எவ்விதம் நடந்தது என்பதை நம்முடைய பேரேடை திருப்பிப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். தேசம் இன்று எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது விரோதமாக தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. இரண்டு தடவைகளில் மக்களிடம் தீர்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இவ்வளவு மோசமான தீர்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். கடந்த ஐந்து வருஷமாக எந்த அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தேசத்தில் ஏற்பட்ட நிலைமையினால் 1942-ம் ஆண்டுத்திலிருந்து விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தை நடத்த முடியவில்லை. நம்முடைய ஸ்தாபனம் அவர்களுக்கு செளகரியம் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறேன். ஆனால் நடப்பில் என்ன பார்க்கிறோம். விலைவாசி ஏற்றம்தான். யுத்தகாலம் முதற்கொண்டு விலைவாசி ஏறுமுகமாகத்தான் இருக்கிறது. அதை குறைப்பதற்கு யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் தொழிலாளிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். யுத்த காலத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கேட்க நம் அரசாங்கத்தால் முடியவில்லை. கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார்தான் ஆஸ்திகர் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார். நானும் ஒரு ஆஸ்திக பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன்தான். மூன்று நான்கு தலைமுறையாக நான் ஆஸ்திக பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன்; ஆகையால் நானும் ஒரு ஆஸ்திகன் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும் தெய்வத்திற்குத்தான் அடுக்கவேண்டும். நீங்கள் செய்துவரும் காரியங்கள் தெய்வத்திற்கு அடுக்குமா என்பதைப் பாருங்கள். சரி என்றிருந்தால் தெய்வம் அதற்கு பலன் கொடுக்கும். விவசாயிகளை லட்சியம் பண்ணியிருக்கிறார்களா, தொழிலாளர்களை லட்சியம் பண்ணியிருக்கிறார்களா என்பதைப் பாருங்கள். நாட்டிற்கு ஏதாவது ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று பாருங்கள். முதலாளிகளுக்கும், வர்த்தகர்களுக்கும், ஜமீன்தார்களுக்கும்தான் லாபமடைவதற்கு வழிகள் தேடிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்று காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் ஆதரவு கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அன்று அந்நிய ஏகாதிபத்தியம் இருந்த காலத்தில் சுரண்டலுக்கு வழி செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதை எதிர்த்து போராடினோம். சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு நாம் இன்னும் சுரண்டலுக்கு வழி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒட்டைக்கூத்தனுக்கு இரட்டைத் தாம்பான் என்பதுபோல் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய சுரண்டலை ஒழித்துவிட்டு அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் ஜப்பான் ஏகாதிபத்தியமும் நம்மைச் சுரண்டுவதற்கு வழி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இதை சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா?

“கட்சியில் வெறுப்பு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கட்சியின் அடிப்படையில் வேற்றுமைகளும் வித்யாசங்களும் இருக்கலாம். வித்யாசங்களை ஒழித்துவிட்டு சமாதானத்திற்கு வழி தேட வழி இல்லையா? ஒரு சாரார் கூட்டம் போடும் போது இன்னொரு சாரார் கூட்டம் போட்டால் மோதல் ஏற்படுவது சகஜம்தான். மோதல் ஏற்படலாம். அதைத்தான் நாம் சற்று பார்க்கவேண்டும். எங்கு

2nd July 1952] [Sri P. Chockalingam]

நியாயம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எல்லோரையும் நாம் தட்டிக் கொடுக்கவேண்டும், மற்றவர்களை முதல் நம்பர் விரோதி என்று சொல்வதில் சரியில்லை. கருத்து மாறுபாடுகள் இருந்தால் நம்பிக்கையைத் தெரிவிக்கவேண்டும், பிறகு சாதாரண நிலைமை ஏற்படுத்தமுடியும், ஆனால் எங்கேயோ பக்கத்தில் தவறு இருப்பதை கவனியாமல் இருக்கிறார்கள், நான் சொல்வது சரிதான் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும், நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் பொய் என்றுதான் நான் கூறுகிறேன். உங்களுடைய அந்தராத்மா பேசவில்லை என்று கூறுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜனங்களை ஏமாற்றுவார்கள், விரோதமான வழியில் போவார்கள், ஏழைகள் பசியால் வாடுகிறார்கள், அவர்களுக்கு இஷ்டப்படி போஜனத்திற்கு வழி செய்யவில்லை, ஆனால் தெய்வ பக்தர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இதையெல்லாம் ஒழித்திருந்தால் பெரிய பெரிய சோஷலிஸ்டுகளின் கட்சிகள் எப்படி இருக்கமுடியும்?

MR. SPEAKER :—“ அடிக்கடி ‘நீங்கள்’ என்று சொல்லுகிறீர்கள், ‘நீங்கள்’ என்று சொன்னால் அது சபாநாயகரைக் குறிக்கும், நீங்கள் கவர்ன்மெண்டு என்றுதான் சொல்லவேண்டும், நீங்கள் பொய் சொல்லுகிறீர்கள் என்று சொன்னால் நான் பொய் சொல்லுகிறேன் என்று அரித்தமாகும், அது என்னைக் குறிக்கும், இனிமேல் அரசாங்கம் என்று சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது என்னைச்சாரும்.”

SRI G. BAPANAYYA :—“ அத்ஷ, சூ ரீஷ மஃகூண்டு தீரா 12-30 p.m.
 நகூ ஸ்ரீ ராஜீஃபாலாபாய்ந்து சூ ஸாஸ்யூலு விஷ்ணு ஸ்ரகீஷமஃ. சூ
 தீராஸு ஸ்ரவீஷமஃகூ அய்ந அருஷூஃபு அந்ரீகலஃ காட்ரீஸு ஸஃபிவிந
 அஃஷய்ம சூரணஃபி தலிபீய்ஸூரு. அருஷூஃபு காட்ரீஸு ஓஃஷ
 மஃதீ சூ ஶாஸ ஸஃபு விஷ்ணுஸூரு லீதா அநி சேஷமஃ அஃஷமஃ அந்ரீ
 மீதா நகூ ஶாஸமஃதீ. சூ ஸஃபு அய்நமஃகூ விஷ்ணுஸூரு அநி காநி,
 லீதாநாநி, வி தீரூ வபிநா அருஷூஃபு அந்ரீகலஃ அஃஷமஃ மூரூபாரு அநி
 அய்ந ஸூரீஷமஃகூ. அருஷூஃபு ஸ்ரவீஷ காட்ரீஸு தாகு விஷ்ணிஷமஃ
 தீரூ இஷ்யு. ஸ்ரீ ராஜீஃபாலாபாய்ந்து அந்ரீ அஃஷமஃ அஃஷமஃ, அ தீரூ திரூ
 லீதா, அய்ந ஸ்ரவீஷமஃகூ அந்ரீகலஃ ஸ்ரவீஷ காட்ரீஸு ஸூரீஷமஃகூ
 ஶாஷமஃகூ ஶத ஶாஸமஃகூ மஃகூசேஷமஃகூ. அய்ந அருஷூஃபு அந்ரீ
 தந்ந, தந் ஸ்ரவீஷமஃகூ விஷ்ணுஸூரு காட்ரீஸு ஓஃஷ சேய்மஃ
 ஶாஷமஃகூ. ஸ்ரீ ராஜீஃபாலாபாய்ந்து அருஷூஃபு அந்ரீகலஃ மஃகூ
 ஶாஸமஃகூ அய்நமஃகூ ஶாஸமஃகூ. அய்ந தந்நமஃகூ தாநி அந்ரீ
 சேஷமஃ. ஸ்ரவீஷ சூ ஸ்ரவீஷமஃகூ அந்ரீகலஃ அந்ரீகலஃ. காநி
 தீரூ ஸ்ரீ ராஜீஃபாலாபாய்ந்து ஶாஸமஃகூ, மூல ஸூரீஷமஃகூ
 ஶதவி ராஜீஃபாலாபாய்ந்து தீரூ ஶாஸமஃகூ. அந்ரீகலஃ சேய்மஃகூ
 மஃகூ, தீரூ திரூகூ. சூ ஶாஸ ஶாஸமஃகூ தந்ந ஶாஸமஃகூ விஷ்ணு
 ஶ்ரகீஷமஃகூ ஶாஷமஃகூ. இதஃகூ ஶ்ர ராஜீய்ஷு தீரூகூ, சேஷமஃகூ.”

“மூக விஷயம் ஶதவிசேஷமஃகூ. காட்ரீஸு ஶாஸமஃகூ அந்ரீகலஃ
 ராலு கா விஷ்ணு ஶ்ரவீஷமஃகூ ஶதவி சேஷமஃகூ. தீரூகூ கா க்ஷ
 தீரூ ஶாஸமஃகூ. அ தீரூ காட்ரீஸு விஷ்ணு ஶாஸமஃகூ. அந்ரீகலஃ
 அந்ரீகலஃ ஶாஸமஃகூ காட்ரீஸு ஶாஸமஃகூ அந்ரீகலஃ அந்ரீகலஃ
 ஶதவி சேஷமஃகூ. ஶாஸமஃகூ மஃகூ அந்ரீகலஃ இதஃகூ மூல காட்ரீஸு
 கா ஶாஸமஃகூ ஶாஸமஃகூ. காஸமஃகூ காஸமஃகூ. கா ஶாஸ
 காட்ரீஸு ஶாஸமஃகூ ஶாஸமஃகூ. கா ஶாஸமஃகூ. கா ஶாஸமஃகூ
 காட்ரீஸு ஶாஸமஃகூ ஶாஸமஃகூ. கா ஶாஸமஃகூ. கா ஶாஸமஃகூ

[Sri G. Bapanayya] [2nd July 1952]

మాటలను ఆధారంగా తీసుకొనే అనుకొంటాను, గత ప్రభుత్వం అనేక మందిని కాల్చివేసింది. ప్రజలను కమ్యూనిస్టులనే సాకుతో పింపించింది. గత ఆయిదు సంవత్సరాలలో మా జిల్లాలలో కాంగ్రెసువారు కమ్యూనిస్టులపై ఎన్నో నిందలు వేశారు. ఈ నిందలు శుద్ధ అబద్ధం అని చెప్పటానికి గత ఎన్నికలలో ప్రజలు ఇచ్చిన తీర్పు గమనించండి. ప్రజలను పింపించినది కాంగ్రెసువారో కమ్యూనిస్టులూ ఈ ఎన్నికల ఫలితాలే రుజువు చేస్తాయి. మహామర్రితులమనుకొన్నవారు కాంగ్రెసు మహా సంస్థ తమ భజస్కంధములవెననే ఆధారపడి ఉన్నారని అనుకొన్నవారు అందరూ ఎన్నికలలో పూర్తిగా చిత్తుచేయబడ్డారు. ఇప్పటికైనా రాజగోపాలాచారి గారు కట్ట తీరచి ప్రజలు కాంగ్రెసును గురించి ఏమి చెప్పుకుంటున్నారో గుర్తించండి. ఈ పరిస్థితులన్నీ కూడా శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారికి తెలియకనా అని అడుగు తున్నాను. ఆయనకు ఈ సభలో విశ్వాసమున్నదని ప్రకటించమనకుండా ఆయనను జిల్లాలకు వచ్చి ప్రజలకు తనపై విశ్వాసమున్నదా, లేదా అని అడగమంటున్నాను. ఇదివరలో గత సమావేశంలో ఆయన ప్రసంగిస్తూ ప్రతిపక్ష సభ్యులు ఈయన కొరకై ఒక సీటు ఇవ్వవలసినదని కోరాడు. ఆయనకు ఛార్జం ఉంటే రమ్మనండి, మా ఆంధ్ర జిల్లాల ప్రతిపక్ష సభ్యులమైన మాలో ఎక్కడ సీటు కావాలో కోరుకో మనండి. మేము వెంటనే రాజీనామా ఇస్తాము. ఆయనను ఎచ్చి గెల్చుకొని వెళ్ళ మనండి. ఆయన అవిధంగా చేయగలడా, చేయలేదని చెప్పటానికి ఎంతమాత్రం సందేహం లేదు. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు కాంగ్రెసు ప్రభుత్వాన్ని విర్వాటు చేస్తారని ఏమాత్రం తెలిసిఉన్నప్పటికీ ఆంధ్ర జిల్లాలలో ఒక్క కాంగ్రెసు అభ్యర్థి అయినను జయించిఉండకపోయేవాడు. కొంతవరకు కాంగ్రెసువారు ప్రజలను మభ్య పెట్టే ఈ కొద్దిమాత్రం సీట్లయినా జయించగలిగారు. అంతేకాకుండా కాంగ్రెసుతో పోటీచేసిన అభ్యర్థులకందరికీ మధ్య ఓట్లు వీలిపోవడంచేతనే ఈ మాత్రమైనా వారు నెగ్గగలిగారు. తిరిగి ఎన్నికలు జరిగినట్లయితే ఏ ఒక కాంగ్రెసు అభ్యర్థి కూడా జయించడు; జయించరాదు అనికూడా గట్టిగా చెప్పగలను. ఇటువంటి శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిపై విశ్వాసమున్నదని ఏ ఆంధ్రుడైనా అంటే అది శోచనీయమైన విషయమని మనవి చేస్తున్నాను. తమిళదేశంలో ఆయనకొరకై ఏ సభ్యుడైనా రాజీనామా ఈయకపోయినట్లయితే, ఆయనను ఆంధ్ర జిల్లాలలో ఏ స్థానానైనా కోరుకొనమని చెబుతున్నాను. ఆయన సిద్ధంగా ఉంటే నా సీటు కాళిచేస్తాను రమ్మనండి. అంతేకాని ప్రజలను ఈ విధంగా మభ్యపెట్టవద్దని మనవిచేస్తున్నాను. ఆయనకు ఛార్జముంటే, ప్రజాస్వామ్యాన్ని తెలుసుకోవాలని అనుకుంటే, తిరిగి ఎన్నికలను పెట్టమని కోరుతున్నాను. తిరిగి ఎన్నికలను జరిపే ఛార్జము ఆయన కున్నదా అని అడుగుతున్నాను. ఆ ఛార్జము ఆయనకు లేదు. దొడ్డిదారి ప్రవేశించడమే ఆయనకు తెలుసును. అందుకనే ఆ విధంగానే మర్రితివర్గమును విర్వాటు చేశాడు. కుతంత్రాలవల్లనే కాంగ్రెసు అధికారంలోనికి వచ్చినది కాని ప్రజా విశ్వాసంవల్ల కాదు. మా జిల్లాలో గత ఆయిదు సంవత్సరాలలో కాంగ్రెసువారు ఎంత దౌర్జన్యంచేశారో ప్రజలకందరకు తెలుసును. మా జిల్లాలో కాంగ్రెసు నాయకులమనుకొనే పెద్దపెద్ద ఘాస్వాములు ఏమేమి పనులు చేశారో ప్రజలు మరచిపోలేదు. కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం ఘాస్వాములకు, పారిశ్రామికులకు మాత్రమే ఉపకారం చేసిందేకాని, ప్రజాసామాన్యంయొక్క కష్టసుఖాలు గుర్తించ లేదు. అంతేకాకుండా వ్యవసాయ కూలీలకు తగిన కూలి ఇప్పించుటకు ప్రయత్నించ లేదు. అనేక సందర్భాలలో ఈ ఘాస్వాముల కూలీలను చాలా బాధలు పెట్టేవారు. ఈ కూలీలు అధికారులతో మొరలు పెట్టుకున్నా వారు ఏమీ చేయలేకపోయినారు. ఉదాహరణగా ఒక్క విషయం మనవి చేస్తాను. కృష్ణా జిల్లాలోని గుడివాడ

2nd July 1952] [Sri G. Bapanayya]

తాలూకాలో ఒక గ్రామమున్నది. ఆ గ్రామంలోని ఖామంతా తొమ్మిది మంది ఖాస్వాముల చేతులలో ఉన్నది. ఈ తొమ్మిది మంది ఖాస్వాములు కూలీలకు సరియైన కూలీ ఇవ్వరు. అనేక సార్లు కూలీలు ఆయనతో మొగ్గపెట్టుకొన్నారు. అయినా వారికి దయ కలుగలేదు. సరికదా, పోలీసు అధికారులకు కూలీలందరు కమ్యూనిస్టులని వెప్పి వారిని అనేకమైన బాధలకు గురిచేయించారు. ఇంతకూ కూలీలు అడిగిన కూలీ రేటు ఎంత? వారు అడిగినది రోజుకు రూ 1-4-0 లు మాత్రమే. దీనికైనను వారు సమ్మతించలేదు. వారందరూ కూడా కాంగ్రెసు నాయకులే, వైగా పోలీసు అధికారులతో కూలీలందరు కమ్యూనిస్టులని వారిని అదుపులో ఉంచాలని ఫిర్యాదు చేశారు. అధికారుల విషయం వెప్పనే అవసరం లేదు. కాంగ్రెసు వారము ఆనుకొనేవారు ఫిర్యాదు చేస్తే చాలు. ఇక చూడండి. కూలీలను అనేక విధాల హింసించారు. ఇలాటి సందర్భాలు ఒక చోట కాదు, అనేక చోట్ల సంభవించాయి. కృష్ణా జిల్లాలోని గన్నవరం తాలూకాలోకూడ ఇలాగే జరిగింది. కాంగ్రెసువారు కూలీలను హింసించడం సర్వసాధారణమైపోయింది. ఈ దారుణ వర్తకాలకు మే గత ఎన్నికలలో ప్రతిబింబించింది. ఈ విషయాన్ని శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఒప్పుకుంటారా అని అడుగుతున్నాను. ఆయనకు మాత్రం సందేహమున్నప్పటికీ మా జిల్లాలో ఆయనకు విస్థానం కావాలో కోరుకొన్నాం. మేము ఆసాధనం కావీ చేస్తాము. ఆయనను పచ్చి ఆ సాధనము గెలుచుకుని పొచ్చునండి. ఆయనకు ఆ ఛైర్మన్ కావలదు. ఆయన ప్రజాభిప్రాయాన్ని ఎదుర్కొనలేడు. ప్రజావ్యతిరేకమైన ఆయన ప్రజల తీర్పును మన్నించడు. అందుకనే రొడ్డి త్రోవను కాంగ్రెసును అధికారంలోనికి తీసుకొని వచ్చాడు. ఈ ప్రభుత్వం ఖాస్వాముల ప్రభుత్వం, ధనికుల ప్రభుత్వం, జమీందారుల ప్రభుత్వం, ప్రజాసామాన్యానికి వ్యతిరేకమైన ప్రభుత్వం.

“ఇంకొక విషయం గమనించండి. రాజకీయ బాధితులకు ఖాదానం అనే పేరుతో కాంగ్రెసువారు చేసిన వర్కలు చాలా విమర్శకు గురి అయినాయి. ముఖ్యంగా హరిజనులకు ఎంత నష్టం సంభవించినదో వెప్పనలవికాదు. ఎంతో వ్యయ ప్రయాసల కోర్కె సాగులోనికి తెచ్చిన ఖాములు హరిజనులనుంచి తీసుకొనబడినవి. జిల్లా లోని మంచి ఖాములు అనేక మంది పెద్ద ఖాస్వాములైన కాంగ్రెసువారికి ఇవ్వబడ్డాయి. అంద్ర ప్రదేశ్ కాంగ్రెసు కమిటీకి ఉపాధ్యక్షులుగా ఉండి ఉన్న శ్రీ గొట్టిపాటి బ్రహ్మయ్యగారు 40 ఎకరాల సుశీత్రమైన ఖావసతిగల ఆసామి. ఆయనకు కూడా గత కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం ఆయిదు ఎకరముల లంక ఖామి రాజకీయ ఖాదానం చేసింది. ఇదే విధంగా మార్క్సయ్యగారివంటి మాజీ మంత్రులకూడా ఖామి తీసుకొన్నారు. వెంకటరత్నం గారనే ఇంకొక పెద్ద ఖాస్వామికూడా మంచి ఖామి ఇవ్వబడింది. ఒక వైపున ఖామి లేక రైతులు బాధపడుతుంటే కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం వారు వారి ముఠాను బలపరచుకొనే నిమిత్తం ఖాములను రాజకీయ బాధితులని పేరు పెట్టి అనేక ఖాస్వాములకు ఇచ్చారు. ఈ ముఠాత్వంవల్లనే కాంగ్రెస్ తుడిచివేయబడిందని మనవి చేస్తున్నాను. ఇప్పటికైనా ఈ ప్రభుత్వం విరోధవర్కలు చేసినది కాంగ్రెస్ వారో కమ్యూనిస్టులూ గ్రహించగోర్రాను.

“హరిజనోద్ధరణ విషయంలో కూడా చాలా అన్యాయాలు జరుగుతున్నాయి. అనేక సందర్భాలలో రాజకీయ విభేదాలు సాకుగా తీసుకొని హరిజన విద్యార్థులకు స్కాలర్ షిప్పులు, హాస్టల్ సదుపాయాలు నిరాకరించబడుతున్నాయి. ఈ దీపార్థ మెంటులూ కొంతమంది కాంగ్రెస్ హరిజనులకు ఒక గుర్తింపాచారం ఏర్పడింది. మార్క్సయ్యగారికి ఆయన బంధువులకు మా జిల్లాలోపున్న హరిజన హాస్టలులైన సంఘాస్థ

[Sri G. Bapanayya] [2nd July 1952]

అధికత్యం ఇవ్వబడింది. వీరు అనేక విధాల హరిజన విద్యార్థులకై ఇవ్వబడిన డబ్బును స్వాహా చేస్తున్నారని ప్రజలు అనుకుంటున్నారు. హరిజనోద్ధరణ విషయంలో ప్రభుత్వం ఒక్క విషయాన్ని గమనించాలి. హరిజనులను ఈ హాస్టలులను మేనేజ్ చేయటానికి నియమించిన నే అతి సక్రమంగా నడచుననే అభిప్రాయానికి తావులేదు. మా జిల్లాలో వారు ఏ కులస్థులైనప్పటికీ హరిజనులకై పాటుపడిన పెద్దలు అనేక మంది ఉన్నారు. అనేకమంది బ్రాహ్మణులు హరిజనోద్ధరణకై చాలా పాటుపడిన వారన్నారు. అటువంటి స్వాగత్యగులకు ఈ సంస్థనిర్వహణ వప్పించిన వాగుంటుంది కాని, రాజకీయాలతో ముడిపెట్టి ప్రభుత్వం వారిని బలపరచేవారికి ఇవ్వబడాలని అనుకోవడం పొరబాటు. దీనివల్ల కాంగ్రెస్ వారిలోను ప్రభుత్వంలోను ముఠాతత్వం ప్రబలిపోయి ప్రోత్సహించబడుతుంది. అనుకున్నంతగా హరిజనోద్ధరణ జరుగదు. కాంగ్రెస్ పార్టీని బలపరచే వారి పిల్లలకే అన్ని రకాల సౌకర్యాలు, ఇతరులకు వాటి అర్హతలేదనే భావం ప్రజలలో ప్రబలిపోతుంది. దీనివల్ల అనేకమంది హరిజనులు కాంగ్రెస్ కు శత్రువులవుతారే కాని మిత్రులుకారని తెలుసుకో గోర్తాను. ఈనాడు మా కృష్ణా జిల్లాలో చూడండి. హరిజన హాస్టల్ లోను, హరిజన వేల్ ఫేర్ డిపార్టు మెంటులోను చాలావరకు కూర్చున్నవారి బంధుమిత్రులే. ఈ శాఖలు, సంస్థలు ఆయన వంశంవారికి గుత్త ఇవ్వబడినవా, అనేటట్లున్నాయి. మా జిల్లాలో సంజీవరావు అని ఒక ఆయనవున్నాడు. ఈయనపై అనేక నిందలున్నప్పటికీ ఆయన అధ్యక్ష్యం క్రిందనే హరిజన వేల్ ఫేర్ సంస్థలు ఉంచబడ్డాయి. ఆయన ఈ కమిటీలో సభ్యుడు కూడాను. ప్రజాభిమానాన్ని కోల్పోయిన వారిని ఈ కమిటీలో వేసినందువల్ల వాటి కార్యకలాపాలు సరిగా అమలు జరుపబడవు. ఇటువంటివారి చేతులలో హరిజనోద్ధరణకామను ఉంచడంవలన మహాత్ముడు ఆశించినట్లు హరిజనోద్ధరణ జరుగదని ప్రభుత్వంవారు ఎంత త్వరగా తెలుసుకొంటే అంత మంచిది. పార్టీ తల్యాన్ని ఈ సాంఘిక సంస్థల నుంచి ఎంత త్వరగా తొలగిస్తే అంత మంచిదని మనవిచేస్తున్నాను. హరిజనోద్ధరణ కార్యక్రమాలు అమలు జరుపుతున్న లేబర్ డిపార్టు మెంటువారు కొంత న్యాయంగా ప్రవర్తించాలని కోరుతున్నాను. లేనియెడల బహుసంఖ్యాకులైన హరినులు ప్రభుత్వాన్ని ద్వేషిస్తారని గుర్తించగోర్తాను.

“అంతేకాకుండా ఆంగ్లరాష్ట్రం విషయం గమనించండి. రాయలసీమ అని సర్కారులని ఆంగ్లను విడదీయడానికి ఈ ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. ఆంగ్లంలందరు ముక్తకంఠంతో కోరుతున్న నందికొండ ప్రాజెక్టును ఈ ప్రభుత్వం వెనుక వేసింది. ఇటువంటి ప్రభుత్వాన్ని, దానికి అధ్యక్ష్యం వహించిన శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని ఏ ఆంగ్లండు బలపరచరాదని గోరుతున్నాను.”

* SRI KUMARASWAMY RAJAH BAHADUR :—“ Mr. Speaker, I thank you for giving me this opportunity to speak on this occasion. I am now going to throw a challenge to the Government this very day. I shall hand over my resignation of the membership of this Assembly to-day. Let any Minister contest my Puttur constituency. At the same time, I wish to emphasise that I am not bearing any malice to the Congress. As long as they are doing good to the public we are here to support them. But Congressmen should be prepared to support whatever suggestions are given for the sake of helping the public. If they are adamant in not caring to follow reasonable suggestions, I am prepared to throw a challenge and resign my seat. Let the Chief Minister or any of the Ministers take my challenge.”

12-30
p.m.

2nd July 1952]

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, I oppose this Motion on two grounds. Personally I am convinced that such a Motion is not necessary at this stage. This Ministry has been in office for the past eighty days. We did not see any appreciable change in the policy of Government. Secondly, I am not a Congressman. So far as my district is concerned, out of nineteen seats contested fourteen seats were lost by the Congress. They were able to gain only five seats.

“ So far as the Tiruchirappalli district is concerned, the people have given their verdict in clear terms. An unequivocal verdict that the Congress need not continue in office has already been given. So far as my constituency is concerned, there were in all five contestants. I opposed the Congress as an Independent, while among the other three, two were Independents and one Socialist. I specifically put the issue before the public as follows: ‘Do you want the Congress to continue in office or not?’ The fight was between myself and the Congress candidate. The people have given their verdict in my favour. That shows in clear terms that they do not want the Congress to continue. These are the two main grounds on which I oppose this Motion.

“ Sir, in the course of the past sixteen years, this is the third time when the Congress has assumed power. During the year 1937, the Congress first took up office. All the people rallied to support the Congress because the Congress had very noble ideals at that time. But later on, the five years of Congress rule from the year 1946—a completely dictatorial rule—has led the Congress to this deplorable position. At the time the Congress first took over the leadership, people rallied round it and cast their votes in favour of the Congress, thinking that the millennium would dawn upon the country. Even in the 1946 elections the Congress was returned in a majority. But all the expectations of the people were belied. Unfortunately with the outbreak of World War II the first Congress Ministry resigned. The second Congress rule for 5½ years was no better. Thrice there was a change in the leadership of the party and the Ministry was either reshuffled or altered, and in spite of all these, nothing good turned out so far as the common man was concerned. Innumerable Acts and orders were passed in quick succession curtailing the freedom and liberty of the common man, and people were arrested without any reason being given and they were freely shot behind prison bars; no enquiries were made into such shooting and even if enquiries were made, the reports were not made available to the public or to hon. Members of this House. There was a strong impression in the mind of the public that the Government was run only for the purpose of issuing permits or for showing some favouritism to the people who were in the good books of the party in power. That was the situation with respect to the administration. With respect to the atrocities of the Police, they were categorically enumerated by not less than three or four hon. Members on this side. All these, I may tell you, Sir, were the result or the consequence of the five and a half years’ rule of the Congress in the State and the people were waiting for an opportunity to throw them out. The general elections came and not

12-45
p.m.

[Sri P. Rangaswamy Reddiyar] [2nd July 1952]

less than 372 candidates were set up by the Congress party, and propaganda was made on an unprecedented scale but unfortunately out of 19·3 million voters who went to the polls only 6·7 million voted for the Congress and 12·7 million voted against the Congress; they voted this way or that but not for the Congress. I wish in this connection to draw the attention of hon. Members to what happened in a particular constituency; the total number of votes polled was about 40,000 but the successful Congress candidate was able to secure only 25 per cent of the votes, and the remaining 75 per cent of the votes was distributed among the opposing candidates who numbered about seven or eight. If only the Congress candidate had been opposed by one particular candidate, whatever might be his party affiliation, in all probability, the Congress candidate would have been defeated. This is the clear verdict given by the public during the general election and the Congress Party was unable to secure a majority; only 152 Members were returned on the Congress ticket in a House of 375 Members. But still, even though they were in a minority, by some constitutional jugglery or some arithmetical miracle, they were able to show that this 152 constituted a majority and they were able to form the Government; and it is now 82 days since this Government was formed. Again, all sorts of propaganda were made to expatiate on the benefits of this Ministry, but in spite of all these things, in the bye-elections that took place in the recent past, only in one bye-election the Congress candidate succeeded. It should be remembered that in the Coimbatore bye-election no specific issue was put forward before the public; no question of confidence or no confidence in the Ministry was put before the public; but the result of the election after the Congress candidate succeeded, was assumed to be a clear verdict of confidence in this Ministry. Unfortunately, elated with that perhaps, the Hon. the Chief Minister thought it fit to put the contest in Aruppukkottai as a test of confidence in the Ministry. The Aruppukkottai constituency, I may tell hon. Members, is one of the biggest or the biggest constituency in the whole of India. There are about 873,000 voters and out of that number 125,000 went to the polls; the Forward Bloc candidate secured about 69,000 votes and the Congress candidate got about 50,000 votes. What do the figures show? They show that for every vote and a half cast in favour of the Forward Bloc candidate, the Congress candidate got only one or in other words, for every three votes secured by that candidate, the Congress candidate was able to secure only two votes. In analysing the figures, we arrive at the following facts. During the general election only 45 per cent of the total votes were secured by the Forward Bloc candidate but now in the bye-election it rose to 55 per cent of the total votes polled and the Congress candidate secured only 45 per cent of the votes, that is, he could not even secure even as much as the Congress candidate secured during the general elections. As regards the Kakinada bye-election, the Congress did not set up any candidate. About 33 per cent of the electorate voted in favour of the Communist in the Coimbatore bye-election. The question is whether this is a Congress Ministry or not; if it is a Congress Ministry, in the circumstances under

2nd July 1952] [Sri P. Rangaswamy Reddiar]

which the bye-election was lost by the Congress, that is a verict given by the people against the Government. Even taking a general view, if the result of election in one parliamentary constituency could afford ample grounds for deciding a vote of confidence in the Ministry, certainly the results of elections in not less than 222 seats must have afforded greater grounds to see that the people had no confidence in the Congress Government of the State.

" Sir, one remark was made by the Hon. the Leader of the House when he moved the Motion on the 30th June. He said that after the result of the Aruppukkottai bye-election was known, there was an idea whether there should be a general election and the mind of the Hon. the Chief Minister was working on those lines. In that connection, I wish to put one simple question straightway and that is : How long is this process of general election to be continued? Is it to be conducted and repeated till the Congress is able to secure an absolute majority? Are we to assume, that again and again, there would be a general election till the Congress gets an absolute majority, and is the process to be repeated till that result is achieved? Is this thing to go on till the Congress secures an absolute majority or till it loses all the seats? If this Assembly is dissolved and general elections are held and the Congress retains about a hundred seats only and despite that, it wishes to carry on, will the Government once more repeat the process till they get results satisfactory to themselves? I think it is contrary to all democratic principles obtaining in any part of the world. So far as Members on this side of the House are concerned, whether they belong to the United Democratic Front or to any other party, it is quite certain that they will oppose anything which does not truly represent or reflect the real sentiments of the people. On that principle a Motion of this nature would be lost because only 152 or 155 can really support it but if we are not true to the electorate that sent us here, there will be some change in the support for the Motion. I do not appeal to hon. Members on this side in the name of God but I wish to appeal to them in the memorable words of Shakespeare :

' To thine own self be true ; And it must follow as the night, the day,
Thou canst then be false to any man.'

This is what Polonius says to his son in ' Hamlet.' So far as hon. Members on this side are concerned, they should be true not only to themselves but also to the electorate that returned them here as their chosen representatives. It is said that there is no religion greater than truth. If we are true to our electorate what should we do? Without any other consideration, we should oppose the Motion. We do not wish to show any discourtesy to any Member sitting on the Treasury Benches. We simply oppose the Motion in the name of the electorate. We are simply reflecting the attitude of the electorate that sent us here that the Congress should not be allowed to continue in office, but regarding what the alternative would be, we need not care because that is the verdict of the majority so far as this State is concerned. Whether they have given the judgment during the general elections rightly or wrongly, it is the look-out of the people at large; we are only

[Sri P. Rangaswamy Reddiar] [2nd July 1952]

their chosen representatives and we should reflect their attitude correctly and truly in this House. So far as I am concerned, I am quite certain that the Government do not enjoy the confidence of the House any more than they enjoy the confidence of the people outside the House.

"Lastly the Hon. the Chief Minister made an appeal in the name of God. He said that every Member, whether sitting behind the Treasury Benches or on this side of the House, should feel free to vote according as the God sitting in his heart tells him to do. But unfortunately in saying that, the Hon. the Chief Minister has forgotten one thing, namely, that the same God is sitting in the hearts of the 12·7 million electors in this State and they have already voted in a particular manner and expressed their disapproval of the continuance of the Congress Government for any further period. When God has given the verdict through the electors, why should we now try to flout His verdict? God-fearing as we are, we should certainly respect the verdict of God. Why He has given the verdict in that fashion we do not know; unknown are His ways; but there is the verdict. May the hon. Members have sufficient strength and fortitude to exercise their discretion properly and reflect correctly in this House the attitude of the general public, especially the electorate!"

* SRI M. DHARMALINGAM :—"Mr. Speaker, Sir, now we have to decide whether we have to support the Motion before the House or oppose it. So far as I am concerned, I feel it would be better to go into the events that took place during the period of the previous Congress Ministry and also during the tenure of the present Ministry for the last two months. According to the Constitution, the majority party has to be called upon to form the Ministry. According to that, His Excellency the Governor has called upon the Congress Party to form the Ministry hoping that it is the only single majority party which could take up the responsibility and run the administration as efficiently as possible. The Congress Party which consists of 152 Members in a House of 375 Members was searching for a leader for the party, and fortunately Sri Rajagopalachari was nominated by His Excellency as a Member of the Upper House, the Council, and the Congress Party got an opportunity of electing him as the Leader of the Party. At that time he was well aware of the strength of the party and also the situation of the Congress Party, and knowing all those things he took upon himself the position of the head of the Ministry. He took so much pains to form the Ministry and to appoint the Ministers.

1 p.m. "Sir, I would like to point out one thing with regard to the assignment of portfolios: The portfolio of Harijan Uplift has been assigned to a Brahmin Minister who has no practical experience of the sufferings of the Harijans and the facilities that must be given to them. A Harijan who is competent and well-experienced in the work of Harijan Uplift and who has got close acquaintance with his community should have been appointed as the Minister for Harijan Uplift. But the Hon. the Chief Minister has appointed a Brahmin Minister for that. I do not understand the reason and also the intention of the Hon. the Chief Minister in having appointed

2nd July 1952] [Sri M. Dharmalingam]

a non-Harijan to the Harijan Uplift portfolio. Is it his intention to uplift the Harijans or to oppress them? Sir, the previous Congress Ministry assigned this portfolio to a Harijan and announced from the house-tops that they had taken so much pains to uplift the Harijans, but they had practically done nothing for the Harijans except that they passed two Acts—the Temple Entry Act and the Removal of Civil Disabilities Act. I ask, did we request the Government to allow us to enter temples? Did we request the Government to allow us to enter the hotels? Did we request the Government to allow us to enter the houses of the Caste Hindus? Did we request the Government to allow us to touch the Caste Hindu people or Brahmans? Our request is that we should be given all possible facilities and we should be uplifted. But the Government failed to do all those things in spite of our request.

“Sir, if the present Government are so much interested in the uplift of Harijans, let them assign lands which are lying waste, to Harijans. The Government have rightly come to the conclusion that thousands and thousands of acres are lying waste, and after having come to that conclusion, it is better for them to pass immediate orders to the effect that all the waste lands should be distributed among the Harijans. They must be supplied with all agricultural implements. They must also be given loans for purchasing bulls with the help of which they can cultivate the waste lands. In this way they can improve themselves and come forward, and at the same time food production could be increased. Without doing all those things, the Government are saying that they have made all possible efforts to ameliorate the conditions of the Harijans and they maintain that they are still continuing to help the Harijans.

“Now, I come to the educational concessions granted to the children of Non-Gazetted officers. This concession should also be extended to the children of College Professors who are drawing a salary of less than Rs. 300 and those of village officers also. Sir, let us now consider how this educational concession helps the Non-Gazetted officers. It does not help all the Non-Gazetted officers. It may help only one-fourth of the Non-Gazetted officers. A majority of Non-Gazetted officers may not have children of school-going age. Some of them may not have children. Some may be bachelors. Even those Non-Gazetted officers who have married may not have more than one or two children. So, in actual effect it does not help the majority of Non-Gazetted officers. Sir, I ask, is it the request of the Non-Gazetted officers to the Government that they should be given only educational concessions? No, it is not their request. Their request since 1943 is that their pay should be on a par with the scales of pay obtaining in the Central Government Services. Instead of granting their request, the Hon. the Chief Minister flaunts the educational concessions in their faces. The Hon. the Chief Minister must know that he cannot carry the Non-Gazetted officers with him by the grant of this concession alone.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member should finish; his time is up.”

[2nd July 1952]

SRI M. DHARMALINGAM :—“ As the Chair has directed me to finish my speech in a few minutes, I want to mention only one thing more. As soon as the estates were taken over by the Government after the passing of the Madras Estates Abolition Act, the village officers concerned submitted a memorandum to the Government, requesting that their pay must be revised and fixed on a par with the pay of the village officers of the ryotwari villages. I understand that the Government have acceded to their request and communicated their decision to the concerned officers, but it has not been given effect to. I therefore request the Government to make necessary arrangements to give effect to the order at an early date.”

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-45 p.m.”

(After lunch—2-45 p.m.)

* **SRI C. KANDASAMI** :—“ கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியாரை தலைமையாக்கக்கொண்ட மந்திரிசபையின்மீது நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தின் மீது, ஏற்கனவே பல விஷயங்கள் பல அங்கத்தினர்களால் தெரிவிக்கப் பட்டாயிட்டுன. பச்சையாகச் சொல்லப்போனால், இன்றையதினம் ஒரு தனி நபர் கையிலே சர்வாதிகாரம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று கோரக் கூடிய தீர்மானம் இது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அறிக்கையை நன்றாகப் பரிசீலித்தால் அது நன்கு விளங்கும். இன்னும் விரிவாகச் சொல்லப்போனால், அவர் தங்கள் கட்சியினரைக்கூட, அவர்கள் வேண்டுமென்று விரும்பினால், நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, தங்கள் தங்களுடைய அந்தரங்கத்தைச் சோதனை செய்து, இஷ்டப்படி வேண்டுப்போடலாமென்று கூறியிருப்பதிலேயே, ஏதோ இதில் விஷயம் இருக்கிறதென்று தெரிகிறது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்று சொன்னால், இன்றையதினம், இந்தச் சபை முன்பு இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து, இந்த மந்திரிசபைத் தலைவர் என்றமுறையில் தங்களுக்கு எந்தக் கட்சியில் ஆதரவு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து, அதன்படி தங்களுடைய கொள்கையையும் தங்களுடைய நடவடிக்கைகளையும் செய்யவும் இன்று அதிகாரத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுவதற்கும் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் செய்யக்கூடிய ஒரு முயற்சி என்று தான் நான் கருதுகிறேன்.”

“ அவருடைய கொள்கையைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, ஏற்கனவே நடந்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் நடந்த விவாதத்தின்போது சொல்லியிருக்கிறார்; ‘ என்னுடைய கொள்கையெல்லாம் கம்யூனிஸ்டுனைத் எதிரிகளாக பாவிப்பது, அவர்களை ஒழிப்பது ’ என்று. அதைத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எல்லோரும் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

“ அடுத்தபடியாக, எதிர்க் கட்சியைக் குறிப்பிடும்போது, ‘ எதிர்க்கட்சி இன்றையதினம் குழப்பத்திற்காக நிற்கிறது ’ என்று கூறியிருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல. எதிர்க்கட்சி எல்லாம் மொத்தமாக குழப்பத்திற்காகவே உள்ளது என்றும் கூறியிருக்கிறார். இதைப்பற்றியும் நன்கு சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும்.”

“ இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சி, ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணிக்கட்சி, என்ன திட்டத்தை வைத்திருக்கிறது? விவசாயிகளுக்கு என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறது? தொழிலாளிகளுக்கு என்ன திட்டத்தை வைத்திருக்கிறது? வெளி ஆட்களுக்கு என்ன திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள்? படிக்காதவர்களுக்குப் படித்திருப்பவர்களுக்கும் என்ன திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள்? சிறிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்ன திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள்? இன்று தமிழ்நாடு பூராவும், மாகாணம் பூராவும், எல்லா மக்களும் நன்று அறிந்ததுதான், அறிந்துதான் பிரமாதமாக வாக்களித்திருக்கிறார்

2nd July 1952]

[Sri C. Kandasami]

கள். 225 பேர்களுக்குமேல் காங்கிரசுக்கு எதிராக இன்றையதினம் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை.

“அதே சந்தர்ப்பத்தில், எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் நடக்கக்கூடிய சில விஷயங்களை இன்றையதினம் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

“ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி, குழப்பத்திற்கு இன்றையதினம் முன்னால் நிற்பது தஞ்சை ஜில்லா என்பதை நான் பெருமையாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். பொதுஜனசக்தியின் காரணமாக நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லும் எந்தக் கொள்கையை அவர்கள் குழப்பம் என்று ஸ்ரீமான் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ, எந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் குழப்பம் என்று சொல்லுகிறார்களோ, அதே காரணமாகத்தான் தஞ்சை ஜில்லா இன்று முதல் வரிசையில் நிற்கின்றது. நான் சொல்வது உண்மையென்றால், அவர் ஞாபக சக்தியை அவர் நன்றாகத் துறுவிப்பார்க்கட்டும் என்று உங்கள் மூலமாக, அவரைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

“ஏனெனில், 1931-ம் வருடத்தில் உப்பு சத்தியாக்ஷரகத்திற்கு, சரித்திரபிரசித்திபெற்ற இயக்கத்தின்போது திருச்சியிலிருந்து கால் நடையாக வேதாரண்யம் சென்றதை அவருடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுசென்றிருக்கின்றேன் அன்றையதினம் எந்தப் பாதை வழியாக அவர் நடந்து சென்றானோ, தஞ்சைக்கு மேற்கே 16-வது மைலில் இருந்து வேதாரண்யம் கிழையில் சுதந்திரக் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு எந்தப் பாதை வழியாகத் தென்மேல் படை அன்று நடந்துசென்றதோ, அதே தஞ்சை ஜில்லாவில், அதே பாதையில் இன்று, தஞ்சை ஜில்லா மக்கள் சிகப்பந்தவாடி யோதிய கம்யூனிஸ்ட்களின் பாதையாக மாறியிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும்.

“பிரமாதமாக காங்கிரசுக்கு ஆதரவளித்த அதே தஞ்சை ஜில்லா பூராவும், சாலியமங்கலம், நீடாமங்கலம், திருச்சுரைப்பண்டி தெருதினம் அத்தனை தொகுதிகளிலும், 50 மைல் தூரம் உள்ள அதே பாதைப்போல அத்தனை மக்களும் இன்றையதினம் காங்கிரசுக்கு எதிராக வந்து வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். மக்கள் பூராவும் முட்டாள்களா? மக்கள் பூராவும் ஒன்றும் செய்யாதவர்களா? இன்றையதினம் சில கம்யூனிஸ்ட்கள் அங்குபோய், குழப்பத்தை உண்டு பண்ணிவிட்டார்கள் என்று அவர் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய காண்கிறார் என்று தான் நினைக்கிறேன். இன்றையதினம் அவர் நினைப்பதுபோல் தஞ்சை ஜில்லா அம்மாதிரி இல்லை, சத்தியாக்ஷரகப் போரில் சிறந்து விளங்கிய தஞ்சை ஜில்லா, சுதந்திரப்போராட்டத்திற்கு குருகேஷத்திரமாக இருந்த அதே தஞ்சை ஜில்லா, இன்று ஏன் இப்படி மாறியிருக்கிறதென்பதை அவர்களே யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவைக்கு அவர்கள் ஒருமுறை வந்து பார்க்கவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன் உங்கள் மூலமாக, அவர் அங்கு வந்து பார்க்கவேண்டும். அங்கு இருக்கக்கூடிய லக்ஷாபிலகடும் விவசாயிகள், கட்டத் துணியின்றி, குடியிருப்பதற்கு வசதியின்றி, பண்ணை அடிமைகளாக, வடபாதி மங்கலம்போன்ற மிராசுதாரின் அடிமைகளாக அகப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றார்களென்றால், அவர்களுக்கு நாங்கள் ஆதரவு காட்டினால், அது கம்யூனிஸ்ட்களின் குற்றமா? கம்யூனிஸ்ட்களின் திட்டங்களுடைய குற்றமா? என்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“காங்கிரஸ் சர்க்கார் செய்த ஹரிஜன சேவையைப்பற்றி என்ன சொல்ல முடியும்? ஹரிஜன விவசாயிகளை, தூணில் கட்டிவைத்து அடிக்கப்படும்படியான நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான காரியத்தை ஒரு நிலப் பிரபு, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் செய்திருக்கிறார் என்ற நிலையில் இருக்கிறது இவர்களின் ஹரிஜன சேவை. இது விஷயத்தை விவசாய சங்கத் தலைவர் மூலமாக எடுத்துச் சொல்லியும், யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரி ஹரிஜன விவசாயிகள் பறும் கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்வோமேயானால், அதைக் குழப்ப

[Sri C. Kandasami]

[2nd July 1952]

மென்கிறார்கள். பெரிய மனிதன் என்ற முறையில் அவர் அம்மாதிரி சொல்லலாம். ஆனால், எனக்கும் செல்வாக்கு இருக்கிறது, மக்களிடத்தில். நானும் ஒரு காலத்தில் அவரை வெகுவாகப் பூஜித்தது உண்டு; அவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்தது உண்டு; அவர் சொல்லக்கூடிய ஒவ்வொரு சொல்லையும் ஊன்றிக்கவனித்தது உண்டு. அப்படி இருந்தாலும்கூட, இன்றிருக்கும் நிலையை அவர் நன்றாக உணரவில்லையென்றுதான் நான் நினைக்கின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக, காலையில் கேள்வி நேரத்தில், ‘ஹரிஜன விவசாயிகள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்றார்களா?’ என்று கேட்டதற்கு கனம் மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயக்கர், ‘அப்படி நடப்பதாகத் தெரியவில்லை’ என்று கூறியிருக்கிறார். நான் கூறுகின்றேன்; தோழர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களைக் கோயமுத்தூரில் கண்டு, இதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். இப்பொழுது அதை அவருடைய ரூபகத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல. ஸ்தல அதிகாரிகளிடமும் அவசியமான சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் நேரடியாகச் சென்று தாங்கள் எப்படி குடியிருக்கின்ற இடங்களிருந்து விரப்பப்படுகிறார்களென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாகாணம் பூராவும் இன்றையதினம் பல பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

“நேற்றையதினம் ஜனசக்தி பத்திரிகையில் படங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. சீர்காழியிலுள்ள விவசாயிகளின் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயிகள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள், நிலமில்லாமல் அவர்கள் எப்படியுமாய் செய்யமுடியும். தஞ்சை ஜில்லாவைத் தென்னாடுக்களஞ்சியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட இடத்தில், இம்மாதிரி விவசாயிகள் கஷ்டப்படும்படியான நிலையில் இருக்கிறார்களென்று சொன்னால், அதற்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. நிலம் இல்லையென்று கேட்டால், அதைக் குழப்பம் விளைவிப்பது என்று சொல்ல முடியுமா? ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் கையில் போலீஸ் இருக்கிறது, சட்டம் இருக்கிறது, அவர் மிகத் துணிவோடு, தைரியமாக நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்களென்று தெரியும். தண்ணீர் வந்துவிட்டபிறகு விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தெரியாது. நிலம் இல்லாமல் அவர்கள் என்ன செய்வார்களென்று கேட்கின்றேன்? உத்தியோகஸ் தர்களிடம் சொல்லியாய்விட்டது. மனுக்கள் மூலம் தெரிவித்தாய்விட்டது. மந்திரிகளிடமும் சொல்லி ஒன்றும் பலன் ஏற்படவில்லை. நிலம் வேண்டுமா? வேண்டாமா? சாகுபடி செய்வதா? வேண்டாமா? இவ்விதமாக விவசாயிகள் பயிரிடுவதற்கு நிலம் கேட்டால், அதைக் குழப்பம் என்பதா? அதற்கு உடனே சட்டம் குறுக்கிடுகிறது. ஏற்கனவே போலீஸ் அங்கு வந்துவிட்டது. ஸ்பெஷல் போலீஸ் அங்கே கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் என்ன ஆகுமென்று யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். குழப்பத்திற்குக் காரணம் யார் என்று பார்க்கவேண்டும். சும்மா குழப்பம் என்று சொன்னால் போதாது. குழப்பத்திற்குச் சூழ்நிலையை முன்கூட்டியே ஏற்படுத்தி, விட்டு அதற்காக எங்களைக் குற்றஞ் சாட்டினால் அது எதில் சேர்ந்தது என்று நான் கேட்கிறேன்.

“இன்றையதினம் லக்ஷக்கணக்கான விவசாயிகள் அவதிப்படுகிறார்கள். என்னுடைய லிஸ்ட் கொடுக்கமுடியும். இந்தச் சபையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சிறிய அவகாசத்தில் அந்த லிஸ்டைக் கொடுப்பதால் எந்தவிதப் பிரயோஜனமும் ஏற்படாது. ஒரு கிராமத்திலே, உத்தமமார்த்தாண்டபுரம் என்னும் இடத்தில் சுமார் 1,000 ஏக்கர் நிலத்தில் வேலைசெய்து கொண்டு வந்த குடியானவர்களை, விவசாயிகளை, இன்றையதினம் வெளியேற்றி விட்டார்கள், 144 சட்டம் போட்டு. இதுமாதிரி நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்கள் இப்பொழுது இந்த சபைமுன்பு கொடுக்கமுடியும்.

“இந்த மாதிரியான சூழ்நிலையை சிருஷ்டி செய்துக்கொண்டு வந்தால் இந்த மாதிரியான நிலை நீடித்தால், இன்னும் 15 நாள், அல்லது ஒரு மாதத்தில் தண்ணீர் வந்தால், நிச்சயம் அங்கிருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் பெரிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்படுவார்கள். இந்த நிலைமையை தவிர்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் பிடிவாதமாக மறுத்தால்

2nd July 1952] [Sri C. Kandasami]

குழப்பம் ஏற்படுவதற்கு அவர்கள் தான் காரணமாகயிருப்பார்கள். நிலைமையைச் சரியாகப் பார்க்கவேண்டும். புத்திமதிகள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை, யார் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்றார்கள் என்பதை வருங்காலச் சரித்திரம் சொல்லும். அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளின் நெஞ்சில் ஏற்பட்ட புண் மாறாது. அதற்கு அவர்கள் பதில் கொடுப்பார்கள். பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“மிகச் சிறந்த தஞ்சை ஜில்லாவில், 6 கம்ப்யூனிஸ்டுகள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், தேசபக்தியில் சிறந்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் ஒன்பது பேர் ஜெயித்திருக்கிறார்கள். 10 ஸ்தானங்களைக் காங்கிரஸ் இழந்திருக்கிறது. இதில் ஏதோ விஷயம் இருக்கிறதென்பதை புரிந்துக் கொள்ளவேண்டும். நான் சொல்வது சரியா இல்லையா என்பதை கவனிக்கவேண்டும். நன்றாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த சுமயத்தில் மூலமன்கள் நாடிமுத்துப்பிள்ளை வி. எஸ். தியாகராஜ முதலியார் குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர், பூண்டி வாண்டையார் போன்ற நிலப்பிரபுக்கள் தான் இன்றையதினம் தஞ்சையில் காங்கிரஸைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. இன்னும் நன்றாகக் கவனித்தால், சாமி அய்யா கூறையார் காங்கிரஸை எதிர்த்துப் போட்டும் போட்டும் இன்றைய தினம் வந்திருக்கிறார். அவருடைய கிராமங்களில் நடப்பது என்ன? கிருஷ்ணசாமி வாண்டையாருக்கு எதிராக போட்டுப் போட்டதற்காக, ஏழைப்பாட்டாளி மக்கள் கட்டிப்போடப் படவில்லையா? இம்மாதிரியான அக்கிரமங்கள் காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்களால் நடக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது, குழப்பத்திற்கு வழிகோலுவது நாங்களா? பதவியில் வீற்றிருக்கும்படியான மந்திரி சபையா? என்று நான் கேட்கின்றேன். இதற்கு பதில் வேண்டும். அதே மாதிரி துவ்வொரு விஷயத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சும்மா கம்ப்யூனிஸ்டுகள் என்று சொன்னால், குழப்பத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் பதவிக்கு வந்தால் அராஜகம் தான் ஏற்படும் என்று சொன்னால், அதில் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. அவர்களுடைய திட்டங்களை கவனிக்கவேண்டும். அவ்விதம் நாங்கள் அராஜகத்தை உண்டு பண்ணக்கூடியவர்களாக இருப்போமேயானால், இதனைப் பேர்களை மக்கள் தேர்தெடுத்திருக்க மாட்டார்கள் என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

“ராஜாஜிக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறது. எனக்கும் சாதாரண மக்களிடத்தில் செல்வாக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணம் விடாது அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்துக்கொண்டு வருவது தான். அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் தொடர்ந்து சேவை செய்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

“ஐந்து வருஷமாக நடந்துவந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எவ்வளவோ 3 p.m. சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால் பாட்டாளி மக்களுக்குச் சாதகமான காரியங்களை அவர்களால் செய்ய முடியவில்லை. எங்களுடைய கட்சியை நசுக்குவதற்கு எவ்வளவோ முயற்சி செய்தார்கள். இருந்தாலும் கூட அந்தக் கட்சியை அழிக்க முடியவில்லை. அந்த இயக்கத்தை அழிக்க முடியவில்லை. ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக வேண்டிய காரியங்களுக்காக அவர்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களுக்காக நாங்கள் தொடர்ந்து சேவை செய்து கொண்டு வருவோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்டத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

“உணவு கண்ட்ரோல் ரத்து போன்ற இன்னும் பல விபரீதமான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டு, அதன் மூலம் இந்தச் சபையினுடைய நம்பிக்கையைப் பெறவேண்டுமென்பதற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்.

“ரேஷன் எடுத்துவிட்ட உடனேயே தமிழ்நாட்டிலும், எல்லா இடங்களிலும் மக்கள் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அது மிகவும் வாஸ்தவம் தான். ஆனால் அவர்கள் ஏன் அவ்வளவு சந்தோஷப்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். ரேஷன் ஏற்பட்டதிலிருந்து, அதுவும்

[Sri C. Kandasami]

[2nd July 1952]

ஒரு நான்கு ஐந்து வருஷங்களாக ரேஷன் திட்டம் அமுலில் இருந்ததினால் மக்கள் அடைந்த துன்பம், அரிசி கிடைக்காமல் அடைந்த துன்பம் கிடைக்கும் அரிசியும் நன்றாக இல்லாமல் பட்ட துன்பம், ரேஷன் அதிகாரிகளால் அடைந்த தொல்லை எல்லாம் இப்போது தொலைந்து பட்டினி கிடந்து செத்தாலும் பரவாயில்லை. இந்த ரேஷன் முறை தொலைந்ததே என்று சந்தோஷப்படுகிறார்களே தவிர அரிசி ஏராளமாக மலிவாக வெளிமார்க்கெட்டிலே கிடைப்பது என்பதால் அல்ல. இந்த அபிப்பிராயத்தை எல்லோரும் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக ரேஷன் எடுத்துவிட்ட அன்றைய தினம் கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் ரேடியோவில் செய்த பிரசங்கத்தில், ‘ விவசாய மக்களே நீங்களே உங்கள் அரிசியின் சொந்தக்காரர்கள். நீங்கள் உரிமையற்றவர்கள் போல பதுங்கிப் பதுங்கி விற்க வேண்டியதில்லை. தாராளமாக விற்றுக்கொள்ளலாம், ’ என்று சொன்னதோடு நிலச்சுவாந்தார்களை தானியத்தை பதுக்காமல் ஏழைகளின் நன்மையை உத்தேசித்து, விலையையும் உயர்த்தாமல் சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டாரே, கடவுளை நம்பித் தான் ரேஷனை எடுப்பதாகச் சொன்னாரே. அது இப்போது என்ன ஆயிற்று? கடவுள் என்ன செய்தார்? முன்பெல்லாம் 12 ரூபாய் 13 ரூபாய் வற்றுக் கொண்டிருந்த மூட்டை நெல் இப்போது 19 ரூபாய், 20 ரூபாய்க்கு உயர்ந்து விட்டதே, நிச்சயமாக சொல்லுகிறேன். நிரந்தரமாக இப்போது எங்கள் ஜில்லாவில் 18, 19 ரூபாய்கள் வற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் திருத்துரைப் பூண்டி, வேதராணியம் முதலிய இடங்களில் தானியம் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது போக இப்போது தானியமே கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இம் மாதிரி விலையும் உயர்ந்து, மக்கள் தானியம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது இந்த சர்க்கார் ரேஷனை எடுத்து விட்டதைக் குறித்து பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது, என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ரேஷனை எடுப்பதற்கு முன்னால் பல சிறிய பிரசங்காரங்கள் தங்கள் தானியங்களையெல்லாம் கொள்முதல் அதிகாரிகளிடம் போட்டுவிட்டார்கள், கொஞ்சம் தானியம் தான் விவசாயிகளிடம் கூடியவர்களாலானால் அவர்களும் கூட விதைக்குக் கூட அப்புறம் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டு தானியத்தை விற்று விட்டார்கள். ஆனால் இப்போதே ரேஷன் எடுக்கப்பட்டு விட்டது. அதனால் விலைகள் சரசரவென்று ஏறி 18, 19 ரூபாய்களுக்கு வந்துவிட்டன, கிராமத்திலுள்ள ஒரு பகுதியார் இப்போது என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள், இது எங்கள் ஜில்லாவுக்கு மாதிரம் அல்ல.

“ நேற்றைய தினம் பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் எம். அண்டு. எஸ். எம். ரயில்வே கரையின் ஷாப்புகளில் விலைகள் இப்போது படி ஒன்றுக்கு 1-3-4 என்று உயர்ந்து விட்டது என்று குறிப்பிட்டு பேசினார். இன்றைய தினம் பல இடங்களில் இதைப்போல விலைவாசிகள் மிகவும் அதிகமாக உயர்ந்து விட்டது. ஏழைத் தொழிலாளி எப்படி வாங்கி ஜீவிக் முடியும். ஆனால் சில பத்திரிகைகள் பொய்யாக விலைகள் இறங்கிக்கொண்டு வருவதாக பிரசாரம் செய்துக்கொண்டு வருகின்றன. இதை பிரதமர் அவர்கள் பார்த்து ஏமாறக் கூடாது. உண்மையில் விலை ஏறி கொண்டிருக்கிறது, என்பதற்கு பல உதாரணங்கள் கொடுக்கமுடியும். ஆகையினால் தான் நான் கேட்கிறேன். கனம் பிரதமர் அவர்கள் விலை வாசிகள் உயராமல் இருப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று? இம் மாதிரி நான் கேட்பதற்கு உரிமையிலேயா? கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாய ஏழைப் பெருங்குடி மக்கள் எப்படி ஜீவிக்கப்போகிறார்கள்? உண்ண உணவுக்கு வசதி கிடையாது. நிலவரியை அதிகரிப்பதற்கு இப்போது ஒரு புதிய வரி திட்டத்தையும் சர்சார்ஜையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் ஏழைகளுக்கு கஷ்டமே தவிர பெரிய வடபாதிமங்கலம் முதலியாருக்கும், குன்னியூர் ஐயருக்கும் என்ன கஷ்டம் ஏற்படப்போகிறது என்பதை குறிப்பாக சொல்லுகிறேன். இப்போது ரேஷன் எடுத்ததின் காரணமாக வடபாதிமங்கலம் முதலியார் மாதிரம் 12 ரூபாய் விற்பனையோடு 6 லக்ஷம் ரூபாய் வருமானம் வாக்கூடியவரென்றால் இப்போது 19 ரூபாய் விற்பனையோடு சுமார் 9½ லக்ஷம் ரூபாய்க்கு மேல் அதிக லாபம் கிடைக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார். அவர் முன்பு

2nd July 1952]

[Sri C. Kandasami]

70 ஆயிர ரூபாய் கிஸ்திக் கட்டிக் கொண்டிருந்தால் இப்போது அதிகமாக ஒரு லக்ஷத்து நாப்பதாயிரம் ரூபாய் தான் கொடுக்கவேண்டி வரும். நெல் விலை உயர்ந்துவிட்டதன் காரணமாக கிஸ்தி போகவே ஒரு தனி நபருக்கு 2 லட்சத்து 0 ஆயிர ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் வருமென்றால் இந்த திட்டத் தினால் பெரிய பெரிய நிலப் பிழக்களுக்கு லாபமா அல்லது ஏழை விவசாயிகளுக்கு அனுசுலமா என்பதைக் கொஞ்சம் பாருங்கள். அதனால் ஏழை விவசாயி மக்களுக்கு இந்த மந்திரி சபை எந்த விதமான அனுசுலங்களும் செய்வதற்கு தயாராயில்லையென்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. சபை முன்பு இருக்கின்ற நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை தான் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். எதற்காக நம்பிக்கைத் தீர்மானம்? நிபந்தனையானதாரர்களால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு அனாதரவாகத் தெருவில் திரியும் மக்களுக்கு இந்த சர்க்கார் என்ன காரியங்களைச் செய்யப்போகிறது என்பது ஒன்றையும் சொல்லாமல் என் மீது நம்பிக்கையிருக்கிறதாயென்றால் உங்கள் மீது நம்பிக்கையில்லாமல் தானே மக்கள் எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து சபைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதனால் இதை என் கேட்கவேண்டும் என்று சொல்லி சபையின் எதிர்க்காரர்ப்பிலிருக்கிற மேம்பர்களையும் அவர்களது மன சாட்சியை தீர்மானித்து வோட்டுப்போடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இதை எதிர்க்கிறேன்.”

SRI G. SATYANARAYANA :—“அத்யக்ஷ, ఈ శాసన సభలో మొట్ట మొదటసారిగా శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు పద మంత్రివర్గం పైన విశ్వాసాన్ని ప్రకటించుటకు తెచ్చినటువంటి శీర్షికనుండి మాట్లాడు సందర్భంలో నాకు మాట్లాడుటకు అవకాశమిచ్చుట ఇదే మొట్టమొదటిసారి. కనుక దీనికోసము సభ్యులు కూడా లభిస్తుందనే ఆశతోనే నేను నా ఉపన్యాసాన్ని సాగిస్తాను. ఈ రోజున ఈ శీర్షిక నాన్ని ఇబ్బందిపెంచునని తెట్టారు. అంటే దీనికి కారణము శ్రీ రాజగోపాలాచారి గారు ఇచ్చినటువంటి స్టేటుమెంటులను, ఖజానా మంత్రి ఉపన్యాసంలను స్పష్టంగా చెప్పనే వచ్చారు. ‘మా మనస్తత్వము, విరులము పెందిరియి మేము కలవరించుటలో పడిపోయాము. మాకు ఎక్కడా దోష జోష లేదు’ అని దోలాయమానంగా ఆల కలాములూ కడిగియి చివరకు ఈ సభ ఎదుటకువచ్చి ఈ శీర్షికనాన్ని తీరకు వచ్చితిట్టారు. అయితే ఈ మంత్రివర్గం పైన విశ్వాసం వ్రస్తా లేదా లేదా అని చెప్పి తెలివేములే కేవలం శాసన సభ్యులు మాత్రమే కాదు. ఒయట అశేష ప్రజానీకం కోటానుకోట్లమంది ఈ శీర్షికనం విమి అవుతుందా అని చెప్పి నిరీక్షిస్తున్నారు. ఆ ప్రజానీకం శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారి మంత్రివర్గం పట్ల తమ తీర్పును ఇదివరకే ఇచ్చింది. నిజంగా శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారికి ప్రజల పైన విశ్వాసము, దేవునిపైన నమ్మకము, సభ్యులపైన దృఢ విశ్వాసము ఉన్నట్లయితే వారు చెప్పినటువంటి సోదర సభ్యులందరు కూడా అరకంగానే భావిస్తున్నారుని నేను నమ్ముతున్నాను. దీనికి కారణం అరుప్పు కోట ఎన్ని కలలో ఈ ఎన్నికలు ఒక పరీక్ష ప్రజలకు కాదగైన మంత్రివర్గంపై విశ్వా సము ఉన్నదా లేదా అని తెలి పోతుంది, అని చెప్పినటువంటి మాటలపై ఆయన ఎం దుకు విశ్వాసముంచి ఆ మాటలకు కట్టుబడియుండలేదో అర్థం కావడంలేదు. ఎప్పుడైతే అరుప్పుకోట ఎన్ని కలలో కాదగైన ఓడిపోయిందని కలురు వారు విస్వారో అప్పుడే శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారియొక్క అనుచరులు సమావేశమై నిశ్చేష్టులై ఖం గారు పశువునటువంటి శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని ఉత్తేజింప జేయడానికి మార్గము ఆలోచిస్తూ చివరకు ఒక ఎత్తుగడి క్రింద ఈ శీర్షికనము తీసుకువచ్చారనే అనుమా నము వీర్యమవుతుంది. ఇట్లు అనుమానించడానికి కారణమేమిటంటే శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు మీటింగులోనే రాజీనామా ఇస్తున్నానని అన్నప్పుడు ఖజానా మంత్రి అం దుకుగాన రాజీనామా నివ్వనక్కరలేదని ఒక విశ్వాస శీర్షికనాన్ని ఈ సభ ఎదుటకు తీసుకొనివచ్చి అదిథంం సభ్యుల విశ్వాసాన్ని సంపాదిస్తామని వారి ఉపన్యాసములో చెప్పినదాన్ని బట్టి విశదమగుచున్నది. అదిథంగా ఈ శీర్షికనాన్ని ఇప్పుడు ఈ సభ

[Sri G. Satyanarayana]

[2nd July 1952]

ఎదురుకు తీసుకొనివచ్చారు. కాని నిజంగా ఈ ప్రభుత్వం పైన ఆసగా కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం పైన విశ్వాసము ఉన్నదా లేదా అంటే, పోయిన ఎన్నికలలోనే ప్రజానీకము ఈ విషయంలో తయారు కృత్యం చెప్పినది. కనుక ప్రజానీకముయొక్క తీర్పుకు కట్టుబడితలసినటువంటి వాళ్ళను ప్రతివాళ్లకైనా ఉన్నది. శ్రీమత్ రాజగోపాలాచారిగారు నైతము గురియూ వారి అనుచరులు అందరూ కూడా దీనిని పాటించవలసిన ఆచారమున్నది. కనుక సత్యానికి కట్టుబడి నిలబడదాము, రండి, అని శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని వారి మర్రివృక్షాన్ని చూడయే పూర్వకంగా నేను అవ్వజుచున్నాను. మనమంతా ప్రజానీకానికి ఏ వాగా నాలు ఇచ్చామో, వాటితోనమే నిలవబడదాము రండి, అని కాంగ్రెస్ సభ్యులందరిని కోరుతున్నాను. అదే రకంగా కె.యల్.డి. సభ్యులందరినీకూడా నేను కోరు తున్నాను. మనము ప్రజానీకానికి ఇచ్చినటువంటి వాగానాలకు కట్టుబడి, మన నిజాయితీని నిలుపుకొందామని సోదర సభ్యులందరిని కోరుచున్నాను. ఏరైతాంగం తైలే కాంగ్రెస్ కు వ్యతిరేకంగా ఓటుచేసేదో, అరైతాంగానికి మేలు చేయాలని కాంగ్రెస్ నాయకులు, శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఇచ్చినటువంటి ఉపన్యాసాలను ఒక సారి మనము చేసుకొమ్మని కాంగ్రెస్ సభ్యులందరూ కోరుచున్నాను. నిజంగా మీరు మీకు ఓటు ఇచ్చినటువంటి రైతాంగం పట్ల విశ్వసనీయులని అనుకొంటున్నారా అట్లైనా, ఈ తీర్మానాన్ని ఓడించండి, అని సభ్యులందరికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. గత ఆయిదు సంవత్సరాల కాంగ్రెస్ పరిపాలనలో వారు అనుసరించినటువంటి మార్గాలు చేసినటువంటి వర్తలు సింహావళాళికను చేసుకొంటే ప్రజానీకానికి కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం పైన విశ్వాసమున్నదా, లేదా, అని తెలుతుంది. ఉదాహరణకు, మా జిల్లాలో జరిగిన ఒక సంఘటన చెప్పుతున్నాను. ఒకానొక సంగతునను గురించి సభ్యులకు ఇదివరకే తెలిసియుండవచ్చును. దీనిని గురించి ఇతరులు చెప్పియుండవచ్చును. ముఖ్యంగా ఇదివరకు శాసన భ్యుమంగా ఉండినటువంటి అల్లూరి కత్తనారాయణ రాజుగారు దీనిని గురించి అంతా తప్పుడుతడకలగా చేసియుంటాడు. కాని, అసలు ఇది ఏమిటి? నిజంగా ఏమి జరిగిందని నేను బహుశా తాళా మర్రి శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని చూడయే పూర్వకంగా అడుగుచున్నాను. ప్రజలను పరిజాన్యామికాన్ని అంధగా కట్టుకున్నటు వంటి శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఈ విషయంలో ప్రజలకు సమాధానం చెప్పండి అని వాటిని ప్రార్థిస్తున్నాను. నిజంగా ఈ విషయాలన్నింటినీ వారు వియటపెడుతున్నారా? సత్యానికి కట్టుబడియున్నారా? అని శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని అడుగుతున్నాను. ఆసలు విషయమేమంటే 1950 వ సంవత్సరం అంతా కమ్యూనిస్టులపైన ప్రభుత్వం బిక్కండమైన వ్యతిరేక ప్రకారంనాగిస్తూ కమ్యూనిస్టులనే వేరుతో ప్రభుత్వం వారిష్టము వచ్చినట్లు, ఇష్టము వచ్చినవారిని పొంసింస్తూ యుండినటువంటి కాలము. అటువంటిప్పుడు ఎక్కో దుర్జ్ఞన సంఘటనలు జరిగాయి. విలూరు తాలూకాలో మాచిపూడి అనే గ్రామమున్నది. అచ్చట అముదుగురు బడి కంతుళ్లు ఉన్నారు. వారు కమ్యూనిస్టులు కారు. లేక కమ్యూనిస్టుపార్టీకి సానుభూతి పగులుకూడాకారు. వారు కేవలము పొట్ట చేతపట్టుకొని స్కూలులో బడి కంతుల ఉద్యోగములలో ఉంటున్నటువంటి వారు. అటువంటి ఆహాయకులైన బడి కంతుళ్లను మీ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వము ఏమిచేసినదో తెలుసునా! ఆ బడి కంతుళ్లను పోలీసు వాళ్లు నిష్కారణంగా పట్టుకొని అరెస్టుచేసి ఆ గ్రామంనుంచి 12 మైళ్ల దూరంలో ఉన్న విలూరుకు తీసుకొనివచ్చి అక్కడనుంచి 30 మైళ్ల దూరంలో ఉన్న చింతలపూడికి వెళ్లి మరల అక్కడనుంచి మైళ్ల దూరములో ఉన్న రాజేర్ల గ్రామంలో ఒక జమీందారు ఇంటిలో వారి కట్టిపెట్టి మంటిలో రోజున రాత్రివేళ పోలీసు లారీలో గారిని 30 మైళ్ల వెనకకు తీసుకొనిపోయి ఆ బడి కంతుళ్లను రోడ్డుమీద వరసగా

2nd July 1952]

[Sri G. Satyanarayana]

నిలవెట్టి తుపాకులతో కాల్చి చంపింది మీ ప్రభుత్వము. దానికి కారణం ఏమని చెప్పింది కాంగ్రెసు ప్రభుత్వము? అక్కడను సమీపములో ఉన్న పోలీసు స్టేషను లోని తుపాకులను వీరు ఎత్తుకొనిపోవుటకు ప్రయత్నిస్తున్నారని చెప్పి వాళ్ళను రోడ్డులో వరుసగా నిలవబెట్టి చంపింది. అందులో ఒక బడి వంతులయొక్క భార్య గొట్టిపాటి రాధమ్మ ఈ విమోచన సంఘటనను గురించి ప్రధాన మంత్రికి, జవహర్లాల్ నెహ్రూగారికి కూడా ఉత్తరం వ్రాసుకున్నది. కాని అందుకు ఏమీ సమాధానం రాలేదు. తరువాత ఈ విషయము హైకోర్టులో కూడా దావాచేసి సీవిల్ సూటు వైలుచేస్తే అప్పుడు పోలీసు సూపరింటెండెంటుగారు రాయబారిగా రాజ్ చేసి కోవదానికవచ్చి వారి ధర్మల నష్టపరచుటగా ఎనిమిది వందల రూపాయలు ప్రభుత్వం వద్దనుండి ఇచ్చేటట్లు కప్పినాడు. అందుకు ఆ బడి వంతులభార్య చెప్పినది. 'మా ప్రాణాలకు ప్రాణమైన మా ధర్మమును నిష్కరింపగా చంపి అందు పరిహారంగా ఎనిమిది వందల రూపాయలు ఇస్తామంటారా? ఇదేనా మీ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వముచేసేది?' అని అన్నది. కాని ఈ విమోచన సంఘటనయొక్క నిజమైనటువంటి బోగట్టాను విచారణచేసినటువంటి డిప్యూటీ కలెక్టరును విమి చేశారని శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని అడుగుతున్నాను ఆ డిప్యూటీ కలెక్టరు న్యాయంగా విచారణచేసినందుకు ఆరనిని సస్పెన్షన్ లో పెట్టారు. ఆరనికి ఈ రోజున ఉద్యోగము లేకుండా ఉన్నది. కనుక ఇటువంటి విషయాలన్ని కాంగ్రెసు ప్రభుత్వము బయటపెడుతున్నారా అని వారిని అడుగుతున్నాను. ఇదేమందిరి ఇంకా ఎక్కువ సంఘటనలు జరిగాయి. అవన్నీ తెలుపుటకు సాధ్యంకాదు. కనుక ఈ విశ్వాస తీర్మానమును ఓడించమని సభ్యులనందరిని నేను కోరుతున్నాను."

* SRI S. DEIVASIGAMANI :—“ Mr. Speaker, Sir, I was surprised when I learnt that the Ministry was seeking a vote of confidence from this House. I was wondering whether by so doing they are not inviting trouble for themselves. In fact, that is exactly what has happened. For they have got into hot waters. For these two days and a half the Ministry has been more or less boiled and scalded. I am sorry for the Hon. the Chief Minister. He has been hearing all the time unpleasant truths spoken about him here on the floor of this House. But the real question is this : 'Do we want a Government run by the Congress or, do we want a Government run by the Communist Party?' The people's verdict in the recent general elections was that they have no faith in the Congress regime. After the elections we have found that the foundation on which the Congress was built in this State has become shaky. Subsequently some of the persons who are interested in seeing the Congress Government in existence in this State got Rajaji to bolster it up. And when he took up the reins of Government he said that this would not be a Government run by the Congress Party, but that it would mostly be a Government run by him; and what has been the result? In name only it is Rajaji Ministry; really it is something else. Though Rajaji has become the Chief Minister, yet, it is the same old policy which the Congress Party had been following, that is being pursued now. In name only there has been a change. In fact it is nothing but a change from Perumal to Pedda Perumal. Rajaji said that he has abolished food rationing and thereby he has done good to the people. But I think, what he has done is nothing but legalising blackmarket trade in rice. We have been getting rice before in blackmarket only at the rate of Re. 1-4-0 a measure. Even now

3-15
P.M.

[Sri S. Deivasigamani]

[2nd July 1952]

we are getting rice only at that rate. I understand the man who was selling rice at that price in blackmarket is now selling rice at that rate in the open market. So derationing has helped only the blackmarketer. The common man is not being benefited at all.

" Then, with regard to the other policies of the Government, what is it that they have done? With regard to the top-heavy administration, what have the Government done? What is their policy? We do not know. With regard to the top-heavy administration, have they sought to reduce the expenditure in any manner? For example, there is the Governor and his staff. We are spending more or less seven and a half lakhs of rupees on them per annum. Is it all necessary in a democratic Government, I ask? It is absolutely not necessary.

" Then, with regard to the salary given to the highest officials in the highest ranks, their salary is inordinately much more than what is paid to their subordinates. The Commissioner of Police draws a salary of about Rs. 1,900 and odd per mensem, whereas the police constable gets only about Rs. 40 per mensem. The Police Constable does much more onerous duties than the Commissioner of Police. Sometimes we see the police constables standing at a distance of a furlong or a furlong and a half, each, in a long row awaiting the passing by of a Minister or the Governor, and in so doing they have to stand all day in the hot sun. But a constable is paid only a pittance of Rs. 40 per mensem.

" Then, the present Government, is too much dependent upon the Centre. What is required in a progressive State is that we must gradually work for the autonomy of the State. But here, we are proceeding in a retrograde way; we are always trying to look to the Centre for help; that should not be our policy. As far as possible we should be independent or autonomous.

" And then, Sir, what is the position of the tiller of the soil? That man has been abandoned. He is not looked after, and cared for. The roads in the villages are all very bad.

" Then, I come to the case of the handloom weaver. The Government say that they have come out with a scheme for him. According to it, the handloom weaver will be paid about a rupee or so. Even then, I submit, all the weavers will not be provided for. They have not got work even for five days in a month.

" Then, there is the Prohibition policy. The Government refuse to move in the matter. What is the reaction of the people to that question? They do not want Prohibition. That has been stressed by almost all the leaders in the State, and many of the newspapers have been advocating only that. For example, 'The Mail' has been advocating the scrapping of the Prohibition Act. But this has become a fetish with the Congress Government. They do not want to scrap the Prohibition Act, even though they know that Prohibition is not a success. I would like Rajaji to go to the courts and see for himself as to who are the persons who come there as accused. He will see that such persons are mostly children and women. So it is high time that the Prohibition Act was scrapped.

2nd July 1952]

[Sri S. Deivasigamani]

"Then, Sir, with regard to one other matter I wish to say a word. Every one has come here to serve the cause of the people, as much as the Congress Members. The United Democratic Front has got up a common programme. I am sure it will be acceptable to every one of the hon. Members here. I belong to the K.M.P. Party. If only the Congress Members go through that minimum programme they will accept it, as it is in the best interests of the common man. I would invite Rajaji to go over to this side and take up the reins of Government and run it as per that programme, and by doing so he will be doing immense good to the common man. I wish, he, instead of being there, is on our side. With these words, Mr. Speaker, I wish to oppose the resolution brought by the Ministry."

SRI N. C. RAMASWAMI KANDAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ராஜாஜி அவர்கள் உணவு கண்ட்ரோலை ரத்து செய்ததற்காக முதலில் என் சார்பாகவும் என்னுடைய ஜில்லா சார்பாகவும், என் கட்சியின் சார்பாகவும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

"நம்முடைய மாகாணத்தில் அதிகமான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த கிராமங்களிலெல்லாம் ஏராளமான கூரை வீடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் அடிக்கடி தீ பிடித்துக் கொண்டு அவைகள் தீ விபத்துகளுக்கு உட்படுகின்றன. அதற்கு உதாரணமாக சமீபத்தில் மே மாதத்தில் 19-ம் தேதி செங்கம் தாலுகாவில் பெண்ணைத்தூரில் தீ பிடித்துக்கொண்டு சுமார் 200 வீடுகள் எரிந்து அழிந்து போயின. அதனால் லட்சத்திற்கு மேல் பொருள் சேதம் ஏற்பட்டு சர்க்காரும் அந்தக் குடும்பங்களுக்கு ரூ. 13,237-ம் மர சம்பந்தமாக ரூ. 1,748-12-0-ம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் கிராமங்களில் தீ விபத்துக்கள் ஏற்படுவதனால் கிராமவாசிகளுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, சர்க்காருக்கும் பண நஷ்டம் ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரியான விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு பொருள் சேதம் ஏற்படாமலிருக்கும் பொருட்டும், அவ்விதம் விபத்து ஏற்பட்டால் அதை உடனே நிவர்த்தி செய்து கொள்வதற்கும் கிராமங்களில் ஒவ்வொரு ஐந்து மைலுக்கும் ஒரு பைப் எஞ்சின் (Fire Engine) அதாவது தீ அணைக்கும் படையை அமைத்துக்கொடுக்கும்படியாக கனம் ராஜாஜி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

"அடுத்தபடியாக கிராமங்களில் அநேகம் மக்கள் இந்த மதுவிலக்கினால் பெரும் அவஸ்தைப் பட்டு ஜெயிலுக்குப் போகிறார்கள். அதைப்பற்றி செங்கம் ரெங்கநாதம் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இப்பொழுது வெல்லம் போன்ற பல சாமான்களை உபயோகப்படுத்தி அதன் மூலமாக சாராயம் காய்ச்சி விற்பு வருகிறார்கள். அவைகளை விற்பதற்கு ஏழைகளை வைத்து நடத்த்கிறார்கள். அதனால் ஏழைகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் காரணம் சில முக்கியஸ்தர்கள் தான். இந்த முக்கியஸ்தர்கள் இவ்விதம் ஏழை ஜனங்களை வைத்துக் கொண்டு இந்த விதமான வியாபாரத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த மாதிரியான குறைபாடுகள் இருக்கக்கூடாது என்று நான் கனம் ராஜாஜி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவைகளுக்கு இந்த புரொகிபிஷன் மெம்பர்களும் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ளவர்கள் அரசியல் விவகாரம் தெரியாதவர்கள். அரசியல் விவகாரங்களில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் தான் இவர்களை கையாளாக வைத்துக் கொண்டு இந்தவிதமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இவ்விதமான முக்கியஸ்தர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது கிராமத்திலுள்ளவர்கள் எல்லாம் மது விலக்கை அனுசரிக்காமல் மது உற்பத்தி செய்யும் வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கனம் ரெங்கநாதம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். அரசியல் விவகாரம் தெரிந்த சில முக்கியஸ்தர்கள் தான் இந்த வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் நல்லமுறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[Sri N. C. Ramaswami Kandar]

[2nd July 1952]

“கனம் ராஜாஜி அவர்கள் கிராமங்களில் நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பித்து வைக்க வேண்டும். அவ்வித நிவாரண வேலைகளுக்கு இப்பொழுது சர்க்காரில் பணம் ஒதுக்கி வைத்திருப்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவ்வித நிவாரண வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஜில்லா கலெக்டரைப் போய்க் கேட்டால் கிராமத்தின் அதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார். அவ்விதம் கலெக்டர் சொல்லாமல் உடனடியாக நிவாரணம் அளிப்பதற்கு வேண்டிய பணத்தை அவருக்கு அனுப்பி வைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் பணத்தை அனுப்பிவைத்து உடனடியாக கிராமங்களில் நிவாரண வேலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

“மதுவிலக்கினால் கிராமங்களில் அனேகருக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அவ்விதம் வேலைகள் கொடுப்பதற்கு சர்க்காரில் பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று தவறாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக சர்க்கார் நிவாரணப் பணம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த விதமாக தவறுதலாகச் சொல்லும் அதிகாரிகளின் மேல்தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு ஜனங்களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக செங்கம் தாலுகாவில் சாத்தூர் அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டை ஆரம்பித்து வைத்தால் செங்கம், திருவண்ணாமலை, பளுவூர் முதலிய தாலுகாக்களிலுள்ள கூலிகளுக்கு வேலை கிடைக்கும். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வேலை அது. உடனடியாக அதை ஆரம்பித்து வைத்து ஜனங்களுக்கு நிவாரணத்தை அளிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது திருவண்ணாமலையில் சுமார் 8 லட்சம் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அங்கே குடிதண்ணீருக்குக் கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. பக்கங்களில் கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் இருக்கிறது. அவைகளை திருவண்ணாமலைக்கு கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் லாரி முதலியவைகளைக் கொடுத்து உதவி அளிக்க வேண்டும். அத்துடன் இப்பொழுது அங்கே பஞ்சம் நிலவி வருவதால் சாத்தூர் கால்வாய் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்து பக்கத்திலுள்ள ஏரியில் ஜலத்தை நிரப்பி அங்குள்ள நிலங்களுக்கு சாகுபடிக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் சுமார் ஐயாயிரம் ஏக்கர்களில் உணவு உற்பத்தி செய்யலாம். அதற்காக உடனடியாக தண்ணீர் சப்ளை செய்ய வேண்டும். இதை கனம் ராஜாஜி சர்க்கார் அவசியம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் சார்பாகவும் என்னுடைய தொகுதியின் வாக்காளர்களின் சார்பாகவும் அவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

3-30 P.M. * SRI S. T. ADITYAN :—“Mr. Speaker, Sir, from the explanations that have been given to the House by the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Finance Minister about this Motion and also from the explanations that have been given to the public elsewhere, it appears that there are four reasons for this Motion. One is the Governor's Address Incident, the second is Chaos and Communism, the third is respect for God and the fourth is the Aruppukkottai election. As far as is practicable, I shall touch upon each and every one of these reasons.

“Taking first the incident of the U.D.F. boycotting the Address delivered by His Excellency the Governor, we all know that this is a poor State and the Government are spending about Rs. 7,29,000 over the Governor and his staff. Not only that; in this particular year a further grant is being asked for, for the purpose of having an electric lift and also for some other purpose. They come under other grants, but they should really be classified under grants for the Governor's household. Sir, we

2nd July 1952]

[Sri S. T. Adityan]

are spending Rs. 7 lakhs and odd upon a luxury. This Honourable House knows that in America for instance, what corresponds to the Governor's Address here is a message sent to the House without the expenditure of even a single pie. The same system may be followed here; but our Constitution provides otherwise, and we are told that is the reason why we are having Governor's Addresses here. All right; but all the same, I submit it is quite possible to reduce the Governor's expenses. The Governor himself can voluntarily give up a portion of that expenditure, or the Government may ask him to do so. That is my submission. Therefore, considering the amount of expenditure involved on this item, we who fight for the people, we who fight against the expenditure of Government, think that it is criminal on our part to come here and sit with folded hands listening to the Governor's Address. When the Address is actually printed and distributed, the function reduces itself to a formal ceremony, and nothing more than that, especially when there is to be no discussion. Under these circumstances, the U.D.F. thought that it was not necessary or important that we should attend the House when the Governor was addressing it.

"A point which was specifically raised in this connexion was this: whether we were not showing disrespect to the post of the Governor. I submit no disrespect was intended and there could be no disrespect at all. It is all a confusion of ideas, a veritable confusion of ideas, to compare the position of the Governor here with that of the monarch in England. The monarch in England stands on a completely different footing; he commands a certain respect, not because he is a monarch but because of certain historical developments in that country. For instance, in Sweden and Norway and in some other countries, I have seen monarchs cycling along the streets and going to shops unaccompanied by other persons; but owing to historical reasons, a different convention is in vogue in England. The question is whether we should follow the same convention here and give the same respect to the Governor here as the people give to their monarch in England. We on this side of the House believe that that is not the intention underlying our Constitution. The question also arose whether we should have the constitutional monarch who is sitting in England as our own monarch here; that question was discussed and decided to the effect that we need not follow the convention of having a monarch here and that this country was to be a Republic. When once the country has decided that there was to be no monarchy here, there is no meaning in making comparisons with the conventions in other countries. What the country has rejected once, it has rejected for ever; please do not bring it again by way of analogy. Therefore, I submit the comparison to the British monarch falls to the ground.

"In this connexion, certain other explanations also were given to the public, viz., that we wanted to show disrespect to the Governor. That is all that the Government were able to see in

[Sri S. T. Adityan]

[2nd July 1952]

our action when we boycotted the Address made by the Governor. But actually there is a deeper meaning underlying our action. We want to set up a new convention in this House, by which the Opposition will have its say before the Governor. Those of us who sit on this side of the House, sent a letter to the Governor, through our leader, but it was not even acknowledged in proper time; the Governor did not have the courtesy to acknowledge that letter in due time. That is the way in which the Opposition is treated. We want better treatment of the Opposition. We want to submit in all seriousness that no disrespect was intended, but it was done only as a proof of our desire to create a new convention in this House by which the Opposition Leader should have a right to address the Governor whenever the people's rights are at stake. That is the convention which we wanted to establish and that is the convention which I am sure we are going to have in spite of what the other side may say.

"Secondly, Sir, it was stated that there would be chaos if the Congress Government was not allowed to continue in office. By saying this, the Chief Minister simply sets up a bogey of Communists. May I ask him whether it is not a fact that he himself was for some time associated with the Communists? When some of us were in the Congress and opposed him, did he not resign from the Congress and did he not associate with the Communists? Is it that if we associate with the Communists, the whole world will go to pieces and the heavens will come down; and if he associates with the Communists, it is all for the good of the country and of the masses? Well, Sir, that is the way in which things are put by him. After all, let us remember that we on this side of the House do associate with the Communists on a definite programme which has been drawn up in black and white, which has been published in the shape of twelve points, and which has been circulated to the people and the Press. I am also proud to say here that not a single newspaper worth mentioning has written a single sentence against that programme which has been put before the public. To-day we find neither the Government nor any of the Government spokesman has raised any objection to any part of that programme. Of course there are extremists who say that that programme falls too short and there are others, moderates, who think it goes too far—but that is the proof of a real programme. That is a programme which goes too far for certain mentalities and is too short for certain other mentalities; but that is the way in which a real and business-like programme ought to be. I would even commend it to the Government benches; let them read it please and come to a proper understanding of it and to a right conclusion on it. If there is anything wrong in it, let them place it before the people, tell them that it is wrong and take the people with them. That is what I want to tell the Government.

"The Hon. the Chief Minister counts the Communists as his enemy number one and perhaps he counts the others who sit along with the Communists on this side, as his enemy number two,

2nd July 1952]

[Sri S. T. Adityan]

barring perhaps the Public Works Department which he says is his enemy number two. But in counting his enemies, does he remember that the real enemy who is facing this State is not the Communists or the people who plead in this House for the masses, but the stark famine which is facing this State and which is round the corner? Famine is staring at the people right in their faces, and yet the Chief Minister says that the Communists are his enemy number one. I am here reminded of a poem written by Tennayson called 'The Princess' in which a certain person was able to see but was not able to distinguish between the shadow and the substance. He mistook the shadow for the substance, and that is the whole idea of the poem, and a story is spun round that. The same is the situation here. The Chief Minister is mistaking the shadow for the substance. It has been again and again remarked by the greatest economists of the world that the only way to fight Communism is to fight poverty; it has been again and again remarked that Communism is likely to spread in Asia, especially in South-East Asia; and that unless this problem of poverty is tackled at the very basis or source of it, Communism will undoubtedly become stronger and stronger in South-East Asia. As I said, it is this poverty which is facing our country to-day. I request the Hon. the Chief Minister to think less of the Communists; he has developed a Communists-phobia and thinks less about the people, their welfare, their needs and their wants. Let him not mistake the shadow for the substance.

"I now come, Sir, to the third point, viz., faith in God. I think the Hon. Chief Minister has quite often been protesting and more than once suggested before audience not only in the City but also outside, that Members of other parties who are all sitting on the Opposition Benches are opposed to the idea of having faith and belief in God. May I take this occasion to tell him that we on this side of the House—at least most of us—are as pious as he himself is? It is true there are various degrees of faith; some of us believe in a personal God and some others in an impersonal God; there may be some others who are plain atheists or agnostics; but at the same time, is it not true that on this side also there are persons who are believers in God and also others who are not? We can find such people in every group and every section of the population; and it is not the privilege of any particular party to believe in God, or not to have such belief. That being the real position, the Chief Minister has been making much of the fact that he is a pious man and he believes in God. After all, what is the difference between us and him? We think that the full meaning of a 'secular State' is that there should be absolute neutrality between religion and religion. When we have accepted that ours is a secular State, it goes without saying that we have accepted that in this country there should be no difference between religion and religion. But there is a further point also involved here, viz., that not only all religions are treated alike, and there will be no difference between one religion and another but every one will be entitled to follow his own convictions and his own

[Sri S. T. Adityan]

[2nd July 1952]

3-45
p.m.

faith, even if he believes there is no God. The idea of a secular State is not only that there will be no difference between religion and religion, and that all religions will be respected, but even those who do not believe in the existence of God, the atheists, will be respected in the same way as those who believe in God. That is the idea underlying the statement that this is a 'secular State'. The question arises especially whether, when the Chief Minister is travelling at State expense, he is entitled to preach about religion before the public of the different places he visits? Is religion a part of the State? Is this not a secular State? Is it the right of this Party to be preaching religion? We are all people who believe in religion as much as he does. We think, Sir, that while travelling at the cost of the public funds and on public duties it is not proper to be preaching religion. To him and to his eyes, because he is the Head of the State, both religion and atheism must look alike. This is what we want. I was hearing him speak at Tirunelveli. He referred to God Nellaiappar and said, 'If you believe in God Nellaiappar, he will himself come and rule.' I may point out to him that Hinduism neither demands nor does it depend upon preachings such as these. Hinduism can take care of itself. I am myself a Hindu and I am proud of it. The religion to which I belong and the religion to which he belongs can flourish easily without doing propaganda at the expense of State funds. Is it necessary for the Chief Minister to receive money from the State funds to go to Tirunelveli and preach about Hindu Gods and deities? May I tell him that, on the contrary, it did more harm to Hinduism than it would otherwise have been? I was hearing some Christian and Muslim friends murmuring, 'Sri C. Rajagopalachari as the Chief Minister of a State is not able to forget that he is a Hindu. He says God Nellaiappar is going to rule over us.' Is this not doing more harm than good to Hinduism? He believes in Hinduism as devotedly as I do and I ask him, 'Is it not doing more harm to the Hindu religion if we believe in publicly preaching about religion at the cost of public funds? Is this the way to preach religion?' Mr. Speaker, Sir, this is not the way. We, on this side of the House, believe it is improper and extremely improper to be preaching religion while drawing on the Government funds for that purpose. Sir, another Hon. Minister has taken a further step. I was very much pained to find the Hon. Minister for Hindu Religious Endowments claiming that he could produce rain and that he has produced rain on a number of occasions by prayer alone. The Hon. the Chief Minister knows that after all these are not the teachings of higher Hinduism. The law of life and the law of the physical world is such that they shall not be changed because there should be security for man. Man knows where he stands because the laws of life are immutable and unchangeable. If man, a simple mortal, prays for one moment and God changes the whole order of the universe, what is to become of the security of man? The Hon. the Chief Minister is a Vedantin and I am myself a Vedantin too. I have read through his books on Vedanta. The whole basis of Vedanta is

2nd July 1952]

[Sri S. T. Adityan]

that the whole universe is built upon laws which are not going to be changed simply because a man wants this or that thing to be done. Suppose there is a thief who prays, 'Let it become dark so that I can go and steal something', and the other person prays, 'Let there be light so that my jewels may not be stolen.' Which change is God to effect? Therefore the physical laws of nature have been made immutable. But, Sir, what is implied in the statement of the Hon. Minister for Hindu Religious Endowments that he was able to produce rain is that he has been able to change the law of gravity and the physical laws of heat and electricity, because rain comes when the water vapour in the atmosphere gets a little heavier. If by simple prayer one can change these laws it will act as an injustice and man can never be sure of his bearings. God has been good enough to vouchsafe that physical laws shall not be changed and, in these circumstances, it is preposterous to say that a Minister has been able to produce rain."

* JANAB K. M. SEETHI :—" Mr. Speaker, Sir, I was carefully listening to the speeches delivered on the floor of this House opposing the Motion for expressing confidence in the Ministry led by Sri C. Rajagopalachari and, though I was convinced more than enough of the necessity for supporting this Motion, the speeches delivered here have made me all the more convinced that, if there had been an alternative to the present Ministry led by Sri C. Rajagopalachari, it would have ended calamitously to the people of this country. I believe the utterance of the word 'God' or devotion to God is anathema to the leading spokesmen on the other side of the House. The last speech delivered here now surprised me because of the line of argument adopted by the speaker, namely, that a Minister travelling at public expense should never even utter the word 'God' or speak anything in support of religion or the necessity to believe in God. I am surprised at the enormity of the mental transformation that has been brought about even in a Vedantin, which Sri Adityan claims to be, by this unholy alliance with the Communists on the other side of this House. Sir, I ask, 'Is belief in God such a sinful thing that it should be shunned and abhorred by people going about speaking to the public?' If this association with the Communists is able to bring about such a transformation in normal persons, I fail to see what would have been the fate of this State if the United Democratic Front had formed the Government, had captured places of vantage and had been placed in a position to carry on their propaganda in this country. This was exactly what they wanted. Under the guise of a minimum programme they are trying to have their maximum programme put into practice in this country. That is the technique of the Communists; that is the technique of the United Democratic Front. Not only in South India, Sir, but also in most of the European countries, the Communists had formed such United Fronts, but at what cost to their allies? Those who had the simplicity to walk into the parlour of the Communists could never return from that parlour and the parties that had joined hands with the Communists

[Janab K. M. Seethi] [2nd July 1952]

became liquidated either physically or liquidated mentally, intellectually and spiritually, with the result that Communists alone remained and not the other elements of the Fronts. I warn my friends of the Kizan-Mazdoor-Praja Party that this Front is going to liquidate them unless they dissociate themselves from the Communists. If they are in opposition to the Government they can have healthy criticism of the sins of commission or omission on the part of the Government.

"Sir, I belong to the Muslim League Party and the position of my Party with reference to this Motion was made clear by my Friend, Mr. Kunhi Muhamed Shafee, who spoke on the floor of this House yesterday. In 1946 we stood against the Congress, and in this State, all the 29 seats which were reserved for the Muslims were captured by the Muslim League. We formed the Opposition and while we carried on as the Opposition, we always joined hands with every section of the House which opposed the irregularities on the part of the Congress Government—their omissions and their commissions with respect to matters affecting the welfare of the State. Even the Leader of the United Democratic Front will grant that during the time that he was the Chief Minister of this State, the Muslim League Legislature Party was getting on very well with him, and in fairness to him it must be said that he was very friendly with the Opposition. He respected the criticism of the Opposition and, as far as the Muslim League is concerned, I should make it clear that we are grateful to him for his attitude towards us, because the report of the speech made by my Friend must have created an impression that Sri Prakasam, when he was the Chief Minister was particularly unfair to the Muslims. He was not. As a matter of fact, my Friend was referring to some unfortunate incident which took place during his Premiership. This was the marching of a British battalion into Malabar under an apprehension caused by certain exaggerated and false reports sent to Mr. Prakasam by some of the present leaders of the Kizan-Mazdoor-Praja Party in Malabar that a Moplah Rebellion was going to break out. The parading and marching of the troops was resented by the Muslims and when the matter was brought to his notice, he regretted that such a step was taken by him at the instance of certain people who created a misapprehension in his mind. I, therefore, want to make the position clear. It is not antipathy to the personality of Mr. Prakasam or want of respect for him that has really guided the members of the Muslim League Party in taking up the present attitude. It is not out of consideration for any personalities or out of antipathy against particular personalities that we are adopting this attitude. We honestly and sincerely believe that the Ministry now functioning under the leadership of Sri C. Rajagopalachari promises to be a successful Ministry in keeping up a stable Government in this country which is absolutely necessary for the very existence of the citizens of this State, and the fact that the leader of that Ministry happens to be a believer in God is an additional reason for supporting that Ministry rather than a

2nd July 1952]

[Sri K. M. Seethi]

point against him. (Cheers.) As a matter of fact, my Communist friends whose sincerity I do not dispute as they will not, I hope, dispute my sincerity in expounding my ideas against them, must also realise the invaluable truth that after all it is belief in God and belief in the eternal truths of religions which have been responsible for the establishment of institutions which have done and are doing incalculable and infinite good to humanity in relieving the sufferings of the people, in establishing brotherhood between man and man, in creating love and concord in the world and in bringing about peace and goodwill on this earth. That religion should have been denounced in such flippant terms as it had been done on the floor of this House really pains one and, Mr. Speaker, Sir, has religion become such a great curse on humanity? If through the ages the spiritual giants have been able to achieve anything in this world it has been the establishment of the spirit of love, brotherhood and concord, and that has been done through their almost intense faith in religion, and intense faith in God and not by their belief in dialectic materialism by which our Communist friends now swear. (Hear, hear.) The Communist ideology which is only fifty years old and which has not stood the test even in the half a dozen countries in which it has been experimented, has greatly disillusioned the people in those countries. If that experiment is going to succeed at all, belief in God and belief in the fundamental moral and spiritual values of life would go. Woe unto humanity and mankind! In fact, Sir, this aspect has convinced me all the more of the necessity for further supporting the present Ministry and keeping up a stable Government in this country, and I respectfully request Sri C. Rajagopalachari that he should not in any way be dissuaded from carrying on in the way in which he is now carrying on in telling the people, 'Believe in God and God is the real saviour of humanity.' He is doing the greatest service to humanity by this kind of propaganda. One of my friends who spoke here was asking, 'Why did not Rajagopalachari speak about God in 1936?' The answer is as my friends of the Communist Party were not here in 1936 there was no necessity for Rajagopalachari to speak about God then. Now the members of the Communist Party are at large. They go about the country and ask people not to believe in God. They have been carrying on an aggressive propaganda against religion which will do incalculable harm to humanity. In a situation like that it is the duty not only of Sri C. Rajagopalachariar but of every human being who wants to see peace and concord established in this country to ask his fellowmen to believe in God. That is the duty of Sri Rajagopalachariar and that is the duty of every person who has the good of humanity at heart. I request Rajaji to carry on that propaganda. May God help him. Atheism is going to fail as it is bound to fail and religion which has survived such onslaughts for centuries and which has been nurtured and brought to its present state by spiritual giants will certainly survive flippant, puerile and infantile attacks which have been made on the floor of this House.

4 p.m.

[Janab K. M. Seethi]

[2nd July 1952]

" Sir, it is said that as this is a Secular State and it has place for atheists also, Sri Rajagopalachariar should not advise people to believe in God. Some people may be breaking physical or hygienic laws. Have they not also got a place in this Secular State? They have. Still cannot Rajaji go and tell them, ' Do not break the physical laws, do not break the hygienic laws. It will be injurious for you and your fellowmen. In the same way, there are certain moral laws, certain spiritual laws which have to be observed. If people do not observe them, the consequences will be more calamitous than the breach of physical or hygienic laws and when that takes place, will it not be open to—nay, will it not be the duty of—Sri Rajagopalachariar when he is travelling at public expense to tell people, ' Do not break such laws and abandon eternal truths to the utter ruin of humanity? ' I am suprised that this sort of argument is adopted by the United Democratic Front speakers when such things are discussed.

" Sir, when I was listening to the speeches made on the floor of this House, I was inclined to think that our friends are mistaking this Motion of Confidence in the present Ministry for an absolute verdict for all the sins of commission and omission on the part of the previous Congress Ministry. They also seem to be under the impression that we are asked to give a blank cheque to the present Ministry for carrying on the administration of this State. Neither the first nor the second idea is implied in this Motion. This Motion only means that in the present political situation, the Ministry formed by Sri Rajagopalachari as the leader has a reasonable prospect of carrying on the administration and keeping up a stable Government in this State which is absolutely essential for the very existence of the citizens of this State, and the fact that the leader of this Ministry happens to be a believer in God is an additional reason for supporting the Ministry and therefore the Ministry should be given a chance to continue. If any person wishes a stable Government established in this country, it is his duty to tell Sri Rajagopalachariar, ' We know your past antecedents. We know your absolute selflessness and self-effacement in having accepted this onerous duty which an ordinary man would not have accepted at your age, especially after you had attained a position in the public life of this country which you had attained. Rajaji, ' you have our blessings in carrying on the administration of this country ' . If Sri Rajagopalachari misbehaves and if he follows the old traditions of the previous Congress Ministry, and if he does not come up to the expectations of the Members of this House, it is open for any Member of this House to table a No-confidence Motion and have it discussed on the floor of this House. So there is no reason why you should not have a Motion of Confidence in him now. This Motion has been brought because a lot of propaganda has been carried on, and after the Aruppukottai elections it was sought to be made out that the Rajaji Ministry is not enjoying the confidence of the people. In a situation like that, a vote of confidence in the present Ministry will be greatly useful, if not absolutely necessary, for the Ministry, in carrying on the administration of this State successfully with the

2nd July 1952]

[Janab K. M. Seethi]

backing of the public. It will remove the cloud and uncertainty that are sought to be created by the United Democratic Front Opposition. So, Mr. Rajagopalachariar has come to this House with this Motion of Confidence in his Ministry. During the short tenure of this Ministry it has taken certain measures like decontrol of food and aid to non-Gazetted Officers which have created all round satisfaction except in the ranks of people who never want satisfaction and contentment among any people in this land, and whose technique is not to have any contentment and satisfaction in this country. From every constituency which we represent, from all sections of people, we are receiving letters and telegrams eulogising the policy followed by Sri Rajagopalachariar in the matter of decontrol and asking us to support his policy and enable him to carry on the administration of this State in a healthy and successful way. In such a state of things, it is our duty, Sir, to give our vote of confidence to the present Ministry for which this Motion has been moved on the Floor of this House.

“ Sir, as a matter of fact, it is not as a religious bigot that I am speaking about the Communists. I have read the literature of the Communists and articles written by eminent persons who after joining the Communist ranks have left them after sad and bitter experiences. In every country in Europe and outside, outstanding intellectuals had joined the Communists attracted by the ideological attractions of Communism just as my young friends on the other side of the House have been attracted to them. Those persons saw how Communism worked in actual life and they were dissatisfied with the ‘ God ’ in whom they wanted to find everything perfect and left Communism. They have written about their experience as to how totalitarian and how suicidal to human liberty Communism is, how totalitarian is the method which Communists adopt and how difficult it becomes for a man who enters the parlour of the Communists to come out of it scot-free if he has any difference of opinion with the persons who lead the Communist Party or with the ideology of the Communist Party. (Applause.) As a matter of fact, Sir, I am absolutely certain that in all the Communistic countries, not only in Russia but in all the satellite countries as well where Communism is experimented, the time is not far off when a counter revolution is bound to come up because humanity will never tolerate this materialism of the basest order for a long time . . . ”

SRI T. VISWANATHAM :—“ Sir, on a point of order, I want to point out to the hon. Member that in this House there are no Members who sit here as Communists or rather Communists as such. They are all sitting on this side as Members of the United Democratic Front. No Member who spoke on this side of the House talked anything about Communism and there is no point, Sir, in the hon. Member expatiating upon Communism and the dangers of Communism which are irrelevant and which do not form the subject-matter of the Motion at all.”

MR. SPEAKER :—“ I do not know how this is a point of order. The hon. Member may continue his speech.”

[2nd July 1952]

* JANAB K. M. SEETHI :—“ When there is a Communist Party in this House of which Mr. Nagi Reddi is the leader, my hon. Friend Mr. T. Viswanatham says that there is no Communist Party in this House.”

SRI T. VISWANATHAM :—“ Sir, it is a mistake and the hon. Member cannot repeat mistakes.”

* JANAB K. M. SEETHI :—“ Mr. Viswanatham should remember the experience of the other United Democratic Fronts in other countries for his future guidance and for his future conduct. I am not a guide for his future guidance. But as a friend I may tell him that even in the matter of the conduct of the Members of the Communist Party in the Legislatures in India, guidance is given by the Cominform, and it is not a matter left to Mr. Viswanatham or to Members of the Kisan-Mazdoor-Praja Party to regulate them or to have any control over them. What I would submit is this. We have our differences with the Congress and our differences were always made clear. In the past we have made protests against their policy towards the Muslims and other minorities, and in the matter of other general policies like their food and cloth policies we were unsparing critics. During the budget debates you may hear, Sir, our points of difference with the Congress expressed as forcibly as we can. But, this is a Motion where the existence of the Ministry itself is involved and we are not for overthrowing the Ministry for the reasons which we have given. We will not be parties to any Motion or Resolution or any move which will mean the quitting of the Ministry, as its consequences will be calamitous to the people of this State. With these words, I support the Motion expressing confidence in the present Ministry wholeheartedly.” (Applause.)

* SRI T. SHANMUGHAM :—“ Mr. Speaker, Sir, இன்று இந்த சட்டசபை ஒரு பஜனைக் கூடமாக மாறி விட்டது.”

MR. SPEAKER :—“ சட்டசபையை கேவலமாக ஒரு பஜனைக் கூடம் என்று சொல்லக் கூடாது.”

SRI T. SHANMUGHAM :—“ சபையைப் பற்றி நான் அவ்வளவு கேவலமாக சொல்லவில்லை. இப்பொழுது நம் முன் கடவுள் உண்டா இல்லையா என்பது பிரச்சனை அல்ல. இன்று இங்கு இருப்பது கடவுள் மேல் நம்பிக்கை உண்டா அல்லது நம்பிக்கை இல்லையா என்ற பிரச்சனையும் அல்ல. இன்று இருப்பது இந்த மத்திரி சபை மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதா அல்லது நம்பிக்கை இருக்க முடியுமா என்பதுதானே தவிர கடவுள் மேல் நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பது இல்லை. இதற்கு நமது நண்பர் முஸ்லீம் மெம்பர் வேகு நேரம் எடுத்துக் கொண்டு பேசி விட்டார். இப்பொழுது இந்த நம்பிக்கை தீர்மானத்திற்கு அவசியமே இல்லை. (Some interruptions) எல்லா பதங்களுக்கும் தமிழ் தெரியாது. ஆனால் பூராவும் இங்கிலிஷில் பேச முடியாது. தமிழும் இங்கிலிஷும் கலந்து தான் பேச முடியும். இப்பொழுது இருக்கும் பிரச்சனையைப் பற்றி சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலில் ஜனங்கள் நன்றாக சொல்லி விட்டார்கள். இனி காங்கிரஸ் கவர்ன்மென்ட் கூடாது என்று நன்றாக சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படி இருக்கும் பொழுது மக்களை ஏமாற்றி வேட்டு வாங்கி வந்தவர்களிடத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்க வேண்டுமா? ஏதோ சிலர் பதவிக் காகவோ, பணத்திற்காகவோ ஆசைபட்டு காங்கிரஸில் சேர்ந்து இருக்கிறார்கள்.

2nd July 1952]

[Sri T. Shanmugham]

ஆனால் மக்களோ காங்கிரஸிற்கு எதிராக வோட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. காங்கிரஸில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்டால் அதை மக்களிடத்தில்தான் கேட்கவேண்டும். நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை லட்சக்கணக்கான மக்களிடத்தில் தான் கேட்கவேண்டுமே தவிர அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு வரிடத்தில் வந்து நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்க வேண்டியதவசியம் இல்லை. இவர்கள்தான் துரோகிகளாச்சே, ஏமாற்றியல்லவோ வோட் வாங்கி வந்து விட்டார்கள். மக்கள் வாயில் மண்ணைப் போட்டுவிட்டுத் தானே இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். நிலைமை அப்படி இருக்கும்போது மறு படியும் நம்பிக்கைக் கேட்பது மிகவும் அசம்பாவிதம்; அரூப்புக்கோட்டையில் நடந்த தேர்தலிலிருந்துதான் இது வந்தது. இந்த பிரச்சனையின்பேரில் தான் தேர்தல் நடந்தது. தேர்தலில் மக்கள் அங்கே மறுபடியும் சொல்லி விட்டார்கள். காங்கிரஸ் வேண்டியதில்லை என்று தீர்ப்புக் கொடுத்து விட்டார்கள். மறுபடியும் அதை மாற்றிவிட்டு இங்கே வந்து நம்பிக்கை உண்டா இல்லையா என்று கேட்பது மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான தீர்மானத்திற்கு ஏதாவது அவசியம் உண்டா? நமது மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி கோரிய மாதிரி காங்கிரஸின்பேரில் நம்பிக்கை உண்டா இல்லையா என்பதைச் சொல்லி விட்டார்கள். ஆகையால் உடனடியாக ராஜாஜி ராஜினாமா செய்ய வேண்டியதுதானே தவிர இங்கே கொஞ்சம் வோட்டுகள் கிடைக்கிறது என்றும், ஸ்பீகர், டிபுடி ஸ்பீகர் தேர்தலில் ஏதோ மெஜாரிட்டி வந்திருக்கிறது என்று நம்பி இங்கே வோட்டுக்களை வாங்கிக் கொள்ளலாம், பிறகு பதவியில் Continue பண்ணலாம் என்று நினைப்பது சரியானது அல்ல. இப்பொழுது மந்திரி சபை ஒழிந்து விட்டால் என்ன நடக்கவேண்டும். நியாயமாக எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்களைத்தான் மந்திரி சபையை அமைத்து அரசாங்கத்தை நடத்தச் சொல்லவேண்டும். அதுதான் ஒழுங்கு. ஆனால் அது இல்லாமல் மறுபடியும் மறுதேர்தல் வந்துவிடும் என்று கனம் சி. சுப்பிரமணியம் சொன்னார். அவர் சொல்வதைக் கேட்க நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன். முதலாவதாக ஐக்கிய முன்னணியிலுள்ள 166 பேர்களை நிராகரித்துவிட்டு 152 பேர்களடங்கிய காங்கிரஸை மந்திரி சபை அமைக்கச் சொன்னது தப்பு. வேறு மந்திரிசபை அமைக்க முடியாது, மறு தேர்தல் தான் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்வது இருக்கிறதே அது தப்பு. அதைத் தவிர வேறில்லை.

“நாங்கள் மந்திரிசபை அமைத்தால் எங்களால் நன்றாக காரியங்களை நடத்தமுடியும். நாங்கள் மந்திரிசபை அமைத்தால் இந்த வரிகளையெல்லாம் உயர்த்தாமல் பழைய வரிகளைக்கொண்டு காரியங்களை நடத்த முடியும். அவைசியச் செலவுகளையெல்லாம் குறைக்கமுடியும். எவ்வளவோ ‘இன்டஸ்ட்ரிஸ்’ இருக்கின்றனவே, அவையையெல்லாம் ‘நாஷனலைஸ்’ பண்ணி, அதன்மூலமாக வருமானத்தை உயர்த்தமுடியும். எதற்கெடுத்தாலும் வரியை உயர்த்துவதற்கு, இவ்வளவு பெரிய ராஜாஜி தேவையா? யாராவது ஒரு சாதாரண எம்.எல்.ஏ. கூட வரியை உயர்த்தி சர்க்காரை நடத்துவார்கள். இதற்கு இவ்வளவு பெரிய மூனையுள்ள ஒருவர் தேவையா?”

SRI K. T. KOSALRAM :—“சாதாரண எம்.எல்.ஏ. பெரிய எம்.எல்.ஏ. என்று உண்டா என்று கேட்கின்றேன்?”

SRI T. SHANMUGHAM :—“152 பேர்களில் ஒருவரால்கூட நடத்த முடியாமல்தானே ராஜாஜியைக் கூப்பிட்டீர்கள்! (பலத்த சிரிப்பு) அதனால், 152 பேர்களும் சாதாரண எம்.எல்.ஏ.க்கள் என்று தானே அர்த்தம்? ராஜாஜி ஒருவர்தானே மூளை உள்ளவர், தந்திரசாலி, பக்குவப்படுத்தி எல்லோரையும் சரிப்படுத்திவிடுவார் என்று நினைத்துத்தானே, 1946-ல் வேண்டாமென்று வெளியேற்றப்பட்ட ராஜாஜியை இப்பொழுது வேண்டுமென்று அழைத்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால், 152 பேர்களும் சாதாரண எம்.எல்.ஏ.க்கள்தான். அதில் சந்தேகமில்லை. (பலத்த சிரிப்பு.)

“ஆகவே, வரியை உயர்த்துவது என்றால், அது ஏழைமக்களை பாதிக்குமா அல்லது பணக்காரர்களை பாதிக்குமா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல், இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் வரிகள் ஏழைகளைத்தான் பாதிக்கிறதெயொழிய பணக்காரர்களை பாதிக்காது. ‘தம்பிடிக்கு தம்பிடி

4-15
p.m.

[Sri T. Shanmugham]

[2nd July 1952]

வரி' என்று சொல்வதுபோல் ஒரு மைலுக்கு ஒரு தம்பிடி என்று பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது என்ன பிரமாதம்? ஒரு மைலுக்கு ஒரு தம்பிடிதானே உயர்த்தியிருக்கிறோம், என்று சொல்வதுபோல் இருக்கிறது. ஒருவன் காஞ்சிபுரத்திற்குப் போகவேண்டுமானால், 48 மைலுக்கு, 4 அணு அதிகம் கொடுக்கவேண்டும்? ரூ. 1-4-0 கொடுத்துக்கொண்டிருந்தவன் அதற்குப் பதிலாக ரூ. 1-8-0 கொடுக்கவேண்டும். இது யாரை பாதிக்கின்றது என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். பணக்காரர்களைப் பாதிக்கிறதா? இல்லை. பஸ்வரில் செல்லக்கூடியவர்கள் சாதாரணமாக ஏழைகள் தான். அவர்கள்தான் இதனால் அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதே மாதிரி சென்ற ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் மழையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். நில அபிவிருத்தி வரி என்று போட்டு, அவர்களை ரூபாய்க்கு 4 அணு, 8 அணு, ஒரு ரூபாய் என்று கேட்டால் மக்கள் எப்படிக் கொடுப்பார்கள்? இப்படி வரிபோடும் ஒரு அரசாங்கம் இருக்கவே கூடாது.

“இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன், மறு தேர்தல் கொண்டுவரப்படுமென்று அவர்கள் மிரட்டுகிறார்கள். அதுவிஷயமாக நான் அவர்களுக்கு ஒன்றை சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்; மறுதேர்தல் வந்தால், அங்கிருக்கும் 152 பேர்கள் மறுபடியும் இங்கு வரமுடியாது. நன்றாக மறு தேர்தல் வைக்கட்டும். ஆனால், அங்கிருக்கும் 152 பேர்களில் 52 பேர்கள்தான் மறு தேர்தலில் ஜெயித்தவருவார்கள், மற்ற 100 பேர்களும் வரமுடியாது என்பதை அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சட்டசபை முன்பு நான் இந்த சவால் (challenge) விடுகிறேன். ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும், அவர்கள் எந்த விதமாகத் தேர்தலில் நின்றுகொள்வார்கள். எந்த விதமாகத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று வந்தார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் தலை தப்பியது தம்பிரான் புண்ணியம் என்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒவ்வொருவருக்கும் 4 பேர், 5 பேர் என்று எதிரிகள். ஒரு காங்கிரஸ்காரரை எதிர்த்து ஒருவரே தேர்தலில் நின்றுருந்தால், காங்கிரஸ்காரருக்கு எவ்வளவு வோட்டுகள் கிடைத்திருக்கும், எதிர்த்து நின்றவருக்கு எவ்வளவு வோட்டுகள் கிடைத்திருக்கும் என்பதை நீங்களே கணக்குப்போட்டுப் பாருங்கள். எதிரிக்கு எத்தனை லக்ஷம் வோட்டுகள், காங்கிரசுக்கு எத்தனை லக்ஷம் வோட்டுகள் என்று பாருங்கள். எதிர்த்தவர் களுக்கு 40 ஆயிரம் கிடைத்திருந்தால், 12 ஆயிரம் வோட்டுகளில் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் ஜெயித்து வந்தார், இனிமேல் மறுதேர்தல் வந்தால் காங்கிரசுக்கு ஸ்தானங்கள் அதிகம் கிடைக்காது. இனி தேர்தல் வந்தால், ஒரு காங்கிரஸ்காரருக்கு ஒரே ஒரு எதிரியைத்தான் நாங்கள் போடுவோம். எங்களுக்கு அந்த அனுபவம் (experience) வந்துவிட்டது. சென்ற தேர்தல் வைபவங்களில் அதை நன்கு தெரிந்துகொண்டோம். எனவே, மறுபடியும் தேர்தல் வந்தால், அவர்கள் ஜெயித்துவிட்டுமுடியுமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்க வேண்டாமென்று சொல்லுகின்றேன். இதை அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“ஒரு காலத்தில் ராஜாஜி சொன்னார்கள்: “காங்கிரஸ்காரர்கள் பதவிக்கு வராவிட்டால் பிரிட்டிஷ்தான் இருக்கமுடியும்” என்று. பிரிட்டிஷ்காரர்களை விட்டால் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் இந்த நாட்டை ஆளமுடியும்? மற்ற மக்களுக்கு அறிவு என்பதே இல்லையா? மற்றவர்களுக்கும் ஒரு ‘சான்ஸ்’ கொடுக்கவேண்டும்; இவ்வளவு ‘மைனாரிடி’யாக இருந்தும் தாங்கள் பதவியில் இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களே! அவர்களுக்கு ஒரு பெருநோக்கம் இல்லையே! அவர்களால்தான் ஜனங்களை திருப்தி பண்ண முடியவில்லையே! ஜனங்கள்தான் அவர்களை வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டார்களே! ஆகையால், மற்றவர்கள் தான் நடத்திப் பார்க்கட்டுமே என்று விட்டுவிடவேண்டாமா? அதுதான் இல்லை.

“பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன், ‘ராஜாஜி பதவி வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டார்’ என்று. ஆனால் என்ன நடந்திருக்கிறது? அவர்களே பதவிக்கு வந்திருக்கிறார். எப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியானது தேர்தலில் தோற்றுவிட்டதோ, அப்பொழுதே அவர்கள், மற்றவர்கள் இந்த கவரன் மென்டை நடத்தட்டுமென்று விட்டிருக்கவேண்டும். அதையெல்லாம்

2nd July 1952]

[Sri T. Shanmugham]

செய்யாமல், இப்பொழுது மறுதேர்தல் என்ற மிரட்டில் விடுகிறார்கள். இதற்கு யாரும் பயப்படமாட்டார்கள். ஆகையால் இங்கிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் செய்யக்கூடியதென்னவென்றால், இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து வோட்டளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் ராஜாஜி அவர்கள்மீது இப்பொழுது ஒரு நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து பேசும் போது மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் அவருடைய அரசியல் சாணக்கியத்தையும், தந்திரத்தையும் உபயோகித்து எதிர்காலத்தில் இந்த மந்திரிசபை என்ன கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் என்று சொல்கின்ற காலத்தில், அவர் விதிக்கும் வரிகளைக்கொடுத்து மக்கள் தியாகம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார். இந்தச் சபை ஆதரவு காட்டவேண்டுமென்பது மாதிரி மல்ல. இந்த மாகாண மக்கள் கடுமையான தியாகம் செய்யவேண்டுமென்றும் அவர் கோரியிருக்கிறார். நான் ராஜாஜி அவர்களைக் கேட்பதும், இந்தச் சபையிலுள்ளவர்களைக் கேட்பதும் இதுதான்; மேலும் மக்கள் என்ன தியாகம் செய்யவேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கிறார்? ராயலசிமா மக்கள், தாராபுரத்தில் உள்ள மக்கள், பஞ்சத்தால் பட்டினியால் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் மக்கள், பஞ்சாலையிலும், இதர தொழில்களிலும் வேலை கிடைக்காமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கின்ற மக்கள் மேலும் மேலும் என்ன தியாகம் செய்யவேண்டுமென்று ராஜாஜி எதிர்பார்க்கின்றார்? மக்கள் தியாகம் செய்யவேண்டுமென்று அவர் சொல்லும்போது, இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய வரிகளைப்பற்றி மாதிரி அல்ல; இந்த மந்திரிசபை மேலும் மேலும் வரிகளைக்கொண்டுவரும். அவைகளையெல்லாம் செலுத்துவதற்கு வேண்டிய தியாகத்தை செய்ய மக்கள் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார் என்று கொள்ளவேண்டும். ‘ராஜாஜி மேலும் தியாகம் செய்யச் சொல்லுகிறார் உங்களை’ என்று மக்களிடத்தில் போய் சொல்லுவதற்கு எங்களால் முடியாது. காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்கள்தான் மக்களிடம் போய்ச் சொல்லிப்பார்க்கட்டுமே: அவர்களும் இன்றைக்கிருக்கும் நிலைமையில் மக்களிடம் போய் தியாகம் செய்யுங்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

“அடுத்தபடியாக, அவர் கூறியிருக்கிறார்: ‘எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் சொல்கிற கொள்கைகள் முழுவதையும் நான் ஏற்றுக்கொண்டாலும் அவர்கள் தங்கள் கொள்கைகளை மாற்றிக்கொண்டு அராஜகத்தில் இறங்குவார்கள்’ என்று. நான் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்களைக் கேட்கிறேன்: அவர் கூறியது அரசியல் நேர்மையா? ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணிக் கட்சியின் சட்டசபை தலைவரான ஸ்ரீமான் விஸ்வநாதம் அவர்கள் வீற்றிருக்கிறார். ஐக்கிய முன்னணியின் திட்டங்களைக் கொண்டுபோய் மக்களை ஏமாற்ற முடியாது. மக்களுக்கு வேண்டிய குறைந்தபட்ச நன்மைகளை செய்வதற்கு ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணியின் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மக்களை இன்றைக்கு எமாற்றவே முடியாது. மக்கள் இன்றைக்கு அவ்வளவு தூரம் அறிவற்றவர்களல்ல. கடந்த 50 ஆண்டு அனுபவித்த துன்பங்களை மக்கள், காங்கிரஸ் ஐந்தாண்டு ஆட்சியில் அனுபவித்துவிட்டார்கள். இன்றைக்கு இந்த சட்டசபைக்குள்ளே அதிகாரத்தைக்கொண்டே, மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரங்களைத் தலைநிடவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இந்த சர்க்காருக்குள்ளே அதிகாரத்தைக் கொண்டே, எந்தெந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளமுடியுமோ அந்தத் திட்டத்தைத்தான் நிறைவேற்ற ஐக்கிய முன்னணி முன்வந்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை ராஜாஜி ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். ராஜாஜி என்றென்றைக்கும் மந்திரியாய் இருக்கட்டும். வேறு எவரும் மந்திரியாய் வரவேண்டாம். ஐக்கிய முன்னணியின் திட்டம் நல்லதென்று தோன்றினால் அவரே அதை நடத்தட்டும். மக்களை எமாற்ற முடியாது. ஐக்கிய முன்னணியின் திட்டம் மக்களுடைய நன்மைக்காக இல்லையென்றால் மக்கள் ஒருக்காலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவே மாட்டார்கள். அதைப்பற்றிச் சந்தேகம் வேண்டியதில்லை.

“அடுத்த படியாக பலர் கூறியிருக்கிறார்கள்: கடவுளைப்பற்றி ராஜாஜி ஏன் பேசக்கூடாது என்று. பேசவேண்டாமென்று நாங்கள் கூரவில்லை. தாராளமாய்

[Sri V. Madanagopal]

[2nd July 1952]

கடவுளைப்பற்றி பேசட்டும். ஆனால் ஒன்றுமட்டும் கேட்கிறேன். பஸ்வலில் ஏறுகின்ற சாதாரண ஜனங்களுக்கு வரிபோடுவதற்கு மட்டும் ராஜாஜிக்கு அந்த ராத்திரமா கூறியிருக்கிறதா? என்று கேட்கிறேன். கீழ்பவானித் திட்டம் இருக்கிறதே, அந்த திட்டத்திற்கு விவசாய வருமான வரி கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னால், அது விவசாயிகளுக்கு நல்லதா என்று கேட்கிறேன். அது பெரிய மிராசுதாரர்களைப்பாதிக்குமென்று சொல்லமுடியாது. நிலத்தில் பயிரிடும் குடியாணவர்களைத்தான் அது பாதிக்கிறது என்று நான் பணிவுடன் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைக்கு நில அபிவிருத்தி வரி போடப் போகிறார்கள். நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டினால், அதைக் கட்டுகின்ற மூலதனத்திற்குத் தண்ணீர் வரி போடட்டும். புஞ்சையை நஞ்சையாக்குவதற்குத் தீர்வை போடட்டும். அதை விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ளாத தயாராக இருப்பார்கள். அப்படியில்லாமல், நில அபிவிருத்தி வரி என்று சொன்னால், விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் தொல்லையைச் சிந்தித்துப் பார்த்தார்களா? சாதாரண விவசாயி அந்த வரியைக் கட்டுவதற்கு முடியுமா? இப்படி ஒரு வரியைக் கொண்டு வரும்படியாக ராஜாஜிக்கு அந்தராத்தமா சொல்லுகிறதா?

“ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்கள் இப்பொழுது உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர் 10 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு சொந்தமுள்ளவர். அவருக்கு கொடுக்கக்கூடிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையைக் கொஞ்ச காலத்திற்கு ஒத்திவைப்பார்கள். மத்திய சர்க்கார் இந்த மாகாண சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டிய 18 சதவிகிதத்தை 17.5 சத விகிதமாக குறைத்துள்ளதை உயர்த்தி கொடுங்கள் என்று கேட்பதற்கோ ராஜாஜிக்குத் தோன்றவில்லை. இப்படி நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையை நிறுத்திவைக்கவோ, அல்லது மத்திய சர்க்காரை கேட்கவோ ராஜாஜிக்கு அந்தராத்தமா சொல்லவில்லை. இன்னும் மரண வரி போடுங்கள் என்று பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கொண்டுவருவதற்கு ராஜாஜிக்கு அந்தராத்தமா சொல்லவில்லை. ஆனால், ஏழைகளின் தலையில் வரிபோட மாத்திரம் அந்தராத்தமா அவருக்குச் சொல்லுகிறதா?

“கனம் தலைவர் அவர்களே! அது மாத்திரம் அல்ல, இன்றைக்கு வரி போடுவதற்கு வேறு ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். செய்யுங்கள். இன்றைக்கு வெளிநாட்டைச் சேர்ந்தோருக்கு நம் மாகாணத்தில் இருக்கும் காப்பி, தேயிலை தோட்டங்களுக்கு மாத்திரம் அதிக வரி போட்டாலேயே அதிக வருமானம் கிடைக்க வழி செய்துவிடலாமே. இன்றைய உலகத்தில் பலம் பெருருந்திய ஏகாதிபத்தியத்தை நாட்டைவிட்டு விரட்டிய பெருமை நமக்கு உண்டு என்று கடற்கரை கூட்டத்தில் ராஜாஜி கூறியுள்ளார். ஆனால், உண்மையில் எதை விரட்டினார்கள்? யாரை விரட்டினார்கள்? அவர்கள் இன்னமும் நம் நாட்டில் அதிகமான லாபத்தை சம்பாதித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஏன் வரி போடக்கூடாது? இதை ஏன் அவர்கள் யோசிக்கக்கூடாது?

4-30
p.m.

“அடுத்தபடியாக எதிர்க் கட்சியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களைப் பார்த்து பேசும்போது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ‘நாங்கள் அராஜக வாதிகள், குழப்பத்தை உண்டு பண்ணுகிறவர்கள்’, என்பதாக வெல்லாம் பேசினார்கள். மதிப்பிற்குரிய கனம் ராஜாஜியைக் கேட்கிறேன். நான் சட்ட சபைக்கு சாதாரணமாக வந்தாவிடவில்லை. 21 ஆயிரம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுதானே வந்திருக்கிறேன். வேண்டுமானால் நிதி மந்திரி அவர்களின் பாஷையில் நான், (பாக்கவார்டு கம்யூனிடி) பிற்பட்ட இனத்தவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரை இருக்கலாம். இருந்தாலும் நாங்கள் குழப்பக் காரர்களாக இருந்தால் எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பார்கள்? நான் கேட்கிறேன். நான் குழப்பக்காரன் அல்ல. 1936-37-ல் நடந்த தேர்தலில் மஞ்சள் பெட்டிக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்றுதான் தெருத் தெருவாக காந்தி படத்தை கையில் தூக்கிக்கொண்டு திரிந்தேன். ஆனால் 1950-ல் அன்று போலீசாரால் கைதி செய்யப்பட்டு, திண்டுக்கல்லிலிருந்து லாரியிலே இழுத்துச் செல்லப்பட்டு, கோர்ட்டுமன் நிருத்தி மண்டையை உடைத்தனர், வாயில் செறுப்பைக் கொடுக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் முன்னால் இழுத்து சென்றனர். தோல் பதனிடும் தொழிலாளர் பெண்களால் பெருக்கு மாற்றை கொடுத்து அடிக்கச் செய்தனர். அது மாத்திரமல்ல. கைத்தறி நெசவாளர் தலைவர் மாரியும், மதுரை ஜில்லா கம்யூனிஸ்டு கமிட்டித்

2nd July 1952]

[Sri V. Madanagopal]

தலைவர் மணவாளனும், தலைவனும் கைதி செய்யப்பட்ட இடத்திலேயே கட்டி வைத்துச் சடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த கிராதகத் தன்மை வாய்ந்த அதிகாரிக்கு சர்க்கார் வீர பதக்கம் பரிசு கொடுத்துள்ளது. இது நியாயமா என்று கேட்கிறேன்? அன்று திண்டுக்கல்லில் போலீஸாரால் இழுத்துச் செல்லப்பட்ட ஆரோக்கியமரி என்னும் பெண் இன்னும் திரும்பி வரவே வில்லை. கொல்லப்பட்டிருக்கிறாள். கிராதகர்களால் கற்பழிக்கப்பட்டிருக்கிறாள். அவமானப்படுத்தப்பட்ட பல பெண்கள் வந்து எங்களிடம் அலறியிருக்கிறார்கள். இந்த விபரங்களை சர்க்காருக்கு தெரிவித்துள்ளோம். இவைகளை எல்லாம் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் என்ன ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட கொடுமைகளை யெல்லாம் இந்த சர்க்கார் புரிந்திருக்கிறது. ஏன் புரிந்திருக்கிறார்கள்? அதைப்பற்றி விசாரிக்கக் கூடாதா என்று கேட்பவர்கள் அராஜகங்கள், குழப்பக்காரர்கள், பலாத்காரம் புரிபவர்கள் என்றெல்லாம் வாழ் கூசாது சொல்வது சரியா? நியாயமா?

“கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஏதோ கல்விச் சலுகை அளித்து விட்டதைப்போல பேசுகிறார்கள். என்ன சலுகை அளித்து விட்டார்கள்? நான் கேட்கிறேன்? அவர்களிடம் ஏற்பட்டிருக்கும் அதிர்ப் தியைப் போக்குவதற்கு அது எந்த விதத்தில் உதவக்கூடுமென்று நான் கேட்கிறேன். அவர்களிலேயே பலரை பிரித்து ஒரு சிலர் நன்மை அடைவதும், மற்றவருக்கு ஒன்றும் லாபம் இல்லாத வகையில் செய்துவிட்டால் அவர்களிடம் வித்தியாச மனப்பான்மை எப்போதும் நீடித்திருக்கும் என்ற ஏற்பாடே தவிர இது வேறு ஒன்றுமில்லை. 1939-ல் என்.ஜி.ஓ. ஒருவருடைய சம்பளம் 20 ரூபாய் என்றால் இப்போது அவர்கள் சம்பளம் 50 ரூபாயாக இருக்கிறது. இன்று சர்க்கார் புள்ளிவிவர கணக்குப்படி என்.ஜி.ஓ.களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கடும், மூன்று வருடத்தில் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கொடுக்கும் சம்பளம் தருகிறேன் என்று ராஜாஜி வாக்குறுதி தர்ட்டும். என்.ஜி.ஓ.களை தியாகம் செய்ய சொல்லுகிறோம். ஆனால், இப்போது செய்திருக்கும் நன்மை என்ன? கல்விச் சலுகை என்று ஓரிருவர் இதில் 5 அல்லது 10 ரூபாய்கள் லாபம் அடைந்தாலும்கூட இப்போது ரேஷன் எடுத்ததில் 13-6 அணுவாக இருந்த அரிசிவிலை இப்போது 1 ரூபாய், 1 ரூபாய் 2 அணு என்று உயர்ந்து விட்டது. அதோடு பஸ் சார்ஜம் கூட உயரப்போகிறது; ஆகவே இது இரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று அவர்களுக்கு சரியாகப் போய்விடும்; கடைசியில் மிஞ்சுவது என்ன? அவர்களுக்கு வருணம் என்றும் சாஸ்திரம் என்பதுதான். ராஜாஜியின் கணக்குப்படியே இந்தக் கல்விச் சலுகையினால் தூற்றுக்கு 19 பேர்களுக்கு தான் அனுசூலம் ஏற்படும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படி இருக்க ஏதோ பெரியதொரு அனுசூலம் செய்துவிட்டதபோல அவர்கள் கருதுவது கொஞ்சமும் சரியல்ல.

“அப்புறம் இன்னொரு விஷயம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்கள் பெரும் பாலோர் குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்கள். குடிசைத் தொழில் வளரவேண்டும் என்பதாக கங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்களே தவிர அது வளர்வதற்கான திட்டங்கள் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வதில்லை. கைநெசவுத் தொழில் வளர்ச்சி அடையவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்: ராஜாஜி ரேடியோவில் பேசுகிறார்: அதைக் கேட்க ரொம்பவும் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. நெசவுத் தொழில் வளர்ச்சி அடைய கூட்டுறவு சொஸைடிகளை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் பண முதலீடு செய்து நூல் வாங்கி நெசவாளிகளுக்குக் கொடுத்து குறைந்த பசு வரவாய் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருப்பது நல்லதுதான். அந்த சொஸைடியில் நெசவாளர்களை மெம்பர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். இப்போது கைத்தறித்தணி 2 கோடி ரூபாய் பெருமானமுள்ளது தேங்கிக் கிடப்பதாக அவர்களுக்கு யார் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்தார்களோ எனக்குத் தெரியாது. எங்களுடைய கணக்குப்படி அதாவது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கணக்குப்படி 12 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்டதரின சர்க்குக்கு தேங்கிக் கிடக்கிறது. அவைகளை விற்கவேண்டும். நெசவாளர்களுக்கு சரியானபடி நூல் கிடைக்க வசதியும் செய்தால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கை நிலை உயர முடியும். உதாரணமாக மதுரை Harvey மில்லின் மூலதனம்

[Sri V. Madanagopal]

[2nd July 1952]

ஒரு கோடி 70 லக்ஷ ரூபாய். இன்று அதனுடைய ரிசர்வ் நிதி மட்டும் 5 கோடி 8 லக்ஷம். வருடம் ஒன்றுக்கு அதனுடைய லாபம் சுமார் ஒரு கோடி. நெசவாளர்களுக்கு உண்மையில் உதவி செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தால் மில் முதலாளிகளை கட்டுப்படுத்தி நூல் விலையை உயர்த்தாமல் 47-வது வருட விலையில் நூல் கிடைக்கச் செய்யவேண்டியது முதல் கடமையாகும்.

“ அடுத்தபடியாக தோல் பதனிடும் தொழிலை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இன்று தோல் பதனிடும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் 30 ஆயிரம் பேர்கள். அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பார்கள். வேலையின்றி தெருவில் நிற்கிறார்கள். ஒரு வேளை சாப்பாட்டிற்கும் வழியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த மாகாணத்தில் மந்திரி சபை ஏற்பட்ட பிறகு அவர்களுக்கு இந்த நெருக்கடி பற்றி அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அந்தத் தொழிலாளிகள் நசிப்புதற்கு முன்னதாக அவர்கள் நிலையை கவனிக்க இந்த சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறதா? அவர்கள் கல்வித் துறையிலும் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலை விட்டால் வேறு எந்தத் தொழிலையுமே செய்வதற்கு லாயக்கற்றவர்கள் அவர்கள். வேறு தொழில் ஒன்றுமே அவர்களுக்குத் தெரியாது. உழுது உண்பதற்கும் நிலமும் கிடையாது. அவர்கள் நிலப்பிரபுக்களும் அல்ல. அவர்கள் தொழிலையே நம்பி ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் நிலை உயர்வதற்கு இந்த சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறது என்றுதான் நான் கேட்கிறேன்? அவர்கள் மொத்தம் 30 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்று சுமார் 15 ஆயிரம் பேருக்குத்தான் வேலையிருக்கிறது. பதனிடாத பச்சை தோல் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடாது என்று செய்தால் இங்கேயுள்ளவர்களுக்கு நிச்சயமாக வேலை கிடைக்கும். அதை விடுத்து பச்சைத் தோலை வெளி நாடுகளுக்கு இதுவரையிலும் இல்லாத வகையில் ஏற்றுமதி செய்வதால்தான் இன்றைய நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழில் நெருக்கடி தீர்ந்து, இன்றைக்கு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான தோல் பதனிடும் வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளோர் ஜீவித்திருக்க வழிசெய்ய உண்மையாக விரும்பினால் உடனேயே பச்சைத் தோல் ஏற்றுமதி செய்வதை தடுக்க வேண்டும். மேலும், அமெரிக்காவிலிருந்தும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் ஏராளமாக ப்ளாஸ்டிக் சாமான்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. அதனால் ஏற்பட்ட நிலை என்ன? மணி பரீஸ் மற்ற எல்லா தோல்சாமான்களும் பிளாஸ்டிக் கலையில் செய்யப்பட்டு இந்த நாட்டில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டுவிட்டதால் இங்கேயுள்ள தோல் வியாபாரம் படுக்குவிட்டது. நம் நாட்டு வியாபாரம் நசிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. போதாக்குறைக்கு இவர்களும் பச்சை பதனிடாத தோலை அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்துவிடுகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் கவனித்து இவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்க, சென்ற 5 வருஷமாக வராமல் தன் இஷ்டப்படி ஆட்சி செய்து, அக்கிரமம் செய்து வந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் மீண்டும் தாங்களே பதவிக்கு வந்து அவைகளை அமுல் நடத்துவதற்காக கனம் ராஜாஜியை தலைவராகக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்றால் அதை யார் வரவேற்பார்கள்? இந்த நாட்டின் பொருளாதார வாழ்வை சீர்குலைத்துவரும் ஏகாதிபத்திய, நிலப்பிரபுத்துவ பிடியை ஒழிக்காமல் உருப்படியான திட்டங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் விவசாய மக்களின் வாழ்க்கை புனரமைப்புக்கு ஏற்ற திட்டங்கள் எதுவும் இல்லாமல், பாட்டாளி தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கேஜம் நலனை சிருஷ்டிக்கும் திட்டங்கள் எதுவும் வரையறுக்கப்படாமல் ஒரு ராஜாஜி அல்ல நூறு ராஜாஜிகள் பதவிக்கு வந்தாலும்கூட இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடியைத் தீர்க்கமுடியாது. “இந்த திட்டங்களையெல்லாம் நாங்கள் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்போகிறோம். இந்த திட்டங்களை ஆதரித்தால் என்னை ஆதரியுங்கள்,” என்று ராஜாஜி இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். திட்டங்கள் எதையுமே சொல்லாமல், “நான் வேண்டுமா? வேண்டுமானால் ஆதரியுங்கள்,” என்றால் “நீங்கள் வேண்டாம்.” உங்களை ஆதரிக்கவும் போவதில்லை,” என்றுதான் நாங்கள் முடிவு கூறுவோம். ராஜாஜியினுடைய தனிப்பட்ட அனுபவத்தை, குணத்தை, மனிதத் தன்மையை எடுத்துக்கொண்டால் அவரை வரவேற்கிறேன். ஆனால், உளுத்துப்போன, மக்களால் உதறித் தள்ளப்பட்ட ஒரு

2nd July 1952]

[Sri V. Madanagopal]

கட்சியின் தலைவராக இவர் இந்த நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கக் கோரும்போது அது, உம்மிட்ட நம்பிக்கையில்லையென்று தெரிவித்துக் கொண்டதான் இந்த தீர்மானத்தை முழுமனதோடு எதிர்த்து, யாவரும் எதிர்க்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI G. C. KONDAYYA :—“ Mr. Speaker, Sir, even after hearing the Leader of the Muslim League on the Motion of Confidence, I am not able to understand why we have been discussing this Motion for the last three days. Whose confidence are the Hon. the Chief Minister and his Cabinet demanding here? If the Hon. the Chief Minister is demanding the confidence of the House as a whole, then I must say that he is fully mistaken. It is like one searching for a black cat in a dark room. As a matter of fact, the Congress Party after its rule during the last five years, has already tested the confidence of the electorate in the last elections, and everybody knows definitely that the Congress Party has lost the confidence of the people. If one analyses the results of the elections in 1946, it will be seen that the Congress got 75 per cent of the votes in that election while in the recent election it got only 35 per cent of the votes. That itself shows that the Congress has lost the confidence of the people. But, now the Hon. the Chief Minister and the Cabinet find comfort in saying that no party that opposed the Congress got even that much. They like to hide the fact that 65 per cent of the electorate voted against the Congress, and all the parties that contested the elections except the Congress spoke against the Congress, and it was only on that pledge they won their seats. In this House, we find that the Congress has got only 152 seats. All parties including certain Independents won the election only on the pledge to the people that they would fight the Congress even inside the House.

“ Now, Sir, anybody may question me : how is it that a minority Party, the Congress, is now occupying the Treasury Benches? As a matter of fact, everybody knows how the Congress has come into power in this State, and I need not dwell on that point now at length. I may say that it is not on the strength of the Congress Party, nor even with the confidence of the people that the Congress is sitting here to rule over the State. But, it is by the weakness of the laws and regulations, coupled with the weakness of the Opposition that they are able to get into power and rule over the the State. That is why, if the Hon. the Chief Minister and his Cabinet want the confidence of the House, I say they cannot get the confidence of the whole House and even if this Motion is carried here, it cannot reflect public opinion outside. Therefore, there is no meaning in discussing this Motion. It is like an old man who married a young girl and demanded the confidence of the girl. He knows that he cannot satisfy the girl, but yet he demands that the girl should be faithful to him. Then how is it to be decided? The old man goes about and gathers some old men like him and asks them to settle the dispute, and naturally those people will settle the dispute in favour of the old man. Then he comes and declares to the world that he is her husband and that the girl must obey him. In reality, however, neither can he satisfy the girl nor become

[Sri G. C. Kondayya]

[2nd July 1952]

a successful husband. The girl says, 'You are not my husband, but it is rules and regulations that make you my husband.' Then he says, 'You are here for creating anarchy, confusion and chaos, and that is why I am demanding confidence', as the Hon. the Chief Minister says we are here to create chaos and confusion and nothing but that. In the same way he wants the confidence of the House but he cannot have it. As soon as he stepped into the House, his policy was not to create confidence in all and not to get the help of all; because as soon as he stepped into the House, he declared that his policy was to oppose and fight the Communists. During the last five years, the Congress Government were doing so much mischief in the country, and they were increasing the tax burden on the people. The people retaliated against such a rule. They said, 'It is not democracy and if you cannot rule the country properly, you can come to the polls and test your strength.' Here he says, even though the whole world goes against him, he is not for reform because the people will mistake him. That is why people are against this Motion of Confidence. Yet, he says that if the House gives the vote of confidence he will fight for the people. If that is the case, Sir, if one analyses the Budget, it will be seen that he is going to impose additional taxes on the people and there is therefore no meaning in asking for the confidence of the House. And from the speeches he has made, one can understand that he is not for a change in the policy of the Congress, nor does he like to undo the wrongs done by the Congress nor adopt a new course to fit in with new conditions, he side-tracks the whole thing and speaks as though the fight is only between the Communists and the Congress. Thus he wants to escape and hide the imposition of taxes on the people. In that way, he thinks he can have this Budget passed and he can impose additional taxation on the people. That is why he talks about God and other things in this Assembly and tries to side-track the whole discussion. That is why I say this discussion on the Confidence Motion for the last three days in this House is useless, because we have been discussing about a thing which is not at all needed here. The Hon. the Chief Minister says that everybody must think, whether he is having confidence in this Ministry, in this person or that, and vote. If really he wants the Confidence of the House, if he is really serious and sincere about confidence, he should examine the points raised from the Opposition Benches and also examine the U.D.F. programme and see whether it will be helpful to the people, and whether it can be adopted. Then he can tell the Opposition, 'Let us all work together and save the people.' If that is the case, we can give our vote of confidence to him and co-operate with him. He says that even if he accepted all the policies of the Opposition, the Opposition would rather change their policies than support him. That is how he feels. He never examines the realities. He thinks that whatever he feels is the truth and asks the whole House to accept it as truth. There is no reason why we should vote for this Motion and support the Ministry. I appeal to the House including the Congress Members to vote against this Motion. Congress Members are aware that even they were not consulted by him in

2nd July 1952]

[Sri G. C. Kondayya]

such an important matter as the decontrol of food, let alone consultation with the other parties in the Assembly. That is the way in which he is carrying on. Everybody knows that even Congress friends dislike Prohibition. Still he persists in having it, thereby dwindling the revenues of the State and imposing additional burden on the people. He never takes into consideration the opinion of his own party or that of the Opposition. When that is the case, we have no faith in him. I do not know what he is going to do and where he is leading the State to. As he himself said, every one of us should consider whether we should vote for this Motion or not. This is not a vote for Mr. Rajagopalachariar; this is a vote for his policies and programmes. Even the Congress principles and the election pledges of the Congress are not implemented by him. This budget and the other proposals are brought forward against the will of the people. All parties in the House should think well whether this Motion should be carried or rejected. If the Motion is rejected, we can have an agreed programme to serve the people. Thus we can solve the problems of the country. Even if the Motion is carried with the support of his party Members and a few friends here, the result will not reflect public opinion at all. He wants public confidence. He and his party can as well resign and have a fresh election ordered. Then we can know what the public feel about the Congress Party. Instead of adopting this straight course, he has brought forward this Motion before this House; somehow or other the Hon. the Chief Minister wants it to be carried and then declare to the world that he has got the confidence of the majority and that is why he is ruling the State. The majority of the people do not like Congress rule, they do not like additional taxation and the fuss about this bogus Prohibition. That is why we say that this Motion is not necessary. It should be thrown out by all of us. Then we can change the Government and have a Government of our own choice. In that way we can show a way out of this crisis.

“ Mr. Subramaniam in his speech threatened that, if this House did not support the Motion, the Ministry might resign and there might be a general election and so on. He must have considered well as to what the result of a general election will be. There were by-elections in Aruppukkottai and Kakinada and the verdict of the people is well-known. Even in the Coimbatore by-election, the Communist candidate polled many votes. Really there was no Communist candidate opposing the Congress candidate in the last election. The result of the by-elections shows that the Congress has lost ground. It can never have the support of the people for its policies and programmes. If a general election is held, the Ministry can imagine who will lose and who will win. I advise the Independent Members and certain groups not to be frightened by this threat of general election.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram will now speak. He will speak sitting. He has taken my permission to do so.”

[2nd July 1952]

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் பொருத்திய சபாநாயகர் அவர்களே, தங்களுடைய வாக்காளர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை புனிதமாக மதிக்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் செய்யவேண்டிய கடமையை நானும் இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்துச் செய்ய விரும்புகிறேன். அதாவது இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் எதிர்க்க வேண்டுமென்பது தான். இந்தத் தீர்மானம் இந்தச் சமயத்தில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள நோக்கத்தைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். இந்நதாலும் இன்னும் ஒரு விஷயத்தை சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“கனம் ராஜாஜி அதிகாரத்திற்கு வந்ததிலிருந்து எப்படியாவது எதிர்கட்சியை அதாவது ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணியை உடைத்து விடவேண்டுமென்று அவருடைய திறமை பூராவையும் உபயோகப்படுத்தினார். அதில் ஒரு சிலரை இந்தப்பக்கத்திலிருந்து இழுப்பதிலும் வெற்றி பெற்றார். ஆனால் அவருடைய நோக்கம் நிறைவேறியதாக அவரும் நம்பவில்லை. பிறகு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைத் தனிமைப்படுத்த வேண்டுமென்று நோக்கத்துடன் கூட கம்யூனிஸ்டுகளைப் பற்றி அவர்கள் பிசாசுகள் என்றும், முள்ளுகள் என்றும், கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு பல தந்திரங்களில் ஒவ்வொரு அஸ்தரமாக எடுத்து விட்டுப் பார்த்தார். ஆனால் அதுவும் செல்லவில்லை. ஆகையினால் தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக்கொண்டு வந்தார். அவருடைய அறிக்கையையும் இந்தத் தீர்மானத்தையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது அது விளங்கும். பிறகு இந்த ஐக்கிய முன்னணி தகர்ந்ததால்தான் ஒருவாறு சமாளித்துக் கொள்ள முடியும் என்ற முடிவிற்கு வந்தார். ஆகையினால் தான் இந்த எதிர்கட்சி பூராவும் ஒன்று சேர்ந்து அவர்கள் குழப்பத்தையும் அராஜகத்தையும் உண்டு பண்ணுவதற்காகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அதனால்தான் தான் நல்ல சர்க்காரை அமைக்க விரும்புவதாக சொல்லிக் கொள்ளுகிறார். எதிர்கட்சியினர் உண்மையிலேயே அராஜகத்தையும் குழப்பத்தையும் விரும்புகிறார்களா இல்லையா என்பது அவருக்கு நிச்சயமாக தெரியும். எதிர்கட்சியினருக்கு அராஜகம் இல்லை, அவர்களுக்கு ஒரு திட்டம் உண்டு, அந்த திட்டத்தை இன்றைக்கு இருக்கும் அடிப்படையிலேயே நிறைவேற்றி விட முடியும் என்பது ராஜாஜியின் மேலான அறிவிற்கு புலனாகாத விஷயம் அல்ல. பொய்யைத் திரும்பத்திரும்பச் சொல்லுவதன் மூலம் மெய்யாக்கி விடலாமென்று நம்பி, திரும்பத் திரும்ப அவர் சொல்வதை ஜனங்கள் நம்ப வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தவிதமான தீர்மானங்களைக் கொண்டு வருகிறார்.

“இந்தத் தீர்மானத்தையும் இப்பொழுது நடக்கப்போகும் பட்ஜெட் நடவடிக்கைக்கு முன்பாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஐக்கிய முன்னணியைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் குழப்பம் செய்கிறவர்கள் என்று ஜனங்கள் நம்புவதற்குக்காவே பட்ஜெட் விவாதத்திற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட நாட்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார். இப்பொழுது மூன்று நாட்கள் பேசியாகி விட்டது. அவ்விதம் இந்த மூன்று நாட்களிலும் எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களைப் பேச விட்டு கடைசி நாள் அன்று அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு என்று ஏற்பட்ட பத்திரிகைகள்தான் இருக்கிறதே அவைகளை உபயோகித்துக் கொண்டு அதில் அவர்கள் சொல்வதை எல்லாம் பிரசுரிக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டுமென்று கடைசி முயற்சியாக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சில கொள்கையை விரும்புகிறவர். அதற்கு வேண்டிய தந்திரங்களையும் செய்வார். ஆனால் இந்தத் தந்திரமானது இந்த 1952-ல் பலிக்காது. இப்பொழுது ஐக்கிய முன்னணியில் இருக்கும் பல அங்கத்தினர்கள் ராஜாஜியின் நினைவைப் பொய்யாக்கி விட்டார்கள். இந்த ஐக்கிய முன்னணியின் ஒற்றுமையைக் குலைக்க இந்த சபையிலும் வெளியிலும் முயன்று வருகிறார்கள். இதைக்குலைப்பதற்கு ஒரு ஆயிரம் ராஜாஜி அவதாரம் எடுத்தாலும் முடியாது என்பதை அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சமயத்தில் ஒரு நல்லாயைச் சர்க்கார் ஏற்பட வேண்டுமென்றால் இந்த ராஜாஜி தலைமையிலும் இந்த காங்கிரஸ் தலைமையிலும் ஏற்பட முடியாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதனால் ராஜாஜிக்கும்

2nd July 1952]

[Sri M. Kalyanasundaram]

கம்ப்யூனிஸ்டுக்கும் சண்டை இல்லை. ஒரு சண்டையும் கிடையாது. இதை சாதித்துக் காட்ட வேண்டியதில்லை. ஜனங்களுக்கு இருக்கும் குறைகளை தீர்க்க இருக்கிறோமா என்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள திட்டம். ஜனங்களுக்கும் ராஜாஜிக்கும் பல ஆண்டுகளாக தொடர்பு இல்லை. அந்தக் காரணத்தினால் ஜனங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார். அவர் எப்பொழுது மெனண்டு பேட்டன் ஸ்தானத்தில் போய் உட்கார்ந்து விட்டு பெரிய மாளிகையையும் கவர்னர் ஜெனரலின் மாளிகையையும் அனுபவித்துவிட்டு வந்து இப்பொழுது தான், பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இருக்குவந்திருக்கிறார். அதனால் சாதாரண மக்கள் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியாது. மக்கள் என்ன நிலைக்கிறார்கள் என்பதும் அவருக்குத் தெரியாது. அதையும் அவர்புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். இனி ஜனங்களை ஏமாற்ற முடியாது என்பதை அவருக்கு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயம். எதிர்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் ஏதோ குழப்பம் உண்டாக்கக் கூடியவர்கள், தேச பக்தி அற்றவர்கள், என்று ராஜாஜி சொன்னது மட்டும் அல்ல. அதே கருத்துக்களை காலையில் முஸ்லீம் லீக் மெம்பர்கள் வாயிலாகக்கேட்க எனக்கு கொஞ்சம் மன வருத்தம் உண்டாகி இருக்கிறது. விஷயத்தை தெரிந்துகொண்டு உண்மையைப் பற்றி பேசுகிறவர்களைப் பற்றி வருத்தம் இல்லை. உண்மையை அறிந்து கொள்ளாமல் பேசுவதில் தான் வருத்தம் ஏற்படுகிறது. தேச பக்தியும் தெய்வ பக்தியும் இல்லாதவர்கள் பேசுவதில் தான் வருத்தமாயிருக்கிறது. தேச பக்தி தெய்வ பக்தி என்பன ரோம்பவும் அழகான வார்த்தைகள். சபிட்சம், சுதந்திரம், இந்த மாதிரி இருக்கக் கூடிய வார்த்தைகள் வெகு அழகான வார்த்தைகள். அவைகளை யார் யார் எந்த அர்த்தத்தில் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பதைக் குறித்து கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கனம் சி. சுப்ரமணியம் கம்ப்யூனிஸ்டுகளைப்பற்றி உபயோகப்படுத்தப்படக் கூடிய வார்த்தையின் அர்த்தத்தை கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். கம்ப்யூனிஸ்டுகளைப் பற்றி சபையில் ஒரு அர்த்தமும் வெளியில் ஒரு அர்த்தமும் வைத்துப் பேசப்படுகிறது. அப்படி சபையில் ஒரு அர்த்தமும் வெளியில் ஒரு அர்த்தமும் வைத்துப் பேசுவதில் முதல் ஸ்தானம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் நண்பர் ராஜாஜிக்குத்தான் முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும். தலையில் கதர் குல்லாயை போட்டுக்கொண்டும் ரூத் ராட்சத்தைக் கட்டிக் கொண்டும் பட்டை நாமம் சாத்திக் கொண்டும் இருந்து விட்டால் தேச பக்தியும் தெய்வ பக்தியும் வந்து விடாது. உண்மையான தேச பக்தி வேண்டும். தேசத்தின் உண்மை நோக்கத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இவையெல்லாம் ராஜாஜியின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அவருடைய பக்கத்தில் இருக்கிறவர்களைப் பற்றி பார்க்கட்டும். ‘ஐக்கிய முன்னணியின் திட்டத்தை நான் ஏற்றுக் கொண்டாலும் கூட அவர்களுடைய கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டு தங்களுடைய எதிர்ப்பை விடமாட்டார்கள்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். இவை எல்லாம் உண்மைக்குப் புரம்பானது என்பதை பலர் விளக்கி விட்டார்கள். ஆனால் இன்னொரு விஷயத்தை நான் அவருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுதே சனம் ராஜாஜி இந்த மாதிரியான ஒரு conviction இல்லாமல் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. மந்திரி பதவிக்காக கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் மாற்றுவது வெறுக்கத்தக்கது. அவர் திட்டம் கொண்டு வந்து பார்க்கட்டும். ஐக்கிய முன்னணி வைத்துக் கொண்டிருக்கிற திட்டம் பிரபலமாக பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னருக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது ராஜாஜிக்கு கிடைத்திருக்கும். அவருடைய திட்டத்தையும் கொண்டு வரட்டும் எங்களுடைய திட்டத்தையும் பார்க்கட்டும். அவருடைய திட்டம் நடைமுறைக்கு ஒற்றதாக இருக்குமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்றால் அந்தப்பக்கம் அவருடைய ஆசன வரிசையில் இருக்கும் சிலரும் அதற்குப் பின்னால் இருக்கும் ராஜா ஸர் முத்தையா செட்டியாரும், கனம் பி. டி. ராஜன் அவர்களும் எதிர் கட்சியிலிருந்து வராது. ஆனால் ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணி திட்டத்தை அவரால் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [2nd July 1952]

5 p.m. “கனம் ராஜாஜி அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கும் ஆசன வரிசையப் பார்த்தாலே, அவர் ஐக்கி ஜனநாயக முன்னணியின் திட்டத்தை ஒப்புக் கொள்ளுவாரா, ஒப்புக்கொள்ளமாட்டாரா என்பது நன்கு தெரியும். ‘Tell me your friends, I will tell you who you are’, உங்களுடைய நண்பர்களை பற்றிச் சொல்லுங்கள், உங்களுடைய குணத்தை நான் சொல்லுகின்றேன்” என்ற பழமொழி ஒன்றுண்டு. அதேபோல, ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்களையும், கபிலேசுவரம் ஜமீன்தார் அவர்களையும், இன்னும் தங்களுடைய பக்கத்தில் உட்கார வைத்துக்கொண்டு, அதற்குப் பின்னாலேயே ராஜா ஸர் முத்தையா செட்டியார், ஸர் பி. டி. ராஜன், ராமசாமித் தேவர், இவர்களுடையல்லாம் பின்னால் உட்காரவைத்துக்கொண்டு ராஜாஜி இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவார் என்று நாங்கள் எப்படி நம்புவது? அவரால் முடியாது. அவருடைய கம்பெனியைப் பார்த்தாலே இந்த மந்திரி சபையினுடைய தெய்வீகத்தன்மையைப்பற்றி ஓரளவுக்கு புரிந்து கொள்வதற்கு முடியும். இன்னும் ஒரே ஒரு குறை இருக்கிறது. தருமபுரம் பண்டாரசன்னதி அவர்களையும் கவுன்சிலுக்கு நியமனம் செய்து, அவரையும் மந்திரி சபைக்கு கொண்டு வந்துவிட்டால், இந்த மந்திரி சபையினுடைய தெய்வீகத்தன்மை பூர்த்தியாகிவிடுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“தயவு செய்து மன்னிக்கவும். இதிலிருந்து நான் தெய்வீகத்தன்மைக்கு விரோதமானவன் என்று நினைக்க வேண்டாம். நான் தெய்வீகத்தன்மைக்கு விரோதமானவன் அல்ல. ஆனால், முதலில் மனிதத்தன்மை வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றேன். மனிதத் தன்மையைக் காப்பாற்றினால், இந்த உலகத்திலே எல்லோரும் தன்னித தானே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியும். மனிதத் தன்மையைக் காப்பாற்றினால், தெய்வத்தன்மை தன்னித தானே காப்பாற்றிக்கொள்ளும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல.

“நான் என்னுடைய நண்பர்களை மீதி சாகிப் அவர்களுக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தெய்வத்திற்கும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் சண்டை இல்லை. மத விஷயங்களிலே, கவுன் விஷயங்களிலோ தலையிடுவது என்பது கம்யூனிஸ்டுகளின் திட்டமல்ல; ஆகையால், அவர்கள் வீணாக குழப்பிக் கொள்ளவேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“நான் கம்யூனிஸ்டுதான், அதில் சந்தேகமில்லை. இந்த விவாதத்தில், ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணித் திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் நாங்கள் எல்லோரும் இந்தச் சபையில் வேலை செய்கிறோமே தவிர, கம்யூனிஸ்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அல்ல என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதில் வீண் குழப்பம் அடைவதற்கு அவசியமே இல்லை.

“நாங்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் அல்ல என்று சொல்லவில்லை. ஆயிரம் ராஜாஜிகள் வந்து, ஸ்பெஷல் Armed போலீஸ் கொண்டு வந்து, அதற்காக மேலும் 7 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாலும், நாங்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் தான். அதில் சிறிதும் சந்தேகம் கொள்ள வேண்டியதில்லை.

“கம்யூனிஸ்த்திற்கும் மதத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தா சம்பந்தத்தைப்பற்றி புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக நான் ஒரு விளக்கம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மனிதர் வைஷ்ணவ மதத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கிறார்; ஒருவர் சிவனை வழிபடுவராக இருக்கிறார்; ஒருவர் கிருஷ்ணனை பூசிப்பவராக இருக்கிறார்; ஒருவர் அல்லாவைத் தொழுவராக இருக்கிறார்; ஒருவர் ஏசுநாதரைக் கும்பிடுபவராக இருக்கிறார். ஆகையால் மதம் என்பது அவரவருடைய சொந்த விஷயம். அவரவருடைய அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தக்கபடி, தெய்வத்தை வழிபடுவதற்கும் வழி படாமல் இருப்பதற்கும் உரிமை உண்டு. கம்யூனிசம் அதில் குறுக்கிடவில்லை. அதே போல, கம்யூனிஸ்டுகள் உலகத்தில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு உரிமை உண்டு. ராஜாஜிக்கே உண்மை தெரியும். கம்யூனிசத்தால் கடவுள் அழிந்து விடும் என்று உவர் பயப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. ராஜாஜியின் கடவுள் அவ்வளவு பல்குமாளவரா, கம்யூனிசத்தினால் அழிந்து விடுவதற்கு? இதை எல்லாம் ராஜாஜி உண்மையாகவே நம்புகிறாரா? அவரும்

2nd July 1952]

[Sri M. Kalyanasundaram]

உலக விவகாரங்களை விட்டு விடவில்லையே. உலக விவகாரங்களிலிருந்து விரட்டிப் பிடிக்கும் துறவி அல்லவே அவர்; அவருக்கும் உலகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது, பற்றுதல் இருக்கிறது.”

MR. SPEAKER :—“ உங்களுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் கேட்ட 15 நிமிஷ நேரத்தையும் உங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ என்னுடைய உடல் நிலை சரியில்லை. நான் பேசுவதற்கு 20 நிமிஷங்கள் ஆகும். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் பேச அனுமதிக்க இரக்கத்துடன் வேண்டுகிறேன். முடியா தென்று சொன்னால், இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ மற்றவர்கள் 10 நிமிஷங்களில் பேசுவதை, அவர் ஒரு நிமிஷத்திலே பேச முடியும்.”

SRI. M. KALYANASUNDARAM :—“ ஆம், அவ்விதம் செய்ய முடியும். அவ்விதம் செய்ய முடியாத நிலையில் வைத்திருக்கிறது உங்களுக்கு முன்னாலிருந்த சர்க்கார்.

“ ஆகவே, ராஜாஜி அவர்களுக்குக் குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நானும் காங்கிரசில் இருந்தவன்தான். எனக்கு முன்னாலும் பல தோழர்கள் காங்கிரசில் இருந்திருக்கிறார்கள். ராஜாஜி முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது நான் திருச்சி தாலுக்கா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவனை இருந்திருக்கிறேன். இப்பொழுது எதிர்க் கட்சியில் (காங்கிரஸ்) கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் செய்திருக்கக் கூடியதைக் காட்டிலும், திருச்சி ஜில்லா மக்களுக்கு நான் அதிகம் செய்திருக்கிறேன் என்ற சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் வெளிப்படையாகப் பேசுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையால், இந்த சபை முன் கொண்டு வந்திருக்கப்பட்ட நம்பிக்கை தீர்மானத்தை நான் முழு மனதோடு எதிர்க்கின்றேன்.”

JANAB C. AHMED KUTTY :—“ Mr. Speaker Sir, ഈ വിശ്വാസപത്രമെ യത്തെ പിന്തുടങ്ങുന്നതിൽ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. കേരളസാധനങ്ങളുടെ വിനിയോഗം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും സാധനങ്ങളുടെ ആകമാനം സേനാസേവനം സമാധിപ്പിച്ചുള്ള രാജാജി മന്ത്രിസഭയെ ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. നാട്ടിൽ ഉറപ്പുള്ള ജനക്ഷേമത്തിന് സഹായിക്കുന്നതായ ഒരു റവന്യൂ മന്ത്രി വരുത്തുവാൻ ഉള്ള രാജ്യസഭയിലെയും ഭരണപാടവവും ഉള്ള ഒരു മന്ത്രിയാണ് രാജാജി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാധനസേവനങ്ങളുള്ള ഒരു മന്ത്രിസഭ നിലനിൽവാൻ സഹായിക്കേണ്ടത് മുസ്ലിം ലീഗ് പാർട്ടി നീരുമറിയതു് ആ കാരണമൊക്കെയാകുന്നു. നാട്ടിൽ ഉറപ്പുള്ള ഒരു റവന്യൂ മന്ത്രിയെ സമാധാനപരമായ പെരുമാറ്റത്തിൽ സഹായിക്കേണ്ടത് നടപടികളെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു് യു. ഡി. എഫ്. പ്രോഗ്രാമികൾ പലതും സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. അന്യായമായ പോലീസ് മർദ്ദനങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതോഴുകടി നിയമവും സമാധാനവും ഭേദിക്കുന്നവരെ അമർത്താൻ അധികൃതന്മാർ എടുക്കുന്ന ന്യായമായ നടപടികളെ പന്താങ്ങാതെ ഇരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അത്തരം നടപടികൾ എടുക്കാതെ ഭരണാധികാരികളിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്ക് സാധിക്കുകയുമില്ല. ഇപ്പോൾ യു. ഡി. എഫ്. ന്റെ നയകരമായ ശ്രീമാൻ ടി. പ്രകാശം പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന കാലത്തു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്ക് എതിരായി കർശമായ നടപടികൾ അദ്ദേഹം എടുത്തിരുന്ന എന്നുള്ളതു് ഇന്ന് പലതും മറന്നുകയുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക്, വിശേഷിച്ചു് സാധുജനങ്ങൾക്ക് ഏറെയും രക്ഷ നല്കുന്ന മദ്യനിരോധനക്കുടി നിർത്തിക്കയ്യുമെന്നാണ് യു. ഡി. എഫ്. കാർ പറയുന്നതു്. കേരളവിനിയോഗമൂലം റവന്യൂ മന്ത്രിയായ ഒരു പ്രചരണ ആയുധം നമ്മുടെപ്പുറം കൈമാറ്റംകൊണ്ടു് വിനിയോഗങ്ങളായും അവർ എടുക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവർ ആരുടെ നന്മക്കു വേണ്ടിയാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അവർക്കു ജനങ്ങളുടെ രക്ഷയും മേന്മയുമു മേലാണു്, നാട്ടിൽ കഴപ്പും കലാപവുമാണു് വേണ്ടതു്. അത്തരം ഒരു കൂട്ടർ അധികാരത്തിൽ വരണമെന്നു് രാജാജി മന്ത്രിസഭയെ നിലനിൽപ്പുണ്ടു് നാട്ടിന്റെ കേൾമുഖം ഉന്നം

[Janab C. Ahmed Kutty]

[2nd July 1952]

ஷெகாபுதீன் கதவாஸ். ஸுல்காஷாஸ் ஹென்ட் பாக்டீ மெரிஸ்யூஸ் ஷெபிஸ் விஸாஸ் ரெவெளூஷனரி ஹு ப்ரமயஸை பிநாஸ்யாஸ் ஸீக்ஷஸ்யூஸ் உத். ஷாஸ் ப்ரமயஸை ஹத்வயி பிநாஸ்யாஸ்”.

SRI A. GOVINDASAMI NAYAGAR:—“மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதானது ஒரு புதுமையென்று கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். கவர்னர்-ஜெனரலாக இருந்த ஒருவர், பிறகு மத்திய சர்க்காரிலே மந்திரியாகப் பதவியேற்று, அதன் பிறகு சென்னை ராஜ்யத்திலே முதல் மந்திரியாக வந்தது, அதுவும் புதுமைதான். அது மாத்திரமல்ல. எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களை எதிரிகள் என்று பலமுறை கூறிவிட்டு, அவர்களிடமிருந்தே நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கோருவது புதுமையிலும் புதுமை.

“ராஜாஜி தேர்தலிலே நின்று, மக்களுடைய ஆதரவு பெற்றுத்தான் மந்திரி சபையிலே ஸீற்றிருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கோறின காலத்திலே, ராஜாஜி அவர்கள் ‘எனக்கு வயதாகிவிட்டது, ஆகையால் நான் தேர்தலில் நிற்க முடியாது’ என்று கூறினார். உள்ளபடியே அவருக்கு வயதாகி விட்டதா? அவருடைய தோற்றத்திலே, அவருடைய பேச்சிலே, இளமையைக் காண்கிறோம். எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களை எதிரி நெம்பர் 1 என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு ஒரு வயது முதிர்ந்த தாதா இருப்பார்களேயானால், அவருக்கு எந்த அளவுக்குத் துணிச்சல் இருக்கிறது என்றுபார்க்கவேண்டும். எதிரி நெம்பர் 1 என்று சொல்கிறதற்கு ஒரு பலம் பொருந்திய போலீஸ் அதிகார தோரணியில் அகம்பாவத்தில் சொல்லியிருக்கிற பேச்சல்லவா அது? அருப்புக்கோட்டை மக்கள் சபைத் தேர்தலுக்கும் உங்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? தேர்தலில் நின்று ஜெயித்த வருவதற்கு வயதாய் விட்டது என்று சொல்லிக்கொள்பவர், அருப்புக்கோட்டைக்குப் போவானேன்? யார் ஜெயித்தால் என்ன? யார் தோற்றால் என்ன? அருப்புக்கோட்டைத் தேர்தலை அடிப்படையாக வைத்து, அங்கு காங்கிரஸ் தோற்றால் அது என்ன தோல்வியென்று கருதுவானேன்? அந்தத் தேர்தலைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது எனக்கு ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. சுபாஷ் சந்திரபோஸ் தேர்தலிலே ஜெயித்த காலத்தில், காந்தியடிகள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “பட்டாபி சீதா ராமய்யா அவர்கள் தோல்வி என்ன தோல்வி” என்று. இப்பொழுது அருப்புக்கோட்டையில் அதே சுபாஷ் சந்திரபோஸ் அவர்களுடைய கட்சியினர் ஜெயித்த விட்டார் என்பதற்காக, காந்தியின் சீடர் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள், ‘காங்கிரஸின் தோல்வி, என்னுடைய தோல்வி’ என்கின்றார். ஏன் அவ்விதம் சொல்லியிருக்கிறார் என்று கேட்கின்றேன். அங்கு போகவேண்டிய அவசியம் என்ன? வயதான காலத்தில் ராஜாஜி ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்பும், வேலையும் அதிகம். இவ்வளவு நெருக்கடியான காலத்தில் அருப்புக்கோட்டைக்குப் போவானேன்? அருப்புக்கோட்டையின் நிலை உங்களுக்குத் தெரியாதா? கடந்த தேர்தலிலே நீங்கள் பார்த்திருந்தால் அருப்புக்கோட்டைக்குப் போகவேண்டிய அவசியமில்லையே.

“அருப்புக்கோட்டை முடிவை சவாலாக வைத்தார் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள். அது தோற்றதும் இங்கு நம்பிக்கைத் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார். சட்டசபை என்ன ஹைக்கோர்ட்டா அப்பீல் செய்வதற்கு என்று ராஜாஜியைக் கேட்கிறேன்.

“இன்றைய தினம் மந்திரி சபை மீது நம்பிக்கையில்லையென்பதைச் சொல்லித் தெரிந்து கொள்வானேன்? அருப்புக்கோட்டை, கோயமுத்தூர் தேர்தல் பிரசாரத்திற்குப் போவதற்காகப் படிச்செலவு வாங்கினாரா இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். படிச்செலவு வாங்கினாரென்று சொன்னால், ஒரு கட்சிப் பிரசாரத்திற்கு ஒரு மந்திரி சபை இருக்கிறதா? என்பதை ராஜாஜி சிந்திக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நானும் ஒரு காங்கிரஸ்காரனாகத்தான் இருந்தேன். ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு உதவாது என்று திருப்பரங்குன்றத்தில்

2nd July 1952]

[Sri A. Govindasami Nayagar]

நிறைவேற்றப்பட்டத் தீர்மானத்தை மறந்து விட்டாரா? ராஜாஜிக்கு கொடும்பாவி கட்டி சடலூரில் இழுக்க வேண்டுமென்று சொன்னவர்களை உயிருடன் கட்டி இழுப்போம் என்று சொன்னவர்கள்தான் நாங்கள். அப்படி இருக்கின்றபோது, அவர் மறுபடியும் இந்த மாகாணத்தின் தலைவராக வந்தது சரியா என்பதை சிந்திக்கவேண்டும். காங்கிரசில் எங்களுடைய உரிமை பறிபோனதால்தான் உழைப்பாளி கட்சி உருவாகியது.

“எங்கள் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள வன்னியர்களை காங்கிரஸ் அல் ஸூயம் செய்தது. அதனால்தான் மொத்தமுள்ள 19 இடங்களிலே 14 இடங் களில் எங்களால் வெயிக்க முடிந்தது. நாங்கள் மட்டும் அல்ல. தென்னாற் காடு ஜில்லாவில் இருக்கிற அத்தனை சமூகத்தாரும் உங்களுக்குத் தீர்ப்புக் கூறிவிட்டார்கள். அருப்புக்கோட்டையில் நீங்கள் தோற்றுவிட்டீர்கள். அந்த இடத்திலே தோற்றுப்போய் விட்டு இன்று எங்கள் பக்கம் வந்து நம்பிக்கை இருக்கிறதா சொல்லுங்கள் என்று கேட்டீர்களேயானால் அது எங்களை மிகவும் சேலி செய்வதுபோலவும், கிண்டல் செய்வதுபோலவும்தான் இருக்கிறது. மக்கள் கடந்த தேர்தலில் உங்களோடு நம்பிக்கை கிடையாது என்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கும்போது இன்று நாங்கள் உங்களிடம் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று தெரிவித்தோமேயானால் எங்களை சும்மாவிடமாட்டார்கள்.

5-15
p.m.

“கனம் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் சமீபத்தில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது எதிர் தரப்பிலிருக்கிற எங்களை நெறிஞ்ச முன்னாக்கு சமமாக குறிப்பிட்டு பேசியிருக்கிறார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் நல்ல கண்கொண்டு பார்த்தால் இப்படிச்சொல்வார்களா? என்று அவர்களைக் கேட்கிறேன்? நெறிஞ்ச முன் எப்போது காலில் குத்தும்? அருண்மீது கண்முடித்தமைமாக காலே வைத்து நடந்தால்தான் அது குத்துமே தவிர அதுவாக காலில் வந்து ஒரு நாளும் குத்தாது. நடந்து செல்பவர்கள் காலே சரியான பாதையில் பார்த்து வைத்துச் சென்றால் நெறிஞ்ச முன்னாது துன்பம் இல்லாமல் செல்ல முடியும். அதேபோல கனம் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்களும் சரியான பாதையில் ஜனநாயகப் பாதையில், மக்கள் கேட்கத்திற்கு குந்தகம் விளைவிக்காமல் நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்வாரேயானால் நாங்கள் ஏன் நெறிஞ்ச முள்ளாக இருக்கிறோமென்று அவர்களைக் கேட்கிறேன்? ஆகவே, மக்களுக்கு நன்மை பயக்க எது செய்தாலும் ராஜாஜி அவர்களை நாங்கள் ஆதரிப்போமே தவிர எடுத்ததெற்கெல்லாம் அவர்களை எதிர்க்க வேண்டுமென்ற கொள்கை உடையவர்கள் நாங்கள் அல்ல என்பதை அவருக்கு ஞாபகமுட விரும்புகிறேன். இதற்கு உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். கடந்த கூட்டத்திலே இலங்கையில் இருக்கிற இந்திய மக்களுக்கு சரியான பிரஜா உரிமை கொடுக் கப்பட வேண்டுமென்ற திருத்த தீர்மானத்தை எங்கள் தரப்பிலிருக்கிற திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் கொண்டு வந்தபோது எங்கள் தரப்பிலிருக்கிற அத்தனை பேரும் “no, no” என்று கத்தி அதைத் தோற்கடித்தார்கள். ஆனால் அதே தீர்மானத்தை கனம் நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இரண்டு நாள் கழித்துக்கொண்டு வந்தபோது நாங்கள் ஏகமனதாக அதை ஆதரித்தோமா? இல்லையா? சொல்லுங்களேன்? எதை எந்த தாலும் எதிர்ப்போது எங்கள் கொள்கையென்றால் அதை ஆதரித்திருப்போமா என்பதை ஆளவந்தார்கள் சிந்தித்துப்பார்க்கட்டும். நல்ல கொள்கைகளை ஆதரித்து மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற ஒரே கொள்கையோடு இயங்குகிற எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் குழப்பத்தை உண்டுபண்ண முயற்சிக்கிறார்களா? அராஜகத்தை உண்டுபண்ண முயற்சிக்கிறார்களா? இம்மாதிரி சொல்வதற்கு வெட்கமாக இல்லையா? அராஜகத்தையும் குழப் பத்தையும் உண்டு பண்ணுவது யார் என்பதற்கு ஓர் உதாரணம் சொல்லு கிறேன். இதை முஸ்லிம் நண்பர்களும் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நெல்லிக்குப்பத்திலே ஒரு முஸ்லிம் தொழிலாளி மசீத் என்பவர் இரவு வீடு வந்து கொண்டிருக்கும்போது உன்னார் பிரபல காங்கிரஸ் காரர் மசீன் கண்ணன் அவரை கத்தியால் குத்திக் கொன்றுவிட்டு கத்தியோடு போலீஸ் ஸ்டேஷன் சென்று அவரை நான்தான் குத்தினேன் என்று வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறான். (Shame shame) அந்த வாக்கு மூலம் இன்னும் இருக்கிறது. எதற்காக குத்தினான்? மசீத் உழைப்பாளி கட்சியை சேர்ந்தவன் என்ற ஒரே காரணத்தால்தான் குத்தியிருக்கிறான். இருந்தாலும் அவனுக்கு என்ன தண்டனை இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார்

[Sri A. Govindasami Nayagar]

[2nd July 1952]

கொடுத்திருக்கிறது? அங்கே இருக்கிற மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒரு ஐயர். அவருக்கு ராஜாஜி மந்திரி சபையிடம் அளவற்ற மதிப்பு உண்டு. அதன் காரணமாக அவர் அந்த கேஸை தள்ளுபடி செய்து விட்டார். எதைச் சொல்லி தள்ளுபடி செய்தார். அந்தக் காங்கிரஸ்காரன் மகன் தற்காப்புக்காக வேண்டியே அவ்வாறு அவனைக் கொன்றார் என்று தீர்ப்பு எழுதிவைத்திருக்கிறார். இதுதான் ராம ராஜ்ய சர்க்காரா? நான் கனம் ராஜாஜி அவர்களைக் கேட்கிறேன். இதுதான் அவறிம்சா தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட காங்கிரஸ் சர்க்காரா? நான் ராஜாஜிபைக் கேட்கிறேன்? அவ்வாறு முஸ்லிம் தொழிலாளியைக் கொன்ற காங்கிரஸ்காரனைத் தண்டிக்க என்ன நடவடிக்கை இதுவரையில் எடுத்திருக்கிறீர்கள்? சொல்லுங்கள் பார்ப்போம். ஐந்து ஏக்கர் வரங்கிய தியாகி மகன்களை என்ன நடவடிக்கை இன்மேலாவது எடுக்கப்போகிறீர்கள்? அதனால்தான் மக்கள் காங்கிரஸ்காரர்களின் அதிகாரத் திமிர் குலைப்பெண்ணுமென்பதாகத் தீர்ப்புக் கொடுத்து விட்டார்கள். மக்களுக்கு உங்களுடம் நம்பிக்கையில்லை. எங்களுக்கும் உங்களிடமிருந் பிக்கை இல்லை. அருப்புசேட்டையில் மக்கள் கொடுத்த தீர்ப்பு சரியான தீர்ப்பு என்பதை நான் சொல்லுகிறேன். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு சரியான நன்மையை இந்த ராஜாஜி சர்க்கார் செய்துவிடும் என்று யாரும் நம்பவேண்டாம். ராஜாஜி சர்க்கார் நிச்சயமாக பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையையும் செய்யாது என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கு வேண்டுமானாலும் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லமுடியும். சமீபத்தில் நடந்த சலவைத் தொழிலாளிகள் மகாநாட்டில் ராஜாஜி பேசிய பேச்சை எடுத்துப்பாருங்கள். சலவைத் தொழிலாளர்கள் கேட்டதென்ன? 'நாங்கள் மிகவும் பிற்போக்கு இனத்தவர்கள். எங்களுக்கு கல்விச் சலுகை அளிக்கவேண்டும். எங்கள் சமூகத்தார் முன்னுக்கு வரக்கூடிய எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டும்.' என்றெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டதற்கு ராஜாஜி அவர்கள் கூறிய பதிலைக் கவனிப்புகள். 'நீங்கள் படித்துச் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஒன்றும் இல்லை. நீங்கள் உங்கள் பரம்பரைத் தொழிலை விட்டுவிடக்கூடாது. அதையே இன்னும் செவ்வையாகச் செய்யக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.' என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார். பிற்பட்ட சமூகத்தாருக்கு இவர் அளிக்கும் புத்தமதி இதுதானா? படிக்க வசதி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். படிப்பு எதற்கு? பரம்பரைத் தொழிலைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்பதுதானா பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ராஜாஜி செய்கிற நன்மை? அவர்களிடத்தில் மக்கள் எதிர்பார்க்கும் உபதேசம். தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டால் பஜகோவிலிந்தம் போடவேண்டுமா? அதனால்தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ராஜாஜி அவர்களிடம் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டது என்று. மழையில்லையே, தண்ணீர் இல்லையே என்று மக்கள் கேட்டபோது ஆண்டவனை வழி படுங்கள் மழை பெய்யும் என்று உபதேசித்தார். இயற்கையின் விளைவாக மழை வந்தது என்றால் மஹா வந்தார் ஜெபித்தார் மழை கொட்டோ கொட்டு கொட்டிற்று, என்று 'கல்வி' பத்திரிகையோன்றவைகள் ஓய்மிட்டன. அது உண்மையானால் மஹானுக்காக மழை வந்தது என்றால் அந்த மழை வினாவு என் ஐயர் சுவர் இடிந்து மக்கள் நெசுங்கி சாகவேண்டும்? கல்லூரியிலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கும் மாணவன் தலைமில் மரம் விழுந்து சாவானேன்? இயற்கையின் விளைவு என்று சொன்னால் மழை பெய்ததும் இயற்கையின் விளைவு என பகுத்தறிவு ஒப்புக்கொள்ளும். நாங்கள் மதமற்றவர்கள் என்பதாக முஸ்லிம் லீக் மெம்பர் ஒருவர் கூறுகிறார். அவரைக் கேட்கிறேன் மதம் தானே மகாத்மா காந்தியைக் கொன்றது? நவகாளி சம்பவத்தை அதற்குள் அவர் மறந்து விட்டாரா? எங்களுக்கு மதத்தின்மீது நம்பிக்கையில்லையென்று வைத்துக்கொண்டாலும் மதத்தின்மீது நம்பிக்கையுள்ள எல்லா மந்திரிமார்களின் நெற்றியையும் பாருங்கள். கனம் பழனிசாமிக் கவுண்டரைத் தவிர மற்ற எவர் நெற்றியில் மதச் சின்னம் இருக்கிறது? மத நம்பிக்கையற்ற கம்யூனிஸ்ட்டோடு நாங்கள் சேர்ந்து இருக்கிறோம் என்பது வாஸ்தவமாக இருக்கலாம். ஆனால் மத நம்பிக்கையுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த அக்கிரடங்கள் என்னென்ன? காங்கிரஸின் கொள்கையை விட்டு அவர்கள் நடக்கவில்லையென்றால் எங்கள் ஜில்லாவில் அவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் வெற்றி பெற்றிருக்கலாமே? என் வெற்றிபெற்றவில்லை? எங்கள் ஜில்லாவில் உழைப்பாளி கட்சியும்

2nd July 1952] [Sri A. Govindasami Nayagar]

சுயேச்சை வாதிடும் காங்கிரசை எதிர்த்து நின்றே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் எங்களுடன் ஒத்துழைத்தார்கள் என்பது வாஸ்தவம் தான்.

“N.G.O. க்களுக்கு பெரிய நன்மை செய்துவிட்டதாக கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லுகிறார்களே? என்ன நன்மை செய்து விட்டார்கள். ரொம்பப் பேர்கள் விவாஹகம் ஆகாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். சிலருக்கு குழந்தைகள் கிடையாது, சிலருக்கோ III Form-க்குமேல் படிக்கும் குழந்தைகள் தான் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு தாய், தகப்பன், சகோதரி எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சுற்றத்தார் குழந்தைகளுக்குச் சலுகை கிடையாது. உண்மையில் N.G.O. க்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றால் மத்திய சர்க்காரைப்போல சம்பளமும் அலுவன்ஸ்சும் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். எங்கள் சமூகத்தினருக்கு ஏற்கெனவே பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் என்ற ரீதியில் கல்விச் சலுகை இருந்து வருகிறது. அந்நூல் இந்தப் புதிய திட்டத்தினால் உண்மையில் நன்மை அடையப்போகிறவர்கள் ஒரே சார ராசிய பிராமணர்களே தான் மிகவும் இருப்பார்கள் என்பதை நான் சொல்லத் தயங்கப்போவதில்லை. கனம் ராஜாஜியார்? பிராமணர்தானே தன் குலத்திற்கு நன்மை செய்யத்தான் அவர் சூழ்ச்சி செய்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ராஜாஜி ஷூட்சிக்கு வரும் தருவாயில் தன்னை காக் காய்க்கு ஒப்பாக கூறினார். காக்காய் தன் இனத்தையே கூப்பிட்டு சாப்பிடும். நாயை நரியையும் கூப்பிட்டு சாப்பிடுவது. உதாரணமாக ஏற்கெனவே, ரிடயராஜி 13 வருஷ காலமாக பிராமண சங்கத்திற்கு தலைவராக தொண்டாற்றிக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண ஐயரை, சென்னை சட்டசபை காரிய தரிசியாக நியமித்திருப்பது ஒன்றே போதாதா? ஏன் அவரை நியமித்திருக்கிறார்கள்? உங்கள் வகுப்பாரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தினாலா என்று எங்கள் தரப்பிலிருந்து கேள்வி கேட்டால் அவர் ஐயர், நான் ஐயங்கார், அவர் எப்படி என் வகுப்பாராக முடியும் என்று பதிலளிக்கிறார். எங்களுக்குத் தெரியும் ராஜாஜியின் பேச்சுத்திறன். ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் ஐயங்காராகவே இருந்திருந்தாலும், அப்போதும் கூட ராஜாஜி அவர்கள் நிச்சயமாக அவர் வடகலை, நான் தென்கலை, நான் அவருக்கு உதவி செய்யவாவது, என்று பதிலளிப்பார். ராஜாஜி அவர்களைப்போல் ஒரு திறமை வாய்ந்த சாணக்கியர் யாரும் இல்லையென்பதையும், ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு வேறு ஒன்றைச் சொன்னேன் என வியாக்கியானம் செய்வதில் அவருக்கு சமன் அவரே என்பதும் எங்களுக்குத் நன்றாகத் தெரியும். உதாரணமாகப்பாருங்கள். ஆந்திராவில் மக்களை கழுதைகள் என்று சொல்லி விட்டு இன்று அதைப்பற்றி கேள்வி கேட்கும்போது அவர்கள் கழுதைகளும் இல்லை, நான் கழுதை ஒடுபவனும் இல்லை. அது உதாரணத்திற்காகச் சொல்லப்பட்டது என்று சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

“எங்கள் விக்ரவாண்டி தொகுதியில் கிணறுக்குள் கிணறு தோண்டி தண்ணீர் இன்றி விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது விவசாய வரியை இன்னும் அதிகப்படுத்தப்போவது சரியா? எங்கள் தொகுதி மக்கள் அதை ஆதரிப்பார்களா? இம்மாதிரி இன்னமும் மக்களுக்குத் தீமையி செய்ய முயற்சி செய்யும் இந்த மந்திரி சபை இந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபை ராஜாஜியைத் தலைவராகக் கொண்ட மந்திரி சபை போகத் தான் வேண்டும். இதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த தீர்மானத்திற்கு எதிர்த்தே ஒட்டுப்போடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்”

* SRI LAKSHMINARAYANA REDDI :—“ Mr. Speaker, Sir. I come from Penukonda constituency in Andhra area. I am forced to speak in English here because many of my hon. friends do not understand Telugu. Many hon. Members have stated what motivated the Ministry to sponsor this Motion before this House. I shall not go into those details now. The issue before me is, whether I should vote for this Motion or reject it. I reject the Motion and I oppose the Motion also. Why? Not only because my constituency voted against the Congress Party but for other reasons also.

[Sri Lakshminarayana Reddi] [2nd July 1952]

I differ fundamentally from the Congress policy. I was in Congress till 1949. I thought the Congress struggle was against the imperialists. I was one with them in the struggle against the imperialists. But the Congress after getting independence has slowly got into the imperialist camp. That is why I got out of the Congress after 1949. To-day Rajaji has come to power not by election but by nomination by the Governor. He is now asking for a Vote of Confidence in his Ministry from this House. At many meetings he has stated many things. He said that he was wanted by the people of this State to administer this State. The people certainly did not want him to come to power. But his friends who lost power and who were defeated at the polls wanted him to come to power. His friends who wanted to retain power wanted to retain power through Rajaji. It is not the people that wanted Rajaji to come to power. Mr. Sanjeeva Reddi was defeated in the elections. Again Mr. Kala Venkata Rao was defeated at the polls. Not only those two people but other Congressmen also wanted to keep the Congress in power in this State. They thought that without Rajaji they could not come into power. They were afraid of the United Democratic Front. They were bent upon bringing in Rajaji from his Ashram. So, I say that Rajaji is not wanted by the people, but he is wanted only by the Congress, which was defeated at the polls. He is not the Chief Minister by election but by nomination. Mr. Rajagopalachari may claim that he has been in office only for two months. But when Mr. Gopala Reddi was the Finance Minister, he did so many things, and for all that Mr. Rajagopalachari also is responsible. He cannot escape responsibility saying that his regime is only two months old. He is responsible for what was done by the Congress Ministry previously. Let us see what was done by the Congress Ministries previously. The Congress as soon as it got power from the Britishers betrayed the working classes, the kisans and the middle classes. The Congress, backed by the capitalists and the zamindars betrayed the working classes. What was the programme given by the Congress a few years back? They said so many things to the public. They promised so many reforms to the people and guaranteed better standards of living. They said that after independence was achieved, many projects would be executed in our country as in other countries. But nothing was done, in the past five years. Instead of progression, their policy was one of regression. They adopted a repressive policy towards the people. Atrocities were committed by the police on the people. People were shot dead in the name of law and order. It is not the people who violated law and order. But it is the Ministry and the police who violated law and order. Innocent people were shot down not because they opposed the Government, but because they defended the working classes and the poor people. Innocent women were raped because they took to politics. The Government wanted to frighten the people by all these means. The Congress Government have not made a correct approach in all the matters. Civil liberties have been curtailed for the last five years. I have seen with my own eyes in Anantapur, how civil liberties have been curtailed. When I went to the Bombay Convention as a delegate, and returned, the police people came and asked, 'Why

2nd July 1952] [Sri Lakshminarayana Reddi]

did you go there?' There the people signed some declarations and forms were sent to taluk committees. The police questioned, 'Who are the people that signed the declarations?' These things happened not only in Anantapur district, but all over Andhra, and in the Bombay Convention also civil liberties were curtailed. We, however, represented the matters to our leaders. In this way civil liberties were curtailed in Rayalaseema and Andhra. Still the Congress Government say that they are the People's Government while doing such things.

"Now, civil liberties were curtailed not only with the help of the police but also in another way. People who were working against blackmarketing were arrested and detained in jails. In Penukonda, Sri N. K. Dasappa of the District Communist Party was taken as a detenu. But he was not given proper medical aid there. Even though the doctors advised that he should not be kept in jail, he was released only at the last moment. So, he died some time after his release. This is how public workers are treated by the Congress Government. Sir, after that man died, his family is now dying for want of food. Not only that. The Police in another village abused the women. Representations were made, but they have been suppressed by the threat of the police. These police atrocities are continuing in Penukonda taluk.

"It is not only in my taluk where the Government have done all these things. Even in the last elections, they curtailed civil liberties. Many of the voters could not go to the polling booths to cast their votes. The voters were threatened by saying, 'If you vote against the Congress, you will be booked and brought into some trouble.'

"Another important thing that happened in my district is this. One Sri Nagi Reddi who is the Leader of the Communist Party here was behind the bars at the time of the elections. He could not file his nomination. So, his nomination paper had to be brought in a car from Anantapur to Cuddalore. If it had been late by an hour or a day, he would not have been here as the Leader of the Communist Party. The elections were held in these circumstances in the Anantapur district. If Sri Nagi Reddi had been outside the jail, the party could have claimed some more seats in Anantapur district. But to-day the Hon. Sri C. Rajagopalachari goes to Anantapur and tells the people, 'You have elected Sri Nagi Reddi to create some troubles.' Sir, Sri Nagi Reddi was elected not to create troubles but to help and serve the people. If only the Hon. Sri C. Rajagopalachari had come to the villages, he could have seen the enthusiasm of the people with his own eyes.

"Then, Sir, the policies enunciated by the Congress Party have not been fulfilled. It says that five years' time is not sufficient to fulfil all the policies. But what about the other progressive countries like China? How many hospitals have been constructed there? How many people are to-day in a better position there? Let us compare our State with one of the States of China. Where are we and where are they? We are still going back. Some people in my taluk say that after the Congress came to power, they have

[Sri Lakshminarayana Reddi] [2nd July 1952]

been brought to the worst position. The Congress Party have no great achievements to their credit. If they had endeavoured to do something, they would have done it. But it was not the case.

"Now, I come to the issue of Community Projects. Here there is some conspiracy behind the American aid. The Americans will not step in unless there is something profitable for them. Let us look at Korea and Indo-China. We can clearly see their policy there. What is the Marshal Plan? Is it to help other countries? They have chosen to come to India because they do not want the same thing to happen here as in China. On the question of American help, the Hon. Minister may say that it is not our concern. But, we, as legislators, have to be careful in this matter.

"The most important question connected with my district is that of famine. People have represented matters from the Revenue Inspector to the Hon. Minister. Still some thousands of families are starving and no work is given to them. Work is created for only a few. Thousands of people in the villages are driven to the worst position and they are starving to-day. They are not given any loans. In spite of these, the Hon. Sri Rajagopalachari says that after his coming, the famine problem has been tackled well. My opinion is, he has not made a correct approach to solve that problem."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up. Now the hon. Member Sri Rajachidambaram will speak."

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—"Mr. Speaker, Sir, for the past two days this House has been discussing the Motion moved by the Hon. the Leader of the House asking the House to express its confidence in the Ministry headed by Rajaji. The Resolution, on the face of it, looks very simple. But what the necessity for this Resolution at this juncture is and whether there is any ulterior motive behind it have not been explained either by the Mover of the Resolution or by the Hon. the Chief Minister who made a statement before the Resolution was moved. The Hon. the Chief Minister asked the House to say whether it has got confidence in the Ministry headed by him. I would like to ask him and his colleagues, whether they have got confidence in this House and through this House in the electorate which elected this House. If they say 'yes', I want to put them to the test. If they say 'no', I have no quarrel with them. If they do not have confidence in this House and the electorate, which elected this House, I wonder how they can expect this House to have confidence in them. I can prove very well that the Ministry has no confidence at all in this House, especially when a very important matter like the food policy which has been hanging on the country for the past so many years, and which has been the subject of criticism for and against by all political parties has been decided overnight by the Hon. the Chief Minister and his Colleagues even without taking the House into confidence. What was the necessity and what was the urgency for it, have not been explained to us. The Government knew, that the House was to meet at the end of last month and they could have waited and consulted this House.

2nd July 1952] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

The very fact that they never wanted to wait and consult this House shows that they do not have any confidence in this House. Not only that. As I already said, the electorate which elected this House in the recent elections has proved beyond any doubt that it has absolutely no confidence in the Congress Party which has been ruling the State for the past so many years. I do not think there will be any dispute over it. The hon. Ministers know that more than 12 million voters voted against them, whereas not even half that number voted for them. They are not going to dispute that point. But still, to-day, they have flouted the verdict of the electorate, and in spite of the adverse vote of the electorate, the Congress Party is still in power. So, I maintain that the Ministry has no confidence in this House and the electorate which elected this House, and as such it has no right to expect any confidence from this House.

“ Further, as I said, the Resolution is worded in very simple language and, on the face of it, ordinarily nobody would suspect anything. However, for the past two months not only myself but also many like myself have been wondering whether the Congress Party has come to power again or whether Rajaji has formed a Ministry of his own. Rajaji will excuse me when I say that when I look at the Ministry from the front, it looks like the Chettiar's horse and that when I look at it from behind, it looks like the Rowther's horse. Rajaji says, ‘ Have confidence in me, believe in me, and vote for me.’ His Colleagues say, ‘ The Congress has come into power. You know what the Congress has been doing all along and so vote for the Congress.’ Now, are we to believe and trust Rajaji or his Colleagues? As I said, we are at a loss to know whether there is Rajaji Ministry in this State or a Congress Ministry. The Congress Ministry has already been voted down. The public have said that they have absolutely no confidence in the Congress Party and now Rajaji says, ‘ I have come to power, have faith in me, believe in me, and vote for me.’ People believed that after Rajaji had come back to power, there would certainly be some miracle, there would be a toning up of administration and they would get something good after a bad administration of the past so many years. But I must confess to a sense of great disappointment, especially after having seen the budget, the big volumes of the Budget presented to the House a few days ago. A perusal of the Budget only shows that an ordinary upper division clerk in the Secretariat could have prepared this Budget. From one page to another up to the last, I went through it. But I do not find any of Rajaji's touch at all in it. So, even people like me who really strongly hoped that because Rajaji is there, even though he may belong to the Congress Party, something good may happen, are very much disappointed, especially after the big volumes of the Budget have been perused. The country has already shown its reactions to the taxation proposals and the absolute absence of any ameliorative proposals in the Budget for the coming year. In these circumstances, how the Ministry can expect any vote of confidence from this House is a matter not known to me.

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [2nd July 1952]

"No doubt Rajaji is an intellectual giant. It is not for me to say that; everybody will accept that. Naturally any Madrasian can be proud of Rajaji and I take special pride that Rajaji is our Chief Minister. But as I have already said, if we do not have any of Rajaji's touch in the Madras Government's activities, what is the use of having Rajaji as our Chief Minister?"

"All these things will go to show that we are supporting a wrong cause by voting for this Ministry. Rajaji is a clever man, and as some of my hon. Friends have already said, because the 152 members of the Congress Party could not agree among themselves about their Leader, they thought that Rajaji would save the situation, and so they requested him to take up the leadership of the Party. No doubt Rajaji is such a clever rider that he can ride even without a horse. But in this State Rajaji has chosen to ride a dead horse, a horse which has been voted down by the millions of the electorate. Can he do it successfully? Will it not be more or less a burden to carry the Congress Colleagues with him? So, I would personally appeal to Rajaji not to waste his energy and talents on this thankless job but rather to go back to his well-earned rest and confine himself to giving his advice to the Madras State and Madras politicians to whichever party they may belong, because his advice will really be wanted in times of need."

5-45
P.m.

* SRI V. SRI KRISHNA :—"Mr. Speaker, Sir before I come to the Motion on the agenda, I want to bring to the notice of the House an unhappy incident that took place to-day. When a Friend on this side was expressing his feelings about the atrocities committed by the Police Officers in Andhra Desa, some Members on the Treasury Benches were laughing and grinning. This shows how the Members on the Government benches are taking note of the facts given by the Members here. We know that while Rome was burning Nero was fiddling."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member should not use such expressions."

* SRI V. SRI KRISHNA :—"I want to tell the hon. Members on the Treasury Benches that the future will see that the flames of Rome will sweep the Neros of modern days. Here, some other things are also brought in. A Member on the opposite side who belongs to the Muslim League, Mr. Seethi Sahib, banking on the prejudice of some people, said that the Communists are against all religion. He wants to build his argument upon that prejudice. I want to tell him one thing. "Patriotism is the last refuge of a scoundrel," so says an eminent author. Nowadays, devils are quoting Scriptures very often. I know people who own some 200 elephants will bring in God to attack the Communists here who want to represent the interests of the people on the floor of the House. That is what is happening. When that hon. Member was expressing his opinion, I thought that he was playing the role of a Don-Quixote tilting against a windmill. We are here and we have given a clear programme. The Democratic Front has put forward

2nd July 1952]

[Sri V. Sri Krishna]

its own specific programme in black and white and it is for him to go through that programme and see whether it is a workable programme or not and whether it is a programme in the interests of the people, a programme that will advance the conditions of the millions of our countrymen or not. It is for him to go through that programme and understand things for himself. I appeal to him not to let prejudices dominate his sense of understanding. I want him to go through our programme and understand it. If there is anything to be corrected, let him advise us to correct it. I want him to find out whether that programme is calculated to ameliorate the conditions of the people, and if he is satisfied with our programme, let him support us. If there is anything which is not correct, let him advise us to change our programme.

Now, coming to the Motion moved by the Hon. Leader of the House, he gave some reasons in his speech and the Hon. the Chief Minister has also given certain reasons. The other day, the Chief Minister said that his mind was disturbed because of the reverses he met with at Aruppukkottai. On that score, why should he disturb this House from its programme which has already been notified? He was kicked at the Aruppukkottai elections and in turn he wanted to kick up the Treasury Benches and that is why he has now come before the House with an appeal to vote for the Motion of Confidence in the Ministry. I think it is a criminal waste of time and energy to discuss this Motion of Confidence, especially when we have to discuss the merits and demerits of the Budget in a short time. This programme has been disturbed. He has now taken the chance to gird up his loins and declare a war on the Communists. First of all, I think there is a hidden purpose behind this Motion. The results of the Aruppukkottai and Kakinada by-elections have baffled the Treasury Benches and created some frustration and anger in the Government camp. The procedure in the administration has also baffled the members who sit behind him. So he wants to get the confidence of the House. As his mind was disturbed by the results of the Aruppukkottai elections, he wants to disturb this House. Personally, I do not think that is the reason for bringing this Motion. In the last Assembly Session, he said that the reason for the victory of the Communist candidates in the election was the division in the ranks of Congressmen. He said that he would see that the Opposition Benches are made vacant if the Congressmen get united in this State. The result of the Kakinada by-election settled the issue and his statement thereon only indicates lack of farsightedness on his part. He went to the extent of saying that he would take the result of the election at Aruppukkottai as an issue of confidence or no confidence in his Ministry. This has also been settled by the people of Aruppukkottai. If he claims to be the disciple of Gandhiji and if he has belief in his tenets of truth and non-violence, he must immediately resign from the post and quit the office. He thinks the cause of the defeat lies in the division in the ranks of the Congress. I feel that the cause lies deeper. The real cause is the misrule of the Congress. The rule or misrule, whatever we may call it, of the Congress for the last five years, is a story of misery for the people.

[Sri V. Sri Krishna]

[2nd July 1952]

That misrule has been the cause of the failure of the Congress in the last general elections. Instead of learning these lessons from the elections, he has lost his vision. In his vision, the facts were standing on their head, but the elections have put them on their feet. According to him, two and two never makes four, but it will make something else other than four. He has now brought this Confidence Motion. We know that there is some other reason. The reason can be traced from his own speech. He mentioned in his speech the other day that he could not impress the investing world unless he got a firm confidence vote on the Motion moved by the Leader of the House. By 'investing world' does he mean aid from America? Is American money playing behind all these things? He thinks that it will pay him to preach anti-communism. The howl of anti-communism began in this State and spread over to other places as well. Some of the leading statesmen of the other States have also followed our Chief Minister. We are convinced that such a uniformity in policy is neither an accident nor the result of mere prejudices but is only the political counterpart of American aid. In certain quarters, it has become nowadays a paying proposition to slander communism. Probably, they expect that by slandering communism in this fashion, they will be in a position to get the necessary aid from America. So, our rulers here want to approach America with folded arms, with beggars' bowls, and with anti-communist venom in their mouths. That is what they have been doing and will do hereafter also. Rajaji wants to feed the cows and ride over the donkeys. By donkeys, he means the poor common people and by cows he means the rich. He wants to feed the rich and ride over the people. Perhaps, his dark glasses have made him think that the people are donkeys. I wish to tell him that the people are not donkeys, but are horses and they will take care of themselves."

* SRI M. PALANIANDI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் தீர்மானம், தற்பொழுது கொண்டு வர வேண்டுமா, என்பதை என்னைப் போன்றவர்கள் நினைக்கும் பொழுது இதை கொண்டு வரவேண்டிய தவசியில்லை என்று தான் நினைக்கவேண்டிய தாயிருக்கிறது. கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இங்கு முதன் மந்திரி ஸ்தானத்தை ஏற்றதை என்னைப் போன்றவர்களெல்லாம் அதாவது முன்பு காங்கிரஸ் விரோத இப்பொழுது காங்கிரஸிற்கு எதிர்ப்புக்கத்தில் வீற்றிருக்கும் நேரத்தில் கனம் ராஜாஜி இனி நல்லதொரு சட்டங்களை, மக்களுக்கான திட்டங்களை கொண்டு வந்து சட்ட சபை முன் வைப்பார் என்று நினைத்ததிற்கு மாறாக வெறும் நம்பிக்கை தீர்மானத்தை மட்டும் முன்வைத்தால், நாங்கள் எதிர்க்கத்தான் செய்வோம்."

"அன்று 1942-ல் இயக்கம் நடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் மத்திய கமிட்டி சொல்வதையும், மகாத்மாஜி தனக்கும் ராஜாஜிக்கும் வெண்ணைக்கும் சுண்ணாம்புக்கும் உள்ள வித்தியாசம் கொள்கையளவில் இருக்கிறது என்று சொல்வதையும் எதிர்த்து நாங்கள் உங்கள் கொள்கையை உண்மையென்று நினைத்ததை பிரசாரம் செய்தீர்கள். நாங்கள் உங்கள் வழி வந்தவர்கள் ஆகையால் நாங்கள் இயற்ற போகும் சட்டங்களின் தராதரத்தை பார்த்துத் தான் முடிவு செய்ய முடியும். அவ்விதம் செய்வதற்கு முன்பாக நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்க வந்தால் நாங்கள் என் சொல்வது. மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தும்பொழுது அதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. உதரான மாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை எடுத்துக் கொள்வோம். ராஜாஜி அவர்கள் சொல்வது மாதிரியாக கடவுள் நம்பிக்கையைப் பற்றி அவர்களிடம்

2nd July 1952]

[Sri M. Palaniandi]

சொல்வோம். அவர்களுக்கு கடவுள் என்றால் ஆடு, கோழி வெட்டி பூசை போடுவதுதான். அதற்கு கூட தற்பொழுது பலியிடக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. இல்லை, அவர்களுக்கு ஆண்டாள் பாடிய திருப்பாவையி லிருந்து பாசரத்தை எடுத்து

‘ஒங்கி உலகனந்த உத்தமன் பேர்பாடி.

நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்று நீராடினால்
திங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து
ஒங்கும் பெருஞ் செந்நெல்லோடு கயலுகல
பூங்குவளைப் போதில் பொறி வண்டு கண்படுப்ப

சொன்னால் அவர்களுக்கு தெரிந்த கொள்ளக்கூடிய, ராஜாஜி அவர்கள் புரிந்து கொண்டுள்ள அளவுக்கு கடவுள் இலக்கணத்தைப் பற்றி தெரிந்த கொள்ளக்கூடிய கல்வி கிடையாது. முதலாவதாக சுத்தமாக இருக்க நல்ல குடி தண்ணீர், குளிக்க தண்ணீர் கிடையாது. இன்னும் சொல்லப் போனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை கோயிலில் நுழையச் செய்தோம். நான் காங்கிரஸில் இருந்த பொழுது நுழைந்ததற்கு பரிசு நிலத்திலிருந்து விற்பதிலும், அடியும் உதையும் தான். கோயில்களை திறந்து விட்டு அவர்கள் முன்னேறி விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அதை வெற்றி கரமாக நடக்க உயர் ஜாதி ஹிந்துக்களிடம் தக்க தொரு பரிசாரம் செய்ய வில்லை. மேலும் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய கல்வி, சுகாதாரம், குடி தண்ணீர் போன்ற காரியங்களிலும் பொருளாதாரத்திலும் முன்னேற்றினால் தான் அவர்களுக்கு நன்மை செய்ததாக கூற முடியும். அது போன்ற திட்டங்களை முன் வைத்து நம்பிக்கை தீர்மானம் வைத்தால் ஆதரவு கிடைக்கும் அல்லது இந்த வெற்று தீர்மானத்தை ஆதரித்து விட்டு மக்களிடம் நாங்கள் போய் பிரசாரம் செய்யும் பொழுது அவர்கள் என்ன செய்து விட்டார்கள், வோட்டு போட்டார்கள் என்று கேட்பார்கள்.

“மற்றும் தொழிலாளர் விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால் டால்மியா தொழிலாளிகள் அஹிம்சா பூர்வமாக தாங்கள் கோரிக்கையான இரண்டு மாத போனஸ் 1949 வருஷத்திற்காக போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு சட்ட பூர்வமாக கிடைக்க வழி கிடைக்காது செய்திருக்கிறது தற் பொழுதிய சட்டங்கள். அது மாற்றப்பட்டு, ராஜாஜி சர்க்கார் தொழிலாளிக் கான நியாயமான பங்கு கிடைக்க வழி வகை செய்திருக்கிறது என்று நினைத்து தீர்மானத்தில் ஆதரிப்பதா அல்லது எங்கள் தொகுதிக்கான புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? ஒன்றும் இல்லை. நான் தீர்மானத்தை ஆதரித்து விட்டு மக்களிடம் என்ன சொல்வது. எங்களுக்கு வழி வகையைக் காணோம். எப்படி ஆதரித்து ஓட் செய்தாய் என்று தானே சொல்லுவார்கள்.

“அடுத்த படியாக நம்மாகாணத்தில் வேலையில்லா திண்டாட்டம் பெருகிக் கொண்டு போகிறது. நல்ல வேலைத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு நடத்துவதற்கு அநேக காரியங்கள் இருக்கின்றன. நம்மாகாணத்தில் திட்டங்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு நிதி இல்லாவிட்டால் மத்திய அரசாங்கத் தோடு போராடி நமக்கு வேண்டிய நிதியைப் பெற்று, நல்ல திட்டங்களை நடை முறைக்கு கொண்டு வந்தால் நம் நாட்டை ஒரு பொன்னுடாக கொண்டு வரலாம். அவ்விதம் பொன்னுடாக்குவதற்கு திட்டங்களை போட்டு வேலையை ஆரம்பித்தால் நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கத்தின் மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். காரியமாற்றுவதற்கு நம் நாட்டில் மூலப் பொருள்கள் மிகுந்து கிடைக்கின்றன.

“மந்திரிகளில் ஒருவர் திராவிட நாடு பிரிவினக்காக ஆதரவு தருவதாக வந்தவர்தான். அந்த பிரச்சனையும் நிறைவேறி விரும்.

“நல்ல முற்போக்கான திட்டங்களை கொண்டு வரும்போது, அன்று கணம் சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் ஓமந்தூரார் மந்திரி சபை காலத்தில் முதலாளிக் காக கள்ளமாரக்கெட் வழக்கில் லோடஸ் மில் கேஸில் வாதாடவில்லையா? அது போல் உண்மையை பேசமிடத்து அந்த பக்கத்திலிருக்கும் முதலாளிகள் அரசாங்கத்திற்கு எதிராகவும், இந்தப் பக்கத்தில் உள்ள முற்போக்கு எண்ணமுடையவர்கள் அந்த பக்கத்திலும் வரக் கூடிய காலம் வந்தாலும் வரலாம். சுருக்கமாக இந்த சபையில் கொண்டு வரும் படியான நல்ல

[Sri M. Palaniandi]

[2nd July 1952]

திட்டங்களுக்கு, ஏழை, நடுத்தர மக்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடிய திட்டங்களுக்கு ஏன் போன்ற இளைஞர்கள் ஆதரவு இருக்கும். அப்படி நல்ல திட்டங்களை யொன்றும் கொண்டு வராமல் எங்கள் மீது நம்பிக்கை உண்டா, இல்லையா என்று கேட்டால் அதற்கு என்ன பதில் வரும். நல்ல பதிலாக இருக்காது. ஆனால், என்ன அடிப்படையில் கேட்கிறார் என்று தெரியவில்லை. அடிப்படையில்லாத ஒரு தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்க முடியாது.

“நான் ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேல் சபையில் கனம் பிரகாசம் அவர்கள் பேரில் ஒரு மோஷன் கொண்டு வரப்பட்டு, அதை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் கடவுளுடைய பெயரால் தான் அவர்கள் அந்த மோஷனைக் கொண்டு வந்தார்களா? ஐக்கிய முன்னணி கட்சி தனிப்பட்டவர்கள் மேல் அதிருப்தியை தெரிவிக்கவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கை சரியில்லை, நடைமுறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று தான் ஒன்று பட்டிருக்கிறது. திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஐக்கிய முன்னணி கட்சியின் திட்டத்தை ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லியது போல் தழுவிக்கொண்டால் அங்கிருக்கும் முதலாளிகள் எங்கு எதிர்ப்பார்க்கிறார்கள் என்ற பயமும் அங்கு இருக்கிறது.

“இந்த குழப்பமான, திட்டமில்லாத நிலையில் என் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதா, இல்லையா என்று கேட்டால் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு விதமாகச் சொல்லமுடியாது. ஆகையால் இந்த தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டால் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

* Sri K. R. SAMBANDAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் நம்பிக்கைத் தீர்மானம் எல்லோரும் ஆச்சரியப்படும்படியாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், இந்த மந்திரிசபை மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது, இல்லையா என்று எதைக்கொண்டு நாங்கள் சொல்ல முடியும்? அது மாதிரமல்ல. அருப்புக்கோட்டையில் இழந்த நம்பிக்கையை இங்கே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடத்தில் எங்களைக் கொண்டு நம்பிக்கை தெரிந்தகொள்ளவேண்டுமானால், இது கொஞ்சங்கூட அர்த்தமில்லாத விஷயம். கோகுலாஷ்டமிக்கும் குலாம் காதருக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறதோ அதே சம்பந்தம் தான் இதிலும் இருக்கிறது. ஆகையால் தான் என் போன்றவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

“எதிர்க் கட்சியை சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் எதிர்க்கட்சியாகவே நினைக்கவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு கட்சியானது இந்த நாட்டை ஆளக்கூடிய நிலைமையில் வரும்போது, எதிர் கட்சியை எந்த முறையில் மதிக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். ஜனநாயக முறையில் நடக்கும் அரசாங்கத்திற்கு ஜனநாயக ரீதியில் ஒரு எதிர் கட்சி இருக்கவேண்டும். அமெரிக்கா போன்ற மேலாதிக்க வும் அந்த நிலையில் எதிர்க் கட்சி அமைந்திருக்கிறது. ஆனால், நமது ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் 1937 லேயே இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த காலத்தில், ‘தம்பி வா’ என்று ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அதன் முன்னுரையில் அவர் எழுதும்போது, ‘எதிர்க் கட்சி பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது இந்தப் புத்தகத்தை எழுதினேன்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? எதிர்க்கட்சியாருக்கு எந்த முறையில் மதிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள், எந்த விதத்தில் அவர்களைக் கௌரவப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

“நாங்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தான். மக்களுக்கு ஏதாவது இந்த சட்டசபையின் மூலம் நன்மை செய்யமுடியுமா என்பதற்காகத்தான் இந்த சட்டசபையில் நுழைந்திருக்கிறோமே தவிர, எங்களைத் தொட்கூடாதவர்கள், நாங்கள் மக்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது, அப்படி நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னால் ‘நாங்கள் குழப்பம் விளைவிப்பவர்கள்’ என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டே போனால், இந்த மாதிரி இந்தச் சட்டசபையில் இருப்பதைவிட நாங்கள் அத்தனை பேரும் இந்தப் பதவியை ராஜினாமா பண்ணி விட்டுக் கூட போகக்கூடிய நிலைமையில்

2nd July 1952]

[Sri K. R. Sambandam]

இருக்கிறோம். நாங்கள் பட்டம் பதவிக்காக இங்கு வரவில்லை. நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் மெஜாரிட்யாக இருந்தபோதிலும்கூட, எங்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்காமல், மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் என்ற முறையில், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எப்படியாவது உயிர் கொடுக்க வேண்டும், அதை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தில் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களை நியமனம் மூலமாகக் கொண்டுவந்து, அதன் பிறகு ஒரு பக்கபலத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இந்த ராஜ்யத்தை ஆளவந்தார்கள். இந்த ராஜ்யத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறுகிய காலத்தில் அவர்மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை எதைக்கொண்டு சொல்வது? அவர்களெல்லோரும் புதிய மந்திரிகள். இரண்டொருவரைப் பற்றி மாதிரம் எனக்குத் தெரியும்.

“குறிப்பாக நான் ஒரு பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன். கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயக்கர் அவர்கள் வன்னிய குலக்ஷத்திரிய வகுப்பிற்கு மாகாணத் தலைவராக இருந்தார் என்ற முறையில் அவரை எனக்குத் தெரியும். நான் ஹயோலா கல்லூரியில் படித்தக்கொண்டிருந்தபோது, கல்லூரியின் சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டம் கொண்டாடினோம். சுதந்திர தினக் கொடியேற்று விழா நடந்தபோது, அந்த ஹாஸ்டல் நிர்வாகிகள் ஹாஸ்டலிலிருந்து கொடிகளைவெல்லாம் எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். அதை ஒருவித ‘கண்டிஷனம்’ இல்லாமல் கொடுக்கவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டோம். அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. அதன் பிறகு, அப்பொழுது பிரதம மந்திரியாக இருந்த ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களிடம் என்னுடைய தலைமையின் கீழ் ஒரு ‘டெலிகேஷன்’ சென்றோம். அப்பொழுது திருந்தே அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியில் அதிகமான சேவைகள் செய்து கொண்டு வந்தோம். ஆனால், இப்பொழுது அது மக்களின் நன்மையைக் கொஞ்சங்கூட நினைக்காமல் இருக்கும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறது.

“மகாத்மா காந்தியடிகள் என்ன சொன்னார்கள்? ‘நீங்கள் எல்லோரும் கிராமங்களுக்கும் போகவேண்டும். கிராமங்களில் மக்களுக்கு ஒருவிதமான செளகரியமும் இல்லை. ஆகையால் அத்தனை பேரும் கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக வேலைசெய்யவேண்டுமென்று’ மகாத்மா காந்தியடிகள் அறைகூவிச் சென்றார்கள். இன்றைய நிலைமையில் கிராம மக்கள் கொடுக்கும் வரிகளைக் கொண்டு அவர்களுக்கு என்ன நன்மைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? இன்னும் அறை வயிற்றுக் கஞ்சி கூட இல்லாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

“தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், பிற்பட்டவர்களும் ஆதித் திராவிடர்களும் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சொந்தமான நிலம் சிலையாது. மற்றவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலத்தைச் சாகுபடி செய்து, கூலியையும் வாரத்தையும் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஜீவனம் செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க இந்த முக்கியமான விவசாயப் பிரச்சினையை முதலில் கவனிக்க வேண்டும். இதுவரையிலும் இந்த சர்க்கார் அந்த வகையில் என்ன செய்தது?

“தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அதற்காக ஜே. லி. குமாரப்பா ஒருவரையும், சுப்ரமணியம் என்பவரையும் சேர்த்து ஒரு கமிட்டியை அமைத்த நியமித்து, அதன் மூலமாக எந்த மாதிரியான ஒரு வாரத்தைக் கொடுப்பது, எந்த மாதிரியான உயர்ந்த கூலியை நிர்ணயிப்பது என்பதை கவனிக்கும்படி அந்த கமிட்டியைக் கேட்டிருந்தார்கள். ஆங்கிலேயர் இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த காலத்தில், இம்மாதிரியான பல பங்குலமான கமிட்டிகளைக் குறைந்த செலவில் கொண்டுவருவது வழக்கமுண்டு. அக் கமிட்டிகளின் நடவடிக்கைகளும் அடிக்கடி விளம்பரப்படுத்தப்படும். அவர்களும் தங்கள் திட்டங்களை சமர்ப்பிப்பது உண்டு. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இம்மாதிரியான கமிட்டிகளுக்கும், அவர்கள் சமர்ப்பிக்கும் திட்டங்களைப்பற்றியும் விளம்பரம் செய்வதும், அதற்காக நிறைய பணத்தை விரயம் செய்வதும் சர்வ சாதாரணமாகப் போய்விட்டது. இப்பொழுது இந்த விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்தார்கள்? நிலத்தில் உழைத்து சாகுபடி செய்பவர்களான அவர்களுக்கு போதிய கூலியும் கொடுக்காமல், வாரமும்

[Sri K. R. Sambandam]

[2nd July 1952]

சரிவரக் கிடைக்காமல் இருக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால், அந்த மக்கள் என்ன செய்வார்கள்? அவர்கள் எப்படி உயிர் வாழமுடியுமென்றுதான் நாங்கள் கேட்கிறோம்.

“மாயவரம், சீர்காழியிலுள்ள விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்னவென்பதை கவனித்துப் பார்த்தால், அங்கே காங்கிரஸைத் தோற்கடிக்கவேண்டுமென்று சுயேச்சையாக நின்ற பிரபல நிலப் பிரபுக்களும், மிராசதாரர்களும், ஏழை விவசாயிகள் சென்று வாரத்திற்கு அவர்களை நிலம் கேட்கும்போது, ‘நீ காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வோட்டு போட்டாயே, அவர்கள்தான் வந்திருக்கிறார்களே, அவர்களிடம் போய் நிலம் கேளுங்கள்’ என்று சொல்லி அந்த விவசாயிகளை விரட்டிவிடுகிறார்கள். மற்ற இடங்களில் காங்கிரஸ்காரர்களிடம் போய் கேட்கப்போனால், ‘நீங்கள் எங்களுக்கு வோட்டுப் போடவில்லையே, கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு வோட்டு போட்டீர்களே, அவர்களிடம் போய் நிலத்தைக் கேளுங்கள், என்னிடம் ஏன் கேட்கிறீர்கள்?’ என்று அவர்களும் விரட்டிவிடுகிறார்கள். ஆகையால், இரண்டுபுரத்திலும் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுடைய வீடுகளெல்லாம் இடித்து எறியப்படுகின்றன. ஒருவிதமான வழியும் இல்லை. முனிசிப் கோர்ட்டுக்குப் போனால், அவர்களால் ஒன்றும் செய்யமுடியாதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஜில்லா கலெக்டரிடம் சென்றேன். இந்த மாதிரியான அநியாயம் நடக்கிறதே, இதற்கு ஏதேனும் நியாயம் வழங்கவேண்டாமா என்று கேட்டேன். அதற்குப் பிறகு கன்ஸிலி வேஷம் ஏற்பட்டது. அவர்களிடமும் சென்றேன். அதற்குப் பிறகு 1948-ம் வருஷத்தில் விவசாயிகளிடையே ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு 30% வாரம் என்றும், கூலி நாளொன்றுக்கு ஒரு மாக்கால் நெல்லும் ஒரு அணு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டது. அந்த முடிவுப்படி கூட மிராசதாரர்கள் செய்யவில்லை. அப்படி ஒருவருக்கு கொடுவர் நம்பாமல் இருக்கும்படியான நிலையில், சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எப்படி அனுசூலம் ஏற்படுமென்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது.

“விவசாயிகளைத் தவிர மற்ற தொழில்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு தங்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு வழி இருக்கிறது. ஒரு விதமாக முடிவு சொல்லப் பட்டபின் ஒருவருமே எதிர்க்கக்கூடாது. தொழிலாளர்கள் எதிர்த்தாலும், முதலாளிகள் எதிர்த்தாலும், உடனே அதற்கு பாக்கி இன்ஸ்டெக்டர் என்று ஒருவரை வைத்து, யார் பேரில் குற்றம் இருக்கிறதோ, யார் தீர்ப்பை மீறினார்களோ, அவர்கள் தண்டிக்கப் படுவார்கள். ஆனால், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த வசதி இல்லை. 1948-ம் வருஷத்தில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதைப் பெரிய மிராசதாரர்கள் மீறினார்கள். அதற்கு வழியொன்றும் செய்யமுடியவில்லை. அவர்களை ஒன்றும் செய்யமுடியாதென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தமாதிரியான நிலை இருந்தால், அவர்கள் என்ன செய்யமுடியும்? அவர்களுக்கு ஏதாவது வழிசெய்ய வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு என். ஜி. ஓ. க்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களும், போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களும், ஆசிரியர்களும் இன்றைக்குப் படும் அல்லல்களைச் சொல்லமுடியாது. அன்றைக்கு எந்த நிலைமையில் போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்கள் இருந்தார்களோ அதே நிலைமையில் தான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் காரர்கள் சொல்வது போல எதைச் செய்கிறார்கள்? கான்ஸ்டபிள் ஒரு வேலைக்காக வெளியே சென்றால், அவன் எப்படித் திரும்புவான், எப்போது திரும்புவான் என்று சொல்ல முடியாது. அதுவரையில் அவன் என்ன செய்யமுடியும்? அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும் 35 ரூபாய் சம்பளத்தில் அவன் படிச்செல்வு செய்துகொள்வானா, குடும்பத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வானா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

“ஆகையால், இந்த அரசாங்கத்தின் மீது நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? மற்ற மந்திரிகளைப்பற்றி அதிகமாக ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களைப் பற்றி நமக்கு அதிகமான அளவுக்குத் தெரியும்தான், அவர் மீது நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாது என்று சொல்லி இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்க வேண்டுமென்று எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

2nd July 1952]

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Finance Minister has sprung a surprise on us by bringing forward a Motion of Confidence before this House at this time. As we all know, last month at the time of the election of the Speaker, there was a trial of strength between both the parties and we came to know that the party in power, which was a minority party after the elections, had managed to gather strength and get a working majority. When such was the case, I am at a loss to know the reason why this Motion should be brought forward at this juncture because the party in power can be going on with the working majority which they enjoy now. But it is said that the main cause for bringing in this Motion of Confidence is the verdict of the Aruppukkottai electorate. At the time of the election, the Chief Minister went there and appealed to the people to vote for the Congress and said that a vote in favour of the Congress candidate was a vote in favour of his leadership of the Congress Party. The electorate there did not respect his appeal. They have given a verdict against his leadership and the Chief Minister now says that this result has disturbed him. He now seeks a Vote of Confidence from this House. Sir, I do not know why this result should disturb him. He had given the promise there that if the verdict went against him he should no more be expected to be the leader of the party in power. So, the alternative, the only alternative before him is to resign and leave the party to its own fate. That he has not done. On the other hand, he has come before us to seek a vote of confidence. Again, Sir, I would say that his appeal itself was fallacious on two grounds. Firstly, as Chief Minister he goes to the people and appeals to them to vote for the party in power. In a democratic Constitution is it proper for a Minister to go before the voters and ask for votes? Is it free and impartial election? Next, the appeal was not made at the proper time. We all know that it was a bye-election and the Constituency had earlier, at the general elections, returned a candidate of the U.D.F. Did the Chief Minister think that within this short time the minds of the electorate had been converted? Perhaps he thought that his magic influence had managed to convert the electorate to his own ideology. I think he did not study the minds of the people correctly and the appeal was not made after studying the electorate properly. Therefore, he was bound to fail. In these circumstances, the Motion before us can have only this meaning. In the recent general elections, the electorate have given their verdict that the Congress Party should not rule. But somehow or other they have manoeuvred to get a majority after asking Rajaji to form the Government. He has run it for two months now. And now they ask for a Vote of Confidence. The people well understand that the Congress rule for the past four or five years has been one of oppression. People all over the State say that the Britishers were better than the Congressmen. The Ministers themselves, I think, must admit that the past Congress Ministries were not doing their duty properly. They have failed to carry out the promises made in their election manifestos. Now there is a Ministry which is not a Congress Ministry according to them but a Ministry headed by Mr. C. Rajagopalachariar. They say, because it is headed by Mr. Rajagopalachariar,

6-15
p m.

[Sri K. R. Viswanathan]

[2nd July 1952]

it can do something good to the country. Now the Government have been there for two months, and we are asked to take into consideration the activities and achievements of this Government in these two months and give our opinion. The Motion is brought forward in this light. What have this Government done in these two months? Of course, as soon as the Ministry took up office, they gave certain concessions to the N.G.Os.—School fee concession for the education of their children, etc. Now they say they have removed Controls. All these things do not satisfactorily solve our problems. The N.G.Os. are not satisfied with these concessions. The removal of Controls can satisfy the people only if the prices are kept at the level at which they were prior to decontrol.

“Last of all, the Chief Minister was saying that the Opposition is only for chaos. When he comes before the House he says that the opposition is only for chaos and can do nothing else. I object to this statement. In this connexion, I am reminded of an instance in Mahabharata which is very dear to the Chief Minister. Dharma goes about the world and sees that everything in the world is good-natured, handsome and wholesome, whereas Duriyodhana goes about the world and sees everything wicked, ugly and unwholesome. This is the way in which these two people saw the world. The respective ways in which they saw the world was not due to any defect in their eyes or in the world. The defect was in the heart of Duriyodhana. I would request the Chief Minister not to play or assume the role of Duriyodhana and say that the Opposition is always for chaos and not for constructive work.”

SRI P. SURYACHANDRA RAO :—“సభాభ్యుదయ, తొలిత మన ఎదుట నున్న తీర్మానముయొక్క అవశ్యకత విమి, దాని సారాంశమేమి అని మనమందరము, ఆలోచించుకొనవలసియున్నది. ఈ తీర్మానమును ప్రతిపాదిస్తూ ప్రధాని, అరువుకోట ఎన్నిక ఫలితంయొక్క ప్రసంగం తెచ్చారు. అరువుకోట ఎన్నిక సందర్భంలో ఆయనచేసిన ఉద్ఘాటన ప్రకారమైనట్లయితే ఈ సరికి ఆయన ప్రధాన మాత్రమే పదవికి రాజీనామా ఇచ్చి యుండవలసినది. ఆయనపై అరువుకోట ప్రజలకు విశ్వాసమున్నదో లేదో ఆ ఎన్నిక ఫలితమే రుజువుచేసినది. కాంగ్రెస్ పట్ల ఆ నియోజకవర్గంలోని ప్రజలకు విశ్వాసంలేదని విస్పష్టమైంది. ఈ సాకుదూకి ఈ విశ్వాస ప్రకటన తీర్మానము ఈ శాసన సభలో తెచ్చుటకు అగత్యమేమో, అంత ర్యమేమో నాకు బోధపడుటలేదు. బహుశః అది నిగూఢమైన రహస్యమే ఉండి ఉండాలి. రాజగోపాలాచారిగారు మేధా సంపన్నుడు, పరిపాలనాదక్షుడు, వయో వృద్ధుడు. ఆయనకు ఈ శాసన సభలోగల బలమెంతో తెలియనిదికాదు. వి.వి.సార్థిల సభ్యులు ఆయనను బలపరుస్తున్నారో, ఎవరు బలపరచరో తెలియకాదు ఆయన ఈ తీర్మానాన్ని ప్రవేశపెట్టినది. ఈ తీర్మానం అంతర్యం, ప్రయోజనం వేరు. అదొక ప్రవృత్తి విషయం. రాజగోపాలాచారియెడల మాకు విశ్వాసమున్నదో లేదో తెలిపే ముందు వారికొక ప్రశ్న వేస్తాను. ఆయనకు ఆయన నిర్మించిన మంత్రివర్గ సభ్యుల యందు, ఆయనను బలపరచుచున్న కాంగ్రెస్ సభ్యులయందు విశ్వాసమున్నదా అనే నా ప్రశ్న. ఈ రెండు, మూడు రోజులలోను ఆయన ఒక్క కాంగ్రెస్ సభ్యునైనను ప్రసంగించనీయలేదు. దీని భావం ఏమో సభ్యులందరు గుర్తించగోరాలను. ఆయనను బలపరచే సభ్యులన్నను, ఆయన నియమించిన మంత్రులన్నను కూడా రాజగోపాలాచారివారికి విశ్వాసము లేదనే దానికది ప్రబల నిదర్శనమనుటలో ఎంతమాత్రం సందే

2nd July 1952] [Sri P. Suryachandra Rao]

హములేదు. ప్రజా ప్రతినిధులయందుగాని ప్రజలయందుగాని రాజగోపాలాచారి గారికి విశ్వాసము లేదనే విషయం నిర్వివాదాంశం. ఇటువంటి నియంతృత్వదోరణికి, నిరంకుశ విధానానికి ప్రతిపక్ష సభ్యులమైన మేము ఎన్నడు తల ఒగ్గమని ఎంత త్వరగా ఆయన గుర్తించిన అంత మంచిదని మనవిచేస్తున్నాము. రాజగోపాలాచారిగారు ఏ విధాన మర్పిత వర్గాన్ని ఏర్పాటుచేసినది, ఏ విధంగా శాసన సభ—కాన్సిల్—కు నామినేటు చేయబడినది, ఏ పరిస్థితులలో వదలి స్వీకారంచేసినది మాకు తెలియను. ఇందుకుగాను వారవలంబించిన విధానములు ప్రజాసామ్య సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధమని ఆయనకు తెలియకపోలేదు. ఎన్ని కలలో ప్రజలచేత ఓడింపబడిన కాంగ్రెసు తిరిగి ప్రభుత్వాన స్థాపించే తలంపులోనే ఆయన ఈ విధంగా ప్రవర్తించి ఉంటారు. ఇట్టి విధానాలవలంబించిన వ్యక్తిపట్ల ప్రతిపక్ష సభ్యులమైన మాకు విశ్వాసముండదని ఆయన గ్రహించి ఉండవచ్చును. ఆయన అరుపుకోట ఎన్నికల సందర్భంలో ఆ ఎన్నిక ఫలితం బట్టి ఆయనపై ప్రజలకు విశ్వాసమున్నదో లేదో తేల్చుకుంటానన్నారు. ప్రజలు ఖచ్చితమైన తీర్పు యిచ్చారు. ఆ తీర్పుకు ఇక తిరుగులేదు. అరుపుకోటలో కాంగ్రెస్ అభ్యర్థి ఓడిపోయినట్లయితే అది తన వోటుమే అని అంగీకరించి ఉన్నట్లయితే ఆయన ఎన్నిక ఫలితం తెలుసుకొనగానే రాజీనామా చేసియుండవలసినది. విజ్ఞానవంతుడైన రాజగోపాలాచారిగారు అంతటి హృదయ వైశాల్యము కలవాడనే భావిద్దాము. కాని ఈ తీర్మానం తీసుకొని రావడంలో అంతరార్థమేమో ఇప్పుడైనా ఆయన తెలుపుతు చేసినట్లయితే ఉదారంగా ఉండునని తెలియజేస్తున్నాను. ప్రతిపక్ష సభ్యులమైన మాకు రాజగోపాలాచారిగారిపట్ల విశ్వాసము లేదు అని నొక్కివక్కాణించగలము. ప్రాధానామాత్యులవారి స్వీకరించడానికి ఆయన అమలు జరిపిన విధానాలే ఇందుకు కారణం. ఆయన అనుసరించిన పద్ధతులను, గవర్నరుగారు ఆయన వదలి స్వీకరణకుగాను వదిలే తాత్ప్రయాలపట్ల మా విశ్వాసరాహిత్యాన్ని తెలుపుతుచేసే నిమిత్తమే అనాడు మేమందరము గవర్నరుగారి ప్రసంగ సందర్భంలో శాసన సభా సమావేశంనుంచి నిష్క్రమించాము. మొన్న కూడా గవర్నరుగారి చర్యపట్ల ఆసక్తి తెలుపుటకే మేము ఆయన ప్రసంగకాలంలో సభకు రాలేదు. ఈ విషయాలన్నీ ఆయనకు తెలియకనా రాజగోపాలాచారిగారు ఈ తీర్మానము తెచ్చుట అని ఆశ్చర్యపడుతున్నాను. దీనిలోని పరమార్థమేమో, తిరురహస్యమేమో ఆయనకే బోధపడాలి.

“ఈ మంత్రి మండలిపై మాకెవ్వరికి విశ్వాసముండదనటానికి ఒక్క విషయం మనవిచేస్తాను. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారికి మధ్యపాననిషేధం అమలు చేయాలని చాల వట్టుదల. ఈ నిషేధం అమలు జరుగదని ప్రజలు అంటున్నారు. ఇంతవరకు ఈ విధానం జయప్రదంకాలేదనే విషయం జగద్విదితం. అయినప్పటికీ, కష్టమైనా నిమూర్తరమైనా దానిని కొనసాగిస్తాను, ఎంత అదాయం నష్టం వచ్చినా వెనుకాడను. కొత్త శస్త్రములు ప్రజాసామాన్యం నెత్తిమీద రుద్దుతాను, అంటారు రాజగోపాలాచారి వర్గులు. ఇట్టి వ్యక్తిడైన, ఆయన ఎంతటి విజ్ఞానవంతుడైనప్పటికీ, ప్రజాప్రాయానికి విరుద్ధంగా వర్తిస్తున్నాడనే కారణంచేత విశ్వాసం ప్రకటించలేమని గట్టిగా తెలియజేస్తున్నాను.

“శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు దైవాన్ని స్మరించమని అందరుకు ఉద్బోధిస్తే సూరి ఉంటారు. ప్రతిపక్ష సభ్యులు దైవభక్తి తేనివారని వారు ప్రభుత్వంలోనికి వచ్చినట్లయితే అలజడి, అరాచకం తప్ప వేరేమో ఉండదని ప్రజల మనస్సులలో భ్రమారాసం కల్గించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ప్రతిపక్ష సభ్యులపట్ల ఆయన చూపుతున్న గౌరవం ప్రశంసాపాత్రంగాలేదు. మే మందరము ఆయనకు రాక్షసులవర. నాన్న

6-30
p.m.

[2nd July 1952

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ మిమ్ములను నేను అలాగ
చెప్పలేదు.”

[illegible]

“ മലബാറിൽ ഭൂരിപക്ഷം മുസ്ലീംങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ട മുസ്ലീം കൃഷിക്കാരെയും ഇടത്തരക്കാരിയെയും അവരുടെ കോൺഗ്രസ്സിനു എതി

[Sri T. C. Narayana Nambiar] [2nd July 1952]

തന്നെ കൊടുത്തിരുന്ന നിവേദനത്തിന് ഇതുവരും കാര്യമായ യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തിട്ടില്ല എന്നത് കുറവ്കരമോ, കേൾവ്യമോ അതല്ല രണ്ടുകൂടിയതൊ എന്നു, സാർ, ഈ സഭ രീതിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

6-45
P.m.

“സാർ, സ്രീതപത്തെവറിയും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാര്യം മനസ്സുതാഴെ വൈവദികരിയൊ കണമില്ലെന്ന ഇവിടെ പറയുന്നതായിക്കേട്ടു. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ 67 വയസ്സ് പ്രായംചെന്ന ചെറിയയായ എന്ന ഒരു കക്ഷകമാരാവുണ്ട്. അവർ എമ്മുരിഞ്ഞിയിലാണ്. എന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് റാലി ടിഡസം—ശ്രീ കേളപ്പനും എ. കെ. ജി. യും പങ്കെടുത്ത ഒരു വമ്പിച്ച റാലി—ചെറിയയായ എന്നീ ഒരു കൂട്ടർ വടി പുറം ഫോറത്തിൽവെച്ച് തരികയുണ്ടായി. സാർ, ആ വടി ആ മഹനീയുടെ യോനിയിൽ 1948ൽ കോൺഗ്രസ്സ് ഗുണ്ടകളും പോലീസുകാരും കൂടി കയറിച്ചതായിരുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള സ്രീതപത്തോടുള്ള ബഹുമാനം ആങ്ങൾക്കില്ലെങ്കിൽ അതിന്നു ആങ്ങളെ മാപ്പാകണം. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ തളിപ്പറമ്പ് കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിയാണ്. മലമ്പാർ ആളുകൊണ്ടു നടന്നനോക്കൂ, സാർ, കാണം എന്താണീ കോൺഗ്രസ്സ് സർക്കാരിന്. സാർ, ലീഗ് നേതാക്കന്മാരുടെ സ്വന്തം നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ ഒരു കഥ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാര്യം അക്രമം പറയുന്ന ലീഗ് നേതാക്കന്മാരോടു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു : ‘ആയിട്ടുള്ള ആരാണ്, എവിടെയാണെന്നു, സാർ, സീതി സാഹേബും ഷാഫി സാഹേബും പാടി പുകഴ്ത്തുന്ന കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ജനാധിപത്യവും വെൽഫേർ സ്റ്റേറ്റിന്റെ ഗുണവും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാകും. ആയിട്ടുള്ള കത്തോളിക്കാണ്. സ്വന്തം മകൻ കത്തോളിക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാണ്. മകനു ഒരു ടിഡസം ചോദിക്കാത്തതിന്നു അവർ ചാർജ് ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആയിട്ടുള്ളതെ മഞ്ചേരി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. അവർ അന്ന് കോടതിയിൽ കൊടുത്ത സ്റ്റേറ്റ്മെന്റ്, സാർ, ലീഗ് നേതാക്കന്മാർപറയുന്ന ജനാധിപത്യത്തിന്റെ തൊലിയുരിച്ചു കാണിക്കും. ആയിട്ടുള്ള പറഞ്ഞു ‘കോൺഗ്രസ്സേ ! (സാർ, ഇവിടെ കോൺഗ്രസ്സ് എന്ന് സംബോധന ചെയ്യുന്നതു മജിസ്ട്രേറ്റിനെയാണ്) എന്റെ മകനു ഒരു ടിഡസം വയറു നിറച്ചു ചോദിക്കാത്തതിന്നു ഇവിടെ എന്നെ മൂന്നു മാസം ശിക്ഷിക്കുമെങ്കിൽ പത്തു മാസം ഞാൻ അവനെ വയറിൽ വെച്ചുതിന്നു എത്ര ശിക്ഷിക്കും. സാർ, ഇത്തരം ഒരു ഒരു കഥകൾ കോൺഗ്രസ്സ് ഭരണത്തിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളെ ഈ മട്ട്കത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കുവാനും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പോരാടുവാനും ആങ്ങൾ എന്നും സ്വാഗതപൂർവ്വം മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരോടു യുദ്ധ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതും. സാർ, നാട്ടുകാർക്കിടയിൽ, സാധാരണക്കാരനു എതിരായി സർക്കർ യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ ആങ്ങൾ നാട്ടുകാരുടെക്കൂടെയാണ്. യാതൊരു മട്ട്കത്തിനും ജനങ്ങളെ അടക്കാനാവില്ല. ജനശത്രുക്കളുടെ മുനികൾ വാലാട്ടി സ്ഥാപിത കാലയ്ക്കുതന്നെ സ്രീതീതികരായി, നില്പാത്ത ആങ്ങളെ ആർ തെറിപറഞ്ഞാലും ആങ്ങൾ നാട്ടുകാരുടെ കൂടെ നില്പും. ലീഗ് നേതാക്കന്മാരും കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരും യോജിച്ച് തെറിയും പുലയാട്ടം പറഞ്ഞാലും സാധാരണ മുസ്ലീംങ്ങളൊട്ടും മറ്റ് ജനങ്ങളൊട്ടും ആങ്ങൾ അതോളോടു അതോളു ചേർന്നതിന്നു ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പോരാട്ടം. സാർ, ഈ പുലയാട്ട സമരംകൊണ്ടാണു ഇവിടെ നാട്ടുകാരുടെ കാര്യം പറയുന്നതിൽ ആങ്ങളെ വിലക്കുന്നായിട്ടു എന്ന് ഞാൻ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

“പാവങ്ങളുടെമേൽ നിക്ഷിപ്തരും ചുമത്തിക്കൊണ്ടു, പണക്കാരുടെമേലൊണ് നിക്ഷിപ്തരെന്നു നടിക്കുന്ന ഈ ബഡ്ജറ്റ് ജനങ്ങളുടെ യാതൊരു ജീവിത പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണാത്ത പിന്തിരിപ്പനാണ്. ഈ നിലയിലിതു പാസ്സാവില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഗവണ്മെന്റ് പക്ഷത്തിന്റെ അണികൂടി എതിർക്കും. അതിൽനിന്നു രക്ഷ തേടാനുള്ള ഒരുപാലായിട്ടാണ് ഈ റിപ്പോസലുമേയ്ക്കു ആലോചന കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഇതിനെ ഞാനെന്താക്കുന്നു.”

MR. SPEAKER:—“I want to know whether any hon. Member wants to speak now. If not I am going to adjourn the House.”

SRI T. VISWANATHAM:—“The hon. Member Mr. Nambiar might be allowed to continue if no other Member is willing to speak.”

MR. SPEAKER:—“I have already allowed him ten minutes.”

2nd July 1952]

SRI T. VISWANATHAM :—“ There are ten more minutes. Let some hon. Member speak. If there is none, Mr. Nambiyar might be allowed to continue.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I am quite prepared to wind it all up now.”

MR. SPEAKER :—“ Is it the desire of the House to wind up the debate now? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I do not know the exact state of affairs. Is the list of speakers exhausted? ”

MR. SPEAKER :—“ The Leaders of Parties want to speak -morrow.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ So I cannot wind it up now. If we are not winding it up now, I think you might as well allow us to have ten minutes off.”

MR. SPEAKER :—“ I agree Members who have not received their tickets for the Visitors' Gallery can take them from the ticket office.”

SRI T. VISWANATHAM :—“ We get only ordinary tickets.”

MR. SPEAKER :—“ They can be used both for the ordinary and the distinguished visitors' galleries.

“ I now adjourn the House to meet again at 10-30 a.m. on Thursday, 3rd July 1952.”

The House then adjourned.

